NOVUS GRÆCORUM Epigrammatum & Poematiωn DELECTUS CUM NOVA VERSIONE ET *NOTIS*.

Operâ THOMÆ JOHNSON, A. M.

In Usum *Scholæ* ETONENSIS.

Editio altera priore longè auctior.

Lucian. de Gymnasiis, *p.* 283. *Edit. Græv.*

Περιῶσι ἢ ἥδη, σοφῶν ἀνδρῶν γνώμας, καὶ ἔργα παλαιὰ, καὶ λόγους ὠφελίμους ἐν μέτροις καλλιεπησαμένους, ὡς μᾶλλον μνημονεύοιεν, ῥαψωδοῦσιν αὐτοῖς.

LONDINI:

Apud S. SMITH & B. WALFORD, ad Insignia Principis in Cœmeterio D. Pauli. MDCXCIX.

BIBLIOTHECA·BODLEIANA·

BENEVOLO LECTORI.

Deficiente jam Farnabiana Epigrammatum Editione, novum procurare delectum ſatius omninò viſum eſt, quàm veterem prælo reddendum commendare: ſuam enim provinciam non ubique feliciter adminiſtraverat Farnabius; ut qui, nonnullis perquàm elegantibus omiſſis, plurima tamen vel ineptè ἀπροσδόκητα, vel miſerè argutula, vel puerorum denique mentibus non ſine periculo credenda aſciviſſet. Nugis igitur hujuſmodi ablegatis, alicundè reſarcienda erat jactura. Proinde inſanum illud Epigrammatum Volumen, à Brodæo editum, perlegere decrevi: ter, quater perlegi; quantâ potui di-

 ligentiâ,

ligentiâ, at, ſi molem ſpectes, tenui, fateor, cum fructu. Anacreontis itaque nonnulla adjicere non dubitavi: at quæ modeſta cultu, nec à noſtro propoſito aliena. Inde Theognidem excutere placuit; quem prætermiſſum diu queſti ſunt docti viri: igitur ex illo, nimis parcè vereor, quædam tamen habes excerpta. At ſic faciendum erat, ne in nimiam hoc opus excreſceret molem. Namque Aurea Pythagoræ Carmina, Moſchi Fugitivum Amorem, Bionis Adonidem, paulò licet prolixiora, mihi præterire Religio erat. Atque ita concinnatus, quem tibi, Lector exhibemus librum, prodit. Quod ſi faſtidioſior hos tenues abjeceris labores, ut tuo palato minus gratos,

Diſcipulorum inter jubeas plorare Cathedras,

neque me pigebit, ſatis beatum, ſi, quæ Pueris ſcribuntur, in Puerorum cedant commodum: Quibus adeò inſervire ſtudui,

ut

ut quæ aliàs non aſpernatus forem cautus rejecerim, & quæ vix ullo apud me loco futura eſſent, illorum gratiâ unâ forſan aut alterâ vice co-optaverim. Hac quoque potiſſimùm de cauſa Latinam ſuſcepi verſionem : quâ in verſione id mihi unicè laborandum duxi, ut Latina Græcis ad amuſſim reſponderent ; ne quos errores uſque huc erraverunt porrò Tyrones errare pergerent. Si qui ullam omnino verſionem damnant, ut ineptum puerilis ignaviæ patrocinium, ſciant velim me nullo modo poſſe illorum ſententiæ accedere, tum quia aliter idoneis deſtituerentur adminiculis, qui in limine tantum Græcæ Linguæ hærent : tum quia ipſi ſuæ alicundè negligentiæ fulcimentum minus commodum invitis omnibus pararent. Non fieri igitur poteſt quin credam, multo ſatius eſſe ut quocunque modo puerorum erroribus obviàm eatur, quam ut vix unquam dediſcendos imbibant errores.

LECTORI.

Adjeci præterea Notulas quasdam, ut novam, ubi opus est, interpretandi rationem aliquo modo confirmarem: & sicubi recepta usque huc lectio loco movetur, ne sine causa loco motam crederes. Vulgatis usus sum codicibus, Epigram. Editione Brodæanâ, *Callimacho* Annæ Tanaquil. Fabri filiæ, *Anacreonte* Tanaquil. Fabri, *Poetis minoribus* Cantab. *editis.*

De hâc secundâ Editione nihil ultra est quod te monitum velim, amice Lector, nisi me maturiori ductum consilio propè ducentos abjecisse versus, & eorum loco quadringentos inseruisse; eosque longè pulcherrimos Menandri *nimirum,* Aristotelis, *aliorumque. Habes etiam adjectam* Vavassoris *dissertationem de Epigrammatum collectoribus, doctam illam, & dignam quæ ubique legatur, huic autem loco perquam accommodam.*

Fave, si potes, & Vale.

FRANCISCUS VAVASSOR

DE

Collectoribus Epigrammatum Græcorum.

COllegerunt apud Græcos epigrammata ſuorum viri inſignes, & ipſi poetæ, primum Meleager, deinde Philippus, tum Agathias, ad extremum, ſed longo poſt temporis intervallo, propriuſque à nobis, Maximus Planudes.

Ac Meleager quidem, homo natione Syrus, & oppido Gadarenus; quem Seleuco VI. Syriæ rege ultimo, vixiſſe ferunt, incoluiſſe urbem Tyrum, in Co inſula mortem obiiſſe; ex diverſis totius antiquitatis ſex & quadraginta ſcriptoribus epigrammatum decerpſit flores, & inde coronam texuit, atque ita inſcripſit: cum ſuum cuique florem poetæ attribueret, ipſe pro parte aliquid in textum illud ſuave ac ſpecioſum conferret. Digeſtum opus, ac diſpoſitum pro ordine literarum, unde ſinguli poetæ initium ducerent nominis; non autem, quod fuit fortaſſe ſatius, pro tempore, quo quiſque vixiſſet. Sed hoc, credo quia facilius, & cujuſvis, neglectum: illud, quia varium magis, & artificii eſſe alicujus videretur, uſurpatum. Quanquam hunc ordinem Meleagri dicitur confudiſſe Conſtantinus neſcio quis Cephalas, nec jam nominum aut perſonarum habuiſſe rationem, ſed res modo ſpectaſſe præcipuas, de quibus in epigrammatis ageretur, & in diverſa quædam capita diſtribuiſſe, ἤγουν ἐρωτικὰ ἰδίως, καὶ ἀναθηματικὰ, καὶ ὀπτυμίαι, καὶ ἐπιδεικτικά. Certe videre licet etiamnum manuſcriptos codices, in quibus iſte retineatur quadripartitus & conſervetur ordo. De patria verò Meleagri, deque habitatione non una quod dixi, facilè intelligitur cùm ex præclaro epigrammate libri anthologiæ tertii, in quo ipſe de ſe loquitur,

quitur, Ἀβέμας ὦ ξένε βαῖνε· tum ex altero isto nondum edito, quod eadem habet omnia, præter clausulam, atque etiam distinctiora.

Πρώτα μοι Γαδάρεων κλεινὰ πόλις ἔπλετο πάτρα,
Ὑδρωσιν δ' ἱερὰ δεξαμένα με Τύρος.
Εἰς γῆρας δ' ὅτ' ἔβαν, κ' δῖα τρέφεν ἐμ' ἡ Κῶς,
Καί μὲ θετὸν Μερόπων ἀσὸν ἐγηγένεϊ.
Μοῦσαι δ' εἰν ὀλίγοις με, † Εὐκρατίδεω Μελέαγρον
Παῖδα, μελιπλοκίοις ἠγλάϊσαν Χάρισι.

Prima mihi Gadarenorum inclita civitas patria fuit. Deinde quæ me sacra excepit Tyros, educavit virum. Postquam autem ad senectutem perveni, divina me Cos aluit: & adoptivum Meropum civem id ætatis fovit. Ac Musæ in paucis Meleagrum me, Eucratis filium, per mellitas exornarunt Gratias.

Sed rem, quæ hic agitur, maximè continet carmen versuum prope sexaginta, quod proœmii loco coronæ Meleager suæ affinxit, ubi & poetæ nominatim & flores appellantur, atque ut suus cuique assignatus flos est, inter se junguntur: quod ego carmen, in tam multis Meleagri jam editis, miror nondum vulgatum à quoquam fuisse. Præterquam quod enim suavitate quadam dictionis & numerorum ubique delectet: quædam nos, quæ nusquam alibi extent, docere potest. ut illud, qui viri epigrammata, quæ feminæ, primum fecerint: ut hoc quoque, statim initio, Meleagrum, quod fertum legerat, Diocli amico obtulisse, & sui apud illum μνημόσυνον, hoc est, amoris pignus & monumentum, esse voluisse.

Μῶσα φίλα, τίνι τάνδε φέρεις πάγκαρπον ἀοιδάν;
Ἢ τίς ὁ κ' τάδ' ἔξας ὑμνοδότας στέφανον;
Ἄγνυσι μὲ Μελέαγρος, ἀειζάλῳ ϗ Διοκλεῖ
Μναμόσυνον ταύταν ἐξεπόνησε χάριν.

Musa dilecta, cuinam defers carmen hoc omnino frugiferum? aut quis poeta coronam texuit? Confecit Meleager, ac præclaro Diocli, quod amoris monumentum foret, hoc expolivit munus:

Πολλὰ μὲν ἐμπλέξας Ἀνύτης κείνα· πολλὰ ϗ Μυρτὼς
Λείρια κ' Σαπφοῦς βαιὰ μέν, ἀλλὰ ῥόδα.
Νάρκισσόν τε χορῶν Μελανιππίδα ἔγκυον ὕμνον,
Καὶ νέον εἰγάνδης κλῆμα Σιμωϊδεω.

Ἐν

Ἐν δ' ἀναμίξ πλέξας μυρόπνευν ὐάνθεμον ἶριν
Νοσσίδος· ἧς θελκτὸς κηρὸν ἔτυξεν ἔρως.
Τῇ δ' ἅμα καὶ σαμψοῦχον ἀφ' ἡδυπόου Ῥιανοῦ.
Καὶ γλυκιὼ Ἡερίννης παρθενόχρωτα κρόκον.

Multa innexuit Anytes lilia. multa Myrus liria. Sapphus verò perpauca quidem, sed rosas. Narcissumque hymnum Menalippidæ choreis fertilem. Et novum ænanthes palmitem Simonidis. Ac plexuit simul odoratam & suavem irin Nossidis, cujus blandus ceram mollivit amor. Unà cum ista sampsuchum à suavissimo Riano, & dulcem Herinnæ crocum, puellis colore similem.

Ἀλκαίου τε λάλαθρον ἐν ὑμνοπόλοις ὑάκινθον·
Καὶ Σαμίου δάφνης κλῶνα μελαμπέταλον.
Ἐν ᾗ Λεωνίδεω θαλερὰς κισσοῖο κορύμβους,
Μνασάλκεός τε κόμας ὀξυπόρου πίτυος.
Βλαισιώ τε πλατάνιστον ἀπ' Ἠθείου Παμφίλου οἴνης,
Σύμπλεκτον καρύης ἔργεσι Παγκρατίου.
Τύμνεώ τ' εὐπέταλον λεύκην, χλοερόν τε σίσυμβρον
Νικίου· εὐφήμου τ' ἀμφιλύθρον πάραλον.

Et Alcæi inter lyricos loquacem hyacinthum, & Samiæ ramum lauri nigricantibus foliis. Præterea Leonidæ teneros hederæ corymbos, & Mnasalci comas acutæ pinus, Flexilemque platanum defregit ex Pamphili vite, ramis implexam nucis, quæ Pancratis est. Et Tymnæ frondosam populum albam, & viride sisymbrium Niciæ, & Euphemi litoralem paralum.

Ἐν δ' ἄρα Δαμαγήτου ἴον μέλαν· ἡδύ τε μύρτον
Καλλιμάχου, συρελὲς μισὸν ἀεὶ μέλιτος.
Λυκίδα τ' Εὐφορίωνος· ὁ δ' ἐν μέσσῳσιν ἀμείνων,
Ὃς Διὸς ἐκ κυρῶν εἴχεν ἐπωνυμίην.
Τῇσι δ' ἅμ' Ἡγησίππου ἐνέπλεκε μαινάδα βότρυν,
Πέρσου τ' εὐώδη χρῖνον ἀμησάμενος.
Σιὼ δ' ἅμα καὶ γλυκὺ μῆλον ἀπ' ἀκρεμόνων Διοτίμου,
Καὶ ῥοιῆς ἄνθη φοῖνικα Μενεκράτους.

Ac Damageti violam nigram, suavemque myrtum Callimachi, plenam semper densati mellis. Et lycnidem Euphorionis. hic verò inter Musas eximius, qui Jovis ex puellis nomen habuit. Atque his Hegesippi implicuit racemum, qui agat in furorem, & Persei juncum odoratum excerpsit. Unà cum his etiam dulce malum è ramis Diotimi, & punicæ flores primos Menecratis.

Σμυρναίς

Σμυρναίης τε κλάδ᾽ας Νικαινέτης, ἠδὲ Φαέννης
Τέρμινθον· βρωτὴν τ᾽ ἀχερδέα Σιμίεω.
Ἐν δ᾽ ἁπαλὸν λειμῶνος ἀμωμήτοιο σέλινα,
Βαιὰ διακτίζων τ᾽ ἄνθεα Παρθενίδος.
Λείψανά τ᾽ εὐκαρπεύντα μελισσάκτων ἀπὸ μισσῶν,
Ξανθὰς ἐκ καλάμης Βακχυλίδεω σάχυας.
Ἐν δ᾽ ἄρ᾽ Ἀνακρεοντείης γλυκὺ κῆνο μέλισμα
Νέκταρος, εἰς δ᾽ ἐλέγους εὔπωρον, ἀνθέμιον.

Myrrhæque ramos Nicæneti, Phaenni terebinthum, & vescam achrada Simiæ. Tum ex prato fertili apia, exiguos carpens flores Parthenidos. Tum reliquias frugiferas à Musis mel stillantibus, flavas è culmo Bacchylidis spicas. Inde Anacreontici cantionem illam dulcem Nectaris, & fecundam elegis, anthemium.

Ἐν δ᾽ ἐκ φοβερῆς σκολιόστειχος ἄνδρος ἀκάνθης
Ἀρχιλόχου, μικρὰς σταγόνας ἀπ᾽ ὠκεανοῦ.
Τὰς δ᾽ ἅμ᾽ Ἀλεξάνδρου νέους ὄρπηκας ἐλαίης,
Ἠδὲ Πολυκλείτου πορφυρέου κύανον.
Ἐν δ᾽ ἄρ᾽ ἀμάρακον ἧκε Πολυστράτου ἄνδος ἀοιδοῦ.
Φοίνικά τ᾽ ἀντίπατρον νέον κύτεον ἀπ᾽ Ἀντιπάτρου.
Καὶ μὴν Ἀρείαν σταχύος εἶχε θήκατο νάρδου,
Ὑμνοδέτᾳ Ἑρμῆ δῶρον ἀειδόμενον.

Atque etiam ex horribili crispaque acantho florem Archilochi, parvas ex Oceano guttas. Et Alexandri novos surculos oleæ, & Polycleti purpuream cyanum. Tum verò amaracum immisit, Polystrati florem poetæ, & phœnicium novum ligustrum ab Antipatro. Nec non Ariam spicam nardi posuit, Poetam Mercurii donum canentem.

Ἐν δ᾽ Ποσειδίππου τε καὶ Ἥδυλον ἄγγει ἀρούρης,
Σικελίδεω τ᾽ ἀνέμοις ἄνθεα φυόμενα.
Καὶ μὴν καὶ χρύσεον ἀεὶ θείοιο Πλάτωνος
Κλῶνα τῇ ἐξ ἀρετῆς πάντοθι λαμπόμενον.
Ἄσφων τ᾽ ἴδεον Ἄρατον ὁμῶ βάλεν, ἠρανομάκης
Φοίνικος κείρας καρπογόνους ἐλίκας.
Λωτὸν τ᾽ εὐχαίτεω Χαμαιμόρου, ἐν φλοιῷ μίξας
Φαιδίμου, Ἀνταγόρου εὐσταφὲς ὄμμα βοός.
Τάν τε φαλακραῖον Θεοδωρίδεω νεοθαλῆ
Ἔρπυλλον· κυανῶν τ᾽ ἄνθια Φαρίεω.

Posidippumque

Poſidippumque, Hidylumque, raphanos ſylveſtres terræ, Sicelidæque anemonas. Quin & chryſeum ſemper divini Platonis, ſtirpem vi ſua ex omni parte fulgentem. Qui aſtrorum ſcientem Aratum eodem conjecit, & proceræ palmæ totondit cauliculos primos. qui lotum comantem Chæremonis, flammeæ admiſcuit Phædimi, Antagoræ tortilem buphthalmum. ac Phalacræum Theodori recens natum ſerpyllum, & cyanorum flores Phaniæ.

Ἄλλων τ' ἔρνεα πολλὰ νεόγεφα, τοῖς δ' ἅμα Μούσης
Καὶ σφετέρης ἔπι πᾶσι φόως ἀλεξίκακον.
Ἀλλὰ φίλοις μὲν ἐμοῖσι φέρω χάριν· ἔστι δὲ μύσταις
Κοινὸς ὁ τῆς μακάρων ἡδυεπὴς στέφανος.

Multaque aliorum germina nova addidit, ſimul & cum iis, Muſæ ſuæ, quæ citò oriuntur, leucoia. Cùm autem hoc amicis defero munus, tum poeticæ cultoribus communis hæc Muſarum ſuavis corona.

Altera eſt à Philippo Theſſalonicenſi corona contexta, eademque Camillo cuidam delata, inſtituto & exemplo Meleagri. Secutus quoque rectam ſeriem literarum Philippus, ut Meleager, ad poetas ſingulos, ſingulas vel plantas, vel flores, vel arbuſculas, explicandi & diſtinguendi cauſa, aut ornandi adjunxit. Hoc diſſimile, quod quatuordecim numero tantum poetas recenſuit, quos ejuſmodi ſuis inſtruxit inſignibus, alios aliis, quibus quiſque vellet, deſignandos floribus permiſit. Sed iſta dici quid neceſſe eſt pluribus, quæ ipſe breviter Philippus complexus eſt? Sic enim loquitur præfatione ſua, quam, ineditam quoque adhuc, non patiar amplius deſiderari.

Ἀνθεά σοι δρέψας ἑλικώνια καὶ κλυτοδένδρου
Πιερίης κείρας πρωτοφύτους καλύκας,
Καὶ στεφάνου νεαρῆς θείσας σαχνὸν ἀνθεμίδεσσα
Τοῖς Μελεαγρείοις ὡς ἴκελον στεφάνοις.
Ἀλλὰ παλαιοτέρων εἰδὼς κλέος, ἐσθλὲ Κάμιλλε,
Γνῶθι καὶ ὁπλοτέρων ἦθος ὀλιγοστιχίλου.

Cum flores tibi excerpſerim Heliconios, & inclitæ arboribus Pieriæ totonderim teneros calyces; cumque librorum recentium legerim ſpicas: nexui quoque Meleagri ſimile quiddam coronæ. Qui verò antiquorum noſti decus, optime Camille: noſce & recentiorum in ea arte tenuitatem.

Ἀντίπα-

Ἀντίπατρος ἁρμόσει στεφάνῳ στάχυς· ὡς ὁ κόρυμβος
Κεναγόρας· λάμψει δ' ὡς βότρυς Ἀντίφιλος.
Τύλλιος ὡς μελίλωτον· ἀμάρακον ὡς Φιλόδημος.
Μύρτα δ' ὁ Παρμενίων· ὡς ῥόδον Ἀντιφάνης.
Κισσὸς δ' Αὐτομέδων· Ζώναις κρίνα· δρῦς ὁ Βιάνωρ·
Ἀντίγονος δ' ἐλαίη, καὶ Διόδωρος ἴον.
Εὐνοῦν δάφνῃ ζωπυρήσει. Τοὺς δὲ θαλαττὶς
Εἴκασον οἷς ἐθέλοις ἄνθεσιν ἀρτιφύτοις.

Antipater aptabitur coronæ pro ſpica: ut racemus Crinagoras: lucebit ut uva Antiphilus. Tullius, ut melilotus: Philodemus, ut amaracus: pro myrto Parmenion, pro roſa Antiphanes. Hederæ erit Automedon, lilia Zonas, quercus Bianor, Antigonus olea, Diodorus viola. Evenum lauro implicuit. reliquos poetas confer cum floribus quibuſlibet novis.

Videſne, Lector, quid ſibi Philippus hic velit, quidve ſe profiteatur feciſſe? Ait à ſe collectos poetas recentiores; cum quidem Meleager antiquos maximè, ut ejus ex proœmio perſpicitur, collegerit. Sed quia, Philippo qui recentiores, iidem non modò nobis eſſe poſſunt antiquiſſimi, ſed aliis etiam poetis compluribus Græcis; plurimùm autem intereſt ad bonitatem & præſtantiam, epigrammata eſſe à vetuſtioribus profecta, quod poſterius tempus priori multum ſcribendi laude concedat: inveſtigandum videtur quo Philippus tempore, novorum epigrammatum collector, floruerit, ne ſua ei novitas fraudi ſit, aut minori certè in pretio & honore habeantur, quæ collegit. Inter epigrammata Philippi amplius quinquaginta, eſſe video tria omninò, quæ admoneant nos, imò certiores faciant, quibus is temporibus extiterit: quanquam aliud alio manifeſtius aperiat. Primùm, concinnum ſine dubio & vetere Græcia dignum, eſt ejuſmodi, quod nos è Græco libenter propter elegantiam & venuſtatem argumenti, ut & alia duo, convertimus.

Φοῖβον ἀνηναμφὶ ποτὲ Δάφνη, νῦν ἀνέτειλε,
Καίσαρος ἐκ βωμοῦ, χλοῦνα μελαμπέταλον.
Ἐκ δὲ θεοῦ θεὸν εὗρεν ἀμείνονα Λητοΐδην γὰρ
Ἐγθήρασα, φιλεῖ Ζωὸς ὁ Λιναίδης.
Ῥίζαν δ' οὐκ ἀπὸ γῆς μηδὲ βάλεν, ἀλλ' ἀπὸ πέτρης.
Καίσαρι μὴ πίκρην δῶ λίθος ἀμπελίνην.

Phœbum

Phœbum alias Daphne ſprevit: nunc Cæſaris ultro
Ex ara ramos protulit alma ſuos.
Ecce Deo inventus melior Deus. oderat olim
Latoidem: Æneadum nunc amat illa Jovem.
Saxo radicem, non terra matre, profudit.
Non potis Auguſto non parere ipſe lapis.

Tenemus igitur ſæculum Philippi, qui ſic imperatori Cæſari victorias & lauros gratuletur, ut ejus honoris cauſa fœcundum velit eſſe vel lapidem, quo nihil ſit ſterilius in rerum natura. Sed cùm felix hoc augurium de lauro ſive de palma, ex altari Cæſaris enata, alii prodiderint eveniſſe Julio Cæſari, alii Octavio Auguſto: nondum ſatis conſtat, utrius ſit Philippus cum ætate conjunctior. Leve diſcrimen, ut vides, Lector; ſiquidem alter alteri ſucceſſit imperator deinceps. tollendum tamen; cum ſecundo tertiove epigrammate tolli poſſit. Secundum epigramma ita habet.

Φίλιππος ὁ βρετόγηρις, ἀφεὶς λυγρὰ δόχεα κύρτου,
Ἤλυθεν εἰς δρυμὸς ἀνθρωπεῖ πίερυγι.
Αἰεὶ δ' ὀνομλεπῶς ἀασάμενος Καίσαρος κλεινοῦ,
Οὐδ' ἀν' ὄρη λήθῳ ἤγαγεν ὑνόμαστος.
Ἔδραμε δ' ὠκυδίδακτος ἅπας οἰωνὸς, ἐείζων
Τίς φθιῶται δώσεται δαίμονι χαῖρ' ἐνέπειν.
Ὀρφεὺς θῆρας ἔπεισεν ἐν ὄρεσιν· ἐς δέ σε Καῖσαρ,
Νῶν ἀκέλευστος ἅπας ὄρνις ἀναχρέκει.

E cavea in ſylvas pictis effugerat alis,
Humano doctus pittacus ore loqui.
Sæpe ſalutato recolebat Cæſare voces:
Celſa nec oblitus per juga nomen erat.
Accurrere aliæ, ſubito didicere, volucres,
Certatimque ſonant gutture: Cæſar, ave.
Flexit voce feras Orpheus in montibus. At te
Vocales, Cæſar, ſponte loquuntur aves.

Tertium eſt illud.

Οὐκ ἔπ πυργωθεὶς ὁ φαλαγξομάχας ὀπὶ δῆεν
Ἀχεῖ ὀρμαίνει μυελόδρυς ἐλέφας.
Ἀλλὰ φόβῳ σείλας βαθυὺ αὐχένα σεὸς ζυγοδέσμης,
Ἄντυγα δορυλκεῖ Καίσαρος ἡγανίς.
Ἔγνω δ' αἰδαίνης χὴ δῆς χάειν· ὄργανα ῥίψας
Ἀρεος, εὐνομίης ἀνταγάγει πατίδα.

Non elephas turritus adhuc junctuſque catervis,
In conferta ruit prælia dente truci.
Sed juga, ceu metuens, prona cervice ſubivit,
Cæſareo Latium quo vehat axe ducem.
Commoda jam pacis ſentit fera: projicit arma
Martia, fert juris pro quibus illa patrem.

Cui dubium nunc eſſe poteſt, quin uterque, & pſittacus, & elephantus, ad Auguſtum Cæſarem pertineat, in eumque unum duo hæc epigrammata cadant, fruſtra conferantur in alium? Eſt auctor Macrobius, reverſum Cæſarem, quaſi ſublimem Actiaca victoria, ſalutatum à pſittaco, ad id officii genus inſtituto, cùm garriret illud identidem, Ave, Cæſar, victor, imperator. Eundem verò Cæſarem, invectum aliquando triumphali curru, quem juncti elephanti ſubierint, etſi nulli ſuo loco hiſtorici ſcriptum reliquerunt: tamen magna mihi orta ſuſpicio ita rem habere, vel ex eo quod decretus defuncto à ſenatu, in circenſi pompa, currus elephantorum. Quid ſi, vivo Cæſare Auguſto, tunc aderat Romæ Philippus? Quid ſi ex Græculorum numero erat, qui porrigendis epigrammatis interpellarent, vel onerarent potius imperatorem? Quid ſi is erat, cujus daturi epigramma, epigrammate dando prævenit, ut illuderet poetæ: à quo tamen ipſe feſtivo facto jocularique dicto eluſus eſt: ut ſeſtertia centum millia ob optimo principe, ſummoque ingeniorum amatore, blandiſſimus poeta expreſſerit. Quanquam nihil hic affirmo. Sed divinatio placet. Simul & admonere volui, ſi qui rem non noſſent, adirent locum Macrobii, aut etiam ſi noſſent.

Sequitur tertius conquiſitor epigrammatum & collector Agathias, Aſianus & Myrinæus, idemque ſcholaſticus appellatus. Cui non jam viſum coronam ullam plectere, aut ſingulos poetas comparare ſingulis floribus, ut ſuperiores fecerunt duo: ſed propriè & ſimpliciter in unum aggregare locum nova quædam epigrammata, ad quæ ſymbolam ipſe contulerit. Hunc autem quingentis circiter poſt annis ætas tulit Juſtiniani. idem Conſtantinopoli vixit, & ſuum hoc opus ad Theodorum decurionem τὸν κοσμᾶ conſcripſit. ut videri debeant omnia inferioris notæ, quæ ſerius nata ſint quodammodo, & creverint non optimis temporibus. Palladam certè invadit Henricus Stephanus & exagitat, vel ut plagiarium, ſi quid affert quod tolerabile nec contemptum

ptum videatur ; vel ſi quid profert de ſuo, ut ineptum. Contumelioſius etiam Joſephus Scaliger, qui ineptiſſimum quotquot ante fuerunt non poetam, ſed literatorem appellet. Durè ab eodem Scaligero acceptus & Lucillius, apud quem eſſe jocos ait complures frigidiſſimos, & Græcanicas ineptias, ubi ſtomachum vix teneat. Gravis omnino & atrox : at juſta fortaſſe reprehenſio duorum. Sed hoc nihil eſt ad illud, quòd in Paulo Silentiario condemnat ſæculum totum, dum Paulum aſſerit, ſui vitio ſæculi, ſive morbo laborare. Quod autem vitium, qui morbus ? Strepitus inanis verborum, ambitus ſententiarum confragoſus, compoſitio dithyrambis audacior : quod uno verbo exponi poterat, maluiſſe binis aut ternis verſibus producere : dum ſe fecundum atque uberem præſtet, nihil, præter verborum ſonitum & ampullas, attuliſſe.

Verumtamen quid hæc ad me cenſura duorum criticorum, quid ad rem noſtram pertinet ? Eo ſpectavi, Lector, hoc intelligi placuit : cùm poſterius illud Græcorum poetarum ſæculum tantum degenerarit à prioribus ; ſatius futurum fuiſſe, ſi ipſi à ſe poetæ non diſcerperentur, nec aliorum aliis admixta epigrammata, nec mala cum bonis propemodum alternis confuſa eſſent. Sic namque fore manifeſtum vel ex tempore, quanti quiſque faciendus poeta, quis honos cuique habendus ; cùm excellentes à mediocribus ſecernerentur, ab utriſque deterrimi : tutam imitationem juniorum futuram, quorum rudis ætas tam facilè malis nunc quidem & infructuoſis, quam bonis & utilibus adhæreſcat : nec voluptati non ducendum, noſſe gradus & incrementa operum aut decrementa : cùm pretium indicare pauci queant, pauci, quid ſibi optimum ſit, eligere. Hæc porrò confuſio & perturbatio duplex : altera, cùm recentes poetæ admiſcentur antiquis : altera, cùm epigrammata nova novis quidem intertexta, priſca priſcis ; ſed diverſorum ſcriptorum : non autem ponuntur continenter indiviſi poetæ & indiſcreti.

Pæne præterii quod tacendum non videtur fuiſſe : quemadmodum Meleager & Philippus præpoſuerunt operi ſuo quædam, ſic Agathiam ſuo quoque ſcripto & collectioni affinxiſſe procœmium, imò etiam procœmia ; qui & iambicis præfatus eſt, & hexametris. In quibus utriſque jam tum agnoſcas licet, pompam inanem illam, & fucatam ſpeciem, & copiam nimiam, quæ in tempus potius, quàm in homines confertur. Hæc procœmia verò, quanquam non

edita

edita ante hanc diem; omitto tamen propter longitudinem, quam mihi ſtatui eſſe vitandam. Paullulum quiddam delibare placuit, ex quo percipiatur, quod nunc habemus opus in manibus collectorum epigrammatum, non novo more, nec nullo exemplo, ſeptem in partes ſeu libros diviſum: ne quis fortè primum ita diviſiſſe Planudem exiſtimet.

Πρῶτα ἢ συλλέξαιμι, παλαιηλυτέεσσιν ἐείζων,
Ὅσσα θεσπεσίοις ἐχάραξαν νέης γλυπτῆρες ἀοιδῆς,
Ὡς θεσπεσίοις μακάρεσσιν ἀνειμένα καὶ θεὸν ἐφίκει
Γράμμα τὸ ἀρχαίοιο σοφὸν μίμημα φυλάξαι.
Ἀλλὰ πάλιν μετέκεινα παλαίτερον εὐχομαι εἰρεῖν,
Ὅσσα θεσπεσίη γεγράφαται χαράξαμένη πυκὶ χώρῳ,
Εἴτε καὶ εὐκοίλοιο ἐπὶ βρέτας, εἴτε καὶ ἄλλης
Τέχνης ἐργοπόνοιο πολυσπερέεσσιν ἄεθλοις.
Καὶ τριτάτῳ βαθμίδα νεμοίατο ἔλλαχε βίβλος
Ὅσσα θέμιν τύμβοισι, τάφῳ θεὸς ἐν μὲ κοιδῇ
Ἐκτελέειν νεύσειεν, ἐν ἀτρεκίῃ ἢ δικάσσῃ.

Ac primum colligam, æmulatus antiquos, quæ ſcripſerunt novi conditores carminis, ut majoribus Diis conſecrata. Etenim conveniebat veterum ſcriptorum præclarum exemplar retinere. Deinde etiam antiquum decus attollunt quæcunque poeta ſtilo incidit quovis loco, ſive in ſtatuis affabre factis, ſive in alterius artis laborioſæ diverſis monumentis. Ac tertium ſpatium novi ſortita ſunt libri quæcunque poſuimus in ſepulcris, quæ quidem Apollo tum verſibus perficere annuerit, tum ex vero perſequi.

Ὅσσα ἢ καὶ βιότοιο πολυσπερέεσσι κελεύθοις
Γράψαιμι, ἀσταθέος τε τύχης σφαλερῆσι παλαίντοις,
Δέρκεό μοι βιβλίῳ παρὰ κρηπῖδα τετάρτῳ.
Καὶ τάχα κὲ πέμπτοιο χάεις θέλξειεν ἄεθλα,
Ὁππόθι κερτομέοντες ἐπεσβόλον ἦχον ἀοιδῆς
Γράψαιμι ἔκταῖον ἢ μέλος κλέπτουσα κωθήρη
Εἰς ὀάρας ἐλέγοιο φαεσφόρος πορεῖται
Καὶ γλυκερὰς ἐς ἔρωτας. ἐν ἑβδομάτῃ ἢ μελίαιτο
Εὐφροσύνας βάκχοιο, φιλαχρήτους τε χορείας,
Καὶ μέθυ καὶ κρητῆρα, καὶ ὄλβια δεῖπνα νοήσεις.

Quæ verò & de vitæ multiplici ratione ac via ſcripſimus, & de inconſtantis fortunæ fallacibus momentis, aſpice, libri circa ſedem quartam. Ac delectare poteſt forſan quinti venuſtas libri, ubi irridentes convitia & probroſum carmen ſcripſimus. Sextum volumen

lumen surripiens cithara, in feminas elegorum deflexerit copiam, atque in dulces amores. Septimo denique in florilegio sive apiario gaudia Bacchi, & amicas meri choreas, & vinum, & pocula, & lauta convivia cogitabis.

Calamo porrò notatos codices, ex quibus horum quædam eruta, & indicavit Ægidius Menagius, vir in paucis doctus, & commodavit nobis: ut hoc ei, præter cetera, studiosi literarum acceptum referre debeant.

Restat ut de Maximo Planude, collectore postremo epigrammatum, quod promisi, persolvam. Is anno supra millesimum trecentesimo octogesimo, Romæ Urbano VI. pontifice maximo, Constantinopoli Nilo patriarcha, cùm ibi floreret in cœnobio, multaque, vir Græcis & Latinis literis excultus, scriberet; temporis aliquid impertivit epigrammatis Græcorum veterum recolligendis. Ac distribuit ille quidem librum in septem volumina, ut Agathias: sed non eadem, quæ Agathias, in quodque volumen retulit: id quod ex fragmento superiore illo Agathiæ satis apparet, si quis cum eo Planudis opus totum conferat. Habentur autem quolibet volumine certa capita rerum, certæ sic tanquam per communes locos inscriptiones: idque ordine servato quodam elementorum. In quo se & religiosum videtur præbuisse honestique amantem, resecandis turpibus quamplurimis; diligentem ac sedulum, accersendis undique & comportandis epigrammatis; & satis prudentem, disponendis atque ordinandis.

INDEX
Alphabeticus,
Secundùm NUMERUM
EPIGRAMMATUM
CONCINNATUS.

A.

	Num.
Εἰς Ἀγάλματά τινα	IN Statuas quasdam.	175, &c.
Εἰς Ἀγῶνας καὶ ἀγωνιστάς	In Certamina.	1, 2.
Ἀγερόν	Agrum.	226
Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.	Alexandrum Macedonem.	144
Ἄμπελον	Vitem.	3
Ἀνακρέοντα	Anacreontem	159
Ἀνακρέοντος Μέλη τινά	Ex Anacreonte Carmina quædam	228, &c.
Εἰς Ἀναπήρους	In Mutilos.	4
Ἀνδρας ἀγαθὰς	Viros bonos.	112 ad 118
Ἀνδρας οὐκ ἐπισήμους	Viros obscuriores.	128
Ἀνδρείαν καὶ ἀνδρείους	Fortitudinem & Fortes.	5, 6, 118, 128, 129, 130

INDEX.

Εἰς Ἀνθρώπινον βίον	In Vitam humanam.	21 ad 23
Ἀνταπόδοσιν	Retributionem.	10
Ἀπειλίω	Minas.	11
Ἀρετίω	Virtutem.	12, 198
Ἀρτέμιδος ναὸν	Templum Dianæ.	58
Ἀρχίλοχον	Archilochum.	155, 156
Ἀσκληπιοῦ ναὸν	Templum Æsculapii	181
Ἀστρόλογον	Astrologum	91
Ἄσωτον	Intemperantem	13
Αὐλητίω	Citharœdum	14
Αὐτάρκειαν	Sufficientiam	15 ad 20
Ἀφροδίτης ἄγαλμα	Statuam Veneris	176, 177
Ἀφύλακτον	Domum Incustoditam	98, 99
Ἀχαρίστους	Ingratos	41, 42, 43

Β.

Εἰς Βίωνα	In Bionem	240, 241
Βρέφος	Puerum	33

Γ.

Εἰς Γέροντα	In Senem	136, 137, 138, 139, 140, 141
Γῆρας	Senectutem	34
Γεράς	Anum	92, 93
Γραφίδα	Calamum Scriptorium	35
Γυναῖκα	Uxorem	135

Δ.

Εἰς Δένδρα	In Arbores	36, 37
Δία	Jovem	224
Διογένην	Diogenem	168
Δοῦλον	Servum	142
Δυσείδεις	Deformes	94, 95, 96
Δυσκόλῳ	Morosо	220
Δυστυχίαν	Infelicitatem	38

Εἰς Ἑαυ

INDEX.

E.

Εἰς Ἔαρ — In Ver 234
Ἕκτορα καὶ Αἴαντα — Hectorem & Ajacem 143
Ἐπαινοι — Laudes 39
Ἐπίκτητον — Epictetum 170, 171
Ἑρμίαν — Hermitam 159
Ἑρμοκρατείαν — Hermocrateam 161, 162
Ἑρμοῦ ἄγαλμα — Statuam Mercurii 178
Ἔρως δραπέτης — Amor fugitivus 237
Ἔρωτα — Amorem 40, 229, 231, 232, 233, 236
Περὶ Εὐγενείας — Nobilitatem 78
Εἰς Εὐριπίδην. — Euripidem 157, 242
Εὐχαὶ — Preces 44

Z.

Εἰς Ξενοφίλαν — In Zenophilam 187 ad 190

H.

Εἰς Ἡράκλειτον — In Heraclitum 167, 169
Ἥρας Σηλαζούσης ἄγαλμα — Statuam Junonis lactantis 179
Ἡσίοδον — Heſiodi 197
Ἠχοῦς ἄγαλμα — Statuam Echûs 175

Θ.

Εἰς Θαλῆν — In Thaletem 164
Θάνατον — Mortem 46, 47, 48, 49
Θεμιστοκλέα — Themiſtoclem 119, 126, 127
Θεόγνιδός τινα — Ex Theognide quædam 200
Εἰς Θεούς — In Deos 50, 51

INDEX.

Εἰς τοὺς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας	In eos qui ad Thermophylas occubuerunt 120 ad 125
Θεκυδίδην	Thucydidem 55

I.

Εἰς Ἰξιόνα	In Aucupem 146
Ἱπποκράτην	Hippocratem 145

K.

Εἰς Καισᾶ ἄγαλμα	In Statuam temporis 182
Κλέπτας	Fures 97
Κόλακας	Adulatores 53, 54
Κρησφόντης	Cresphontes 242

Λ.

Λαΐδος ἀνάθημα	Laidis carmen votivum 196
Εἰς Λουτρόν	In Lavacrum seu Balneum 183, 184, 185
Λύραν	Lyram 218

M.

Εἰς Μένανδρον	In Menandrum 66
Μενέστρατον Κυνικόν	Menestratum Cynicum 111
Μετριότητα	Mediocritatem 56, 57
Μιλτιάδην	Miltiadem 165, 166
Μύρωνος βοῦν	Myronis Bovem 173

N.

Εἰς Ναυαγήσαντας	In Naufragos 147 ad 153
Ναυτιλίαν	Navigationem 59, 186
Νεμέσεως στήλην	Nemesis Columnam 180
Νιόβην	Nioben 131
Ἀεὶ Νοσοῦντας	Semper Ægrotos 52

Εἰς Οἶκον

O.

Εἰς Οἶκον ἀφύλακτον	In domum incuſtoditam	98, 99
Ὅμηρον	Homerum	56
Ὀρφέα	Orpheum	154

Π.

Εἰς τῆς Παλλάδος λυτρὸν	In Lavacrum Palladis	225
Παραμυθίαν	Solatium	63
Πατέρα ἑαυτῦ	Patrem ſuum	160
Πατρίδα	Patriam	64
Πλουτοῦντας	Divites	61, 62
Πρόνοιαν	Providentiam	68
Πτωχὸν	Pauperem	163
Πυθαγόρου χρυσᾶ ἔπη	Pythagoræ dicta aurea	238

P.

Εἰς Ῥήτορας	In Oratores	100, 111
Ῥώμην	Romam	7

Σ.

Εἰς Σιωπὴν	In Silentium	67
Σόλωνός τινα	Solonis quædam	216
Σοφίαν	Sapientiam	69
Σοφοκλῆ	Sophoclem	158
Σωφροσύνην	Temperantiam	70

T.

Εἰς τέρμα Ταντάλου ἐν ποτηρίῳ	In Poculum ſigillo Tantali ornatum	174
Τέττιγα	Cicadam	45, 235
Τίμωνα	Timonem	132, 133, 134
Τύχην	Fortunam	71 ad 77

INDEX.

Υ.

Εἰς Ὑβριστὰς — In Contumeliosos 102, 103, 104, 105, 172

Ὑγίειαν — Salutem 88

Φ.

Εἰς Φειδωλὰς — In Parcos 106 ad 110

Φθόνον — Invidiam 79, 80, 81

Φιλαργύρους — Avaros 82

Φιλίαν — Amicitiam 83, 84, 85

Φρόνησιν — Prudentiam 86

Φροντίδας — Curas 87

Χ.

Εἰς Χελιδόνα — In Hirundinem 60

Χρόνον — Tempus 89, 90

Χρυσᾶ Ἔπη — Aurea Carmina 238

ΕΠΙ-

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

1. Εἰς ἀγῶνας καὶ ἀγωνιστάς.

ΑΡΧΙΟΥ.

Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες ἀν' Ἑλλάδα, τέσσαρες ἱεροί·
Οἱ δύο μὲν Νεμέης, οἱ δύο δ' ἀθανάτων·
Ζηνὸς, Λητοΐδαο, Παλαίμονος, Ἀρχεμόροιο,
Ἆθλα δὲ τῶν, κότινος, μῆλα, σέλινα, πίτυς.

Hos *Ang. Politiani* verſus, quia rem præſentem illuſtrant, adhærere paſſus ſum.

Ζηνὸς Ὀλύμπια νικῶντες φέρον ἀγελέλαιαν,
Μῆλα δ' Ἀπόλλωνος Πυθικὸς ἦγεν ἀγών·
Ἰσθμιακὸν δὲ πίτυς πορεν Ἰνοῦς Μελικέρτας,
Σὺ δὲ σέλιν' ἐπίθεις Ἀρχέμορ' ἐν Νεμέᾳ.

2. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἴσθμια, καὶ Πυθοῖ Διοφῶν ὁ Φίλωνος ἐνίκα,
Ἄλμα, ποδωκείλῳ, δίσκον, ἄκοντα, πάλην.

Ἴσθμια. | Repone Ἰσθμοῖ en conſimilem locum, Ælian. V. Hiſtor. l. 4. c. 15. ſub finem. τῇ ἑξῆς Ὀλυμπάδι, καὶ ἐν Νεμέᾳ δὲ, καὶ Πυθοῖ καὶ Ἰσθμοῖ. Ita Lucian. Vol. 2. p. 272. Edit. Græv. & pag. 277. in fine: alioqui inconcinna erit duplex ellipſis τὸ κατὰ, & diverſus in eâdem re loquendi modus.

Πυθοῖ. | Dativus adverbialiter poſitus. Πυθὼ autem vetus Delphorum nomen, ubi certamina Pythica celebrabantur.

3. Εἰς Ἄμπελον.

Ἄδηλον.

Τίς ποτ' ἀκηδέσσως οἰνοτρόφον ὄμφακα Βάκχῳ
Ἀνὴρ ἀμπελίνῳ κλήματι ἐξέταμεν·
Χείλεα δὲ συφθεὶς, χαμάδις βάλεν, ὡς ἀν' ὁδίτας
Εἴη νεισομένοις ἡμιδαὲς Σκύβαλον·
Εἴη οἱ Διόνυσος ἀνάρσιος οἷα Λυκούργῳ,
Ὅττι μιν ἀυξομένην ἔσβεσεν ἀυφερσιόδην.
Τῶδε γὰρ ἂν πάλαι κἰς ἀλὶ πώματι ἢ πρὸς ἀοιδὰς
Ἦλυθεν, ἢ γραφῇ κήδεος ἔσχε λύσιν.

4. Εἰς Ἀναπήρους.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ νεωτέρου.

Ἀνέρα τις λιπόγυιον ὑπὲρ νώτοιο λιπαυχὴς
Ἦγε, πόδας χρήσας, ὄμματα χρησάμενος.

5. Εἰς Ἀνδρέαν καὶ Ἀνδρέαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Φεύγε Λάκων ποτὲ δῆριν· ὑπεμνήσασα δὲ μήτηρ
Εἶπε, καὶ ἐν σέρνων ἆορ ἀναχρομένη,
Ζώων μὴ, σέο παιδὶ δόμων φὲς αὖρος ἀνάπτειν,
Καὶ κεραιεᾶς Σπάρτας πάτρια θεσμὰ λύειν·
Ἦν δ' ἀθάνης παλαμῇσιν ἐμᾶς, μάτηρ μὴν ἀνύσαιο
Δύσμορος, ἀλλ' ἐν ἐμῇ πατρίδι σωζομένας.

Σωζομένα. | ἴῶτα subscripto, in meâ patriâ conservatâ: quod animo verè magnô | summum est miseriæ privatæ solatium.

ΙΟΥ-

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

6. Ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίῳ, ὄμβριον.

Μήτηρ ἦα λιπόντα μάχλῳ μετὰ πύργον ἑταίρων
Ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆσιν ἀμηχανίῃ.
Καὶ γὰρ ὑπὸ σμικρὰ ἅμα δάκρυα λακεδαίμων
Ἀλκῇ μαρναμένων, ἠγνοίησε βρεφέων.

7. Εἰς Ῥώμην.

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ. 2

Οὐδ' ὑπ' Ὠκεανὸς πᾶσαν πλημμύρεαν ἐγείρῃ,
Οὐδ' ὑπὸ Γερμανὴ Ῥῆνον ἄπορτα πίῃ,
Ῥώμης ὀδὸν ὅσσον βλάψῃ δένθ', ἄχρι κε μίμνῃ
Δεξιὰ σημαίνειν Καίσαρος ἀρπαλέη.
Οὕτω τοι ἱεραὶ Ζηνὸς δρύες ἔμπεδα ῥίζαις
Ἑσσῶσιν, φύλλων δ' ὥρα χέυσ' ἀμέρσι.

Καίσαρος. | Nempe Germanico; qui poſt amiſſam Oceano claſſem fudit Germanos. Vid. Tacit. Annal. Lib. 2. Sect. 25. *invictos & nullis ceſibus ſuperabiles Romanos prædicabant* (Germani) *qui perditâ claſſe, amiſſis armis*, &c. *eâdem virtute -- irruperunt*: ità omnia erunt concinna. Hujus igitur Epigrammatis titulus ſit oportet. In *Cæſarem Germanicum*.

8. ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ.

Τὸν γαίης καὶ πόντου ἀμειφθείσαις κελεύθοις,
Ναυσὶν ὑπείρυ, πεζοπόρον πελάγους,

Ναυσὶν. | Xerxen intelligit, qui Athο montem perfodit, ut claſſi iter pateret, & Helleſpontum junxit, quà exercitum tranſmitteret.

Ἐν τειναῖς δορέατων ἑκατοντάσιν ἔστεγμαι Ἄρης
Σπάρτης. αἰχμήεσσ' ἔρεα καὶ πελάγη.

9. ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυληναίου.

Κλεῖε θεὸς μεγάλοιο πύλας ἀκμῆσας Ὀλύμπου,
Φρέρει Ζεῦ ζαθέου σὸν θέρος ἀκρόπολιν.
Ἤδη γὰρ καὶ πόντος ὑπέζυκται δορὶ Ῥώμης,
Καὶ χθὼν ἐσσυμένοις ἅπτεται ἀμφοτέροις.

Ὑπέζ- | Eleganter. Mare | ram ſubjugari. vim enim u-
ponte jungi ſignificat; ter- | tramque habet.

10. Εἰς Ἀνταπόδοσιν.

ΕΤΗΝΟΥ.

Κλῶ με φάγης ὅπως ῥίζον, ὅμως ἕλκ καρποφορήσω
Ὅσσον ὀπισσείσαί σοι, γραῦ, δυομένῳ.

11. Εἰς Ἀπειλώ.

ΜΟΤΣΙΚΙΟΥ, οἱ δὲ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἀ Κύπρις Μέσαισι, θεάσια τὴν Ἀφροδίταν
Τιμᾶτ', ἢ τὸν Ἔρον ὔμμιν ἐφοπλίσομαι.
Χ' αἱ Μῶσαι ποτὶ Κύπριν, Ἄρει τὰ σωμύλα ταῦτα.
Ἡμῖν δ' ὐ πέταται τοῦτο τὸ παιδάριον.

12. Εἰς Ἀρετώ.

ΠΑΤΛΟΥ Σιλιναείου.

Μήτε βαθυκτάνοιο τύχης κυφίζεο ῥοίζῳ,
Μήτε σέο γναμψῇ φερνὶς ἐλιδνεύτω.

Πᾶς

Πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταθέεσι βίῳ πολεμίζεται αὔραις,
Τῇ καὶ τῇ δαμινῶς δύκι μεθελκόμενος.
Ἦ ῥ' ἀρετὴ, σταθερόν τι καὶ ἄτρεπτον ἧς ἔπι μένης,
Κύματα θαρσαλέως πουτοπόρει βιότου.

Ἐλάθε- Horatius,
| Subaudi, τὸ πλῶ.
| *Cautus horresci, nimium premendo littus iniquum.*

Rectiùs vives, Licini, neque altum
Semper urgendo, neque dum procellas

Πολεμ- | Rectiùs πολεμίζεται, κινῆται, σείεται. Sic Hom.
Ἧς ἔπι | Ut ἐπὶ νεὼς. ad allegoriam appositè.

13. Εἰς Ἄσωτον.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν θαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ τειρόμενον πενίῃ,
Καί μιν δακρυχέων ἐλεήμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε δυγαζὸς ἐῆς, πολλ' ὀπιμείλια δούς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα τῆς αὐτῆς ἐτρέφετ' ἐν θαπάνης.
Οὕτω μιν Θήρωνα τοδούτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τοδούτερον οὐκ ἔπι κεῖνον,
Ἀλλὰ δυγαζὸς ἐῆς ποσσικά τι καὶ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ὄφελος
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

14. Εἰς Αὐλητήν.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ἴμερον αὐλήσομαι πολυκρήτων ἀφ' ὑλάων,
Εἴπερ λιγυφθόγγῳ φοίβῳ ὅπι Γλαφύρα.
Μαρσύη, ἐψεύσω τὸν εὕρεμα· τὰς γὰρ Ἀθηνᾶς
Αὐλὰς οὐ Φρυγίης ἔστο ἑλήσατο.
Εἰ δ' οὐ τοιούτοις τότ' ἐνέπνεες, ἐκ δὲ Τάγνις
Τῷ ἔπι Μαιάνδρῳ κλαῦσε δύσαυλον ἐόν.

Ἑλήσατο. | Ἐκτήσατο, acquisivit, potitus est: ità Hesiodus quoque alicubi.
Τάγνις. | Pater Marsyæ.

15. Εἰς Αὐτάρκειαν.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝΟΣ Μακεδόνος.

Ἀρκεῖ μοι χλαίνης λιτὸν σκέπας· οὐδὲ τραπέζαις
Δυλόω, μυσέων ἀνθεα βοσκόμενος.
Μισῶ πλοῦτον αἰνῶν, κολάκων τροφόν, οὐδὲ πρὸς ὀφρὺν
Σπόγμα· ὅσον δ' ὀλίγης δαπὸς ἐλεύθερίην.

Παρ' ὀφρύν. | Nec vultum serviliter accommodabo: ità vertere visum est, quoniam παρίσασθαι significat, sistere aliquid, ut quis conscendat: παρίσασθαι ἵππον.

16. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἐλπίς, οὐδὲ τύχης εἶς μοι μέλει, χαῖρε· ἀλεγίζω
Λοιπὸν τῆς ἀπάτης· ἤλυθον εἰς λιμένα.
Εἰμὶ πένης ἀνεπαχθὴς· ἐλεύθερος ἢ σὺν οἴκῳ.
Χεῖρα πενίης πλοῦτον ἀποστρέφομαι.

17. ΛΟΥ-

17. ΛΟΤΚΙΛΛΙΟΥ.

Μὴ σύγ' ἐπ' ἀλλοτρίης ὦ νεφρὸ' ἴζοιο τραπέζης
Ψωμὸν ὀνειδόμενον γαστρὶ χαριζόμενος.
Ἄλλοτε μὲν κλαίοντι, καὶ ἐσυγγωμένῳ ὄμμα,
Συγκλαίων, κ' αὖθις συγ' γελόωντι γελῶν,
Οὔτε σύγε κλαυθμοῖο κεχρημένος ἔπτε γέλωτος.
Καὶ κλαίω Μιλίῃ, καὶ γελάω Μιλίῃ.

Συγ.] Disjungas σὺν necesse est: pertinet enim ad sequens γελῶν, sensu postulante: præcesserat συγκλαίων.

Μιλίῃ.] Uxori nempe meæ. Hîc Scholiastes pessimè se dedit, Epigrammatis menti contradicens.

18. ΛΟΤΚΙΑΝΟΥ.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῇ σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε.
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσὶ δ' αὐτὴρ σοφὸς ἔπτε, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέσσον ἐφηρμόσατο.

19. ΚΡΑΓΗΤΟΣ τῦ φιλοσόφυ.

Χαῖρε θεὰ δέσποινα, δόμων ἀγαθῶν ἀγάλμα
Εὐτελίη, κλεινῆς ἔκγονε Σωφροσύνης.
Σεῖο ἀρετῇσι τιμῶσιν ὅσοι τὰ δίκαι' ἀσκοῦσιν.

20. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Οὐκ ἐθέλω πλουτεῖν, οὐκ εὐχομαι· ἀλλά μοι εἴη
Ζῆν ἀπὸ τῆς ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

21. Εἰς Ἀνθρώπινον Βίον.

Ἄδηλον.

Τὸν βίον Ἡράκλειτε πολὺ πλέον ἤπαφ' ὅτ' ἔζης
Δάκρυε· νῦν ὁ βίος ἐξ' ἐλεεινότερος.
Τὸν βίον ἄρκ γέλα Δημόκριτε τοπλέον ἢ πέρν·
Νῦν ὁ βίος πάντως ὄξι γελοιότερος.
Εἰς ὑμέας ὃ δ' αὐτὸς ἐῶν, τὸ μεταξὺ μεμεμνᾶ
Πῶς ἅμα σοὶ κλαύσω, πῶς ἅμα σοὶ γελάσω.

Πάντως. | Ità ſenſus commodior fiet: olim πάντων.

22.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ, οἱ δὲ, ΚΡΑΤΗΤΟΣ τῶ κωμικῶ.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τέλεον; εἰν ἀγορῇ μὲν,
Νείκεα καὶ χαλεπαὶ ῥήξιες· ἐν δ' ὁδοῖς,
Φορτίδες· ἐν δ' ἀγροῖς, καμάτων ἅλις· ἐν δὲ θαλάσσῃ,
Τάρβος· ἔτι ξείνης δ', ἣν μὲν ἔχῃς κὰ, δέος·
Ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιηρὸν· ἔχῃς γάμον; οὐκ ἀμέλιμνος
Ἔσσαι· ἢ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐρημότερον·
Τέκνα, πόνοι· πρέσβυς, ἅπας βίος· αἱ νεότητες
Ἄφρονες· αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
Ἦν ἄρα τοῖν δυοῖν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ γηρᾶσ
Μηδέποτ', ἢ τὸ θανεῖν αὐτίκα πικτόμβοσον.

23. Ἐκ τῶ ἐναντίω πλανᾶ.

ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ.

Πλωτοίλω βιότοιο τάμις τρίβον, αἰν ἀγορῇ μὴν,
Κήδεα, & πυνταῖ παρήξιες· ἐν ᾗ δόμοις,
Ἄμπεωμ'· ἐν δ' ἀγροῖς, φύσιος χάρις. ἐν ᾗ θαλάσσῃ,
Κέρδος· ὅτι ξείνης, ὦ μὴ ἔχῃς ἃ, πλέος·
Ἢν δ' ἀπορῇς, μόνος οἶδας· ἔχῃς γάμον; οἶκος ἄρειος·
Ἔσται· ἢ γαμέεις; ζῇς ἔτ' ἐλαφρότερον.
Τέκνα, πόθος· ἄφροντις ἅπας βίος. αἰ νεότητες
Ῥωμαλέαι· πολιαὶ δ' ἔμπαλιν εὐσεβέες.
Οὐκ ἄρα τῷ διαιτῶν ἑνὸς αἵρεσις, ἢ τὸ ψεύδος
Μηδέποτ', ἢ τὸ δανεῖν· πάντα γὰρ ἐν λαβίοις.

24. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Θνητὰ τὰ τῷ ἀνθρώπῳ, & πάντα παρέρχεται ἡμᾶς.
Ἢν ᾖ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

25. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Γῆς ἐπέβην γυμνός, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ, γυμνὸν ἐὸν τὸ πάρος;

26. Τῶ αὐτῶ.

Σκιὴ πᾶς ὁ βίος, & παίγνιον· ἢ μάλα παίζειν,
Τὴν ταχυδρὸν μεταθεὶς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

27. Ἄ-

27. Ἄδηλον.

Πολλὰ μεταξὺ πόλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

28. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἡδέα πόντια κέλυδρα λάχεν βίος· ἄσχετι μέσφῳ,
Εὖχος, ἐταμρσαν κρυπτὰ δόμοισιν ἄγχη.
Ἀγρὸς πέρψιν ἄγχι, κέρδος πλόος· ἀλλοδαπὴ χθὼν
Γνάσιας. ἐκ δ' γάμων, οἶκος ὀμφρονέει.
Τοῖς δ' ἀγάμοις ἄφρονες ἀεὶ βίος· ἔρκος ἐτύχθη
Παισὶ, τέκος. φρῦδος τοῖς ἀγόνοισι φόβος.
Ἠπείρου νεότης, πολιὴ φρένας οἶδεν ὀπάζειν·
Ἔνδεν θάρσος ἔχων, ζῶε, φύτευε γλυκύ.

29. Ἄδηλον.

Πῶς τις ἀΐδη θανάτῳ σε φύγοι βίε; μυῖα γάρ ζόη
Λυγρά· καὶ ἔπτε φυγῇ συμμαρὲς, ἔπτε φέρειν.
Ἡδέα μὲν γάρ σε ζᾷ φύσις καλά, γᾶα, θάλαττα,
Ἄστρα, σελήνης κύκλα καὶ ἠελίου·
Τἄλλα δ' πόντια, φόβοι τε καὶ ἄλγεα· κλαῦσι παθῆκες
Ἑλλόν, ἀμβαίῳ ἐκδέχεται Νέμεσιν.

30. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Ἀπόντα τὰ ζῶ' ἔστι μακαριώτερα
Καὶ νῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ.
Τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι φορῶντα τυχόν.

Μακαριντέρα | Ità emendavi pro μακαριώτατα. po- | stulante ſenſu. Grotius.

Ἅπαντος

Οὗτος κακοδαίμων ἔστιν ὁμολογουμένως.
Τέτῳ κακὸν δι' αὐτὸν ἐδὲν γίνεται,
Ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν αὐτῷ ζῆν ἔχει.
Ἡμεῖς δ' ἔχοντες πᾶσ' ἀναγκαίων κακῶν,
Αὐλοὶ παρ' αὐτῷ ἕτερα περισσοτέζομεν.
Λυπέμθ' ἂν πάρῃ τις· ἂν εἴπῃ κακῶς
Ὀργιζόμθ'· ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα
Φοβέμθ'· ἂν γλαυξ ἀνακεκάγῃ, δεδοικαμεν.
Ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοκαλίαι, νόμοι,
Ἀπόντα ταῦτ' ὀπάδοντα τῇ φύσει κακά.

31. Ἄδηλον.

Πάντα γέλως, ⁊ πάντα κόνις, ⁊ πάντα τὸ μηδέν.
Πάντα γὰρ ἐξ ἀλόγων ἔστι τὰ γιγνόμενα.

32. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἔστι,
Τοῖς δ' κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἔστι χρόνος.

33. Εἰς Βρέφος.

ΑΡΧΙΟΥ.

Λυσίππης ὁ νεογνὸς ἔτι κρημνῷ παῖς ἕρπων,
Ἀσυμμακτείκης ἤρχετο δυσμενείης.
Ἡ δ' μεδιωδήησεν, ἀπὸ σπέρνων προφέρουσα,
Μαζὸν, τὸν λιμῷ λύτρα ⁊ θανάτου.

34. Εἰς

34. Εἰς Γῆρας.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Γῆρας ἐπὴν μὴν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποθ' ἕλθῃ,
Μέμφεται. ἔστι δ' ἀεὶ χρεῖσσον ὀφειλόμενον.

35. Εἰς Γεαφίδα.

Ἥμιλλ' ἀχρεῖον κάλαμον φυτόν· οὐ γὰρ ἐμεῖο
Οὐ σῦκ', ἢ μῆλον φύεται, ἢ σταφυλή·
Ἀλλά μ' ἀνὴρ ἐμύησ' ἑλικωνίδα, λεπτὰ τορήσας
Χείλεα, καὶ σμυρὸν ῥεῖν ὀχετὸν στόματος·
Ἐξ οὗ τοῦ, εὖτε πίοιμι μέλαν ποτόν, ἔνθεος οἷα,
Πᾶν ἔπος ἀφθέγκτῳ τῷδε λέγω στόματι.

Ἥμιλλ' ἀχρεῖον. | Autoris nomen, cui hoc Epigramma debetur, apud Brodæum non extat, nisi & hoc Tzetzis sit, uti prius distichon à Suidâ eidem Autori ascribitur.

36. Εἰς Δένδρα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἱ δὲ, ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Εἰνοδίῃσι καρύῃσι με παρερχομένοις ἐφύτευσεν
Παισὶ λιθοβλήτου παίγνιον εὐτυχίης·
Πομφόλυγας δ' ἀχρέμονάς τε καὶ εὐθαλέας ὀροδάμνους
Κέκλασμαι, πυκιναῖς χερμάσι βαλλομένη.
Δένδρεσιν εὐκάρποις οὐδὲν πλέον· ἢ γὰρ ἔγωγε
Δισσοῖμων ἐπ' ἐμοὶ ὕβριν ἐκαρποφόρουν.

37. ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Κλῶνες ἀποίχιοι πτυαῆς δρυός, εὔσκιον ὕψος
Ἀνδράσιν ἄκρητον καῦμα φυλαττομένοις,
Εὐπέταλοι, κεραμῶν σεμνότεροι, οἰκία φωτῶν,
Οἰκία πτιλίων, ἔνδιοι ἀκρέμονες,
Καί μὲ ϕ ὑμετέρησιν ὑποκλινθέντα κόμῃσι
Ῥύσασθ', ἀκλαύτων πελίτης φυγάδα.

φωτῶν. | Merito sanè displicuit amico meo istud φωτῶν, adeoque mutari debere ratus φωλεῶν conjeci. σωιζή- | σει non infrequenti, ut verò *nidus* Latinè pro ipsis avibus, cur non & φωλεὸς.

38. Εἰς Δυσπεραλίδα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Πλῶτος Ἀερσείδῃ δαμάλις μία, ἣ τριχόμαλλος
Ἦν οἷς ἐκ τούτων λιμὴν ἔλαυνε δυρῆς.
Ἡμβροτε δ' ἀμφοτέρων ἀμνὶς λύκος ἐκτανε δ' ὠδῖς
Τὴν δάμαλιν πενίης δ' ὤλετο βυκόλιον.
Πενθεῖτω δ' ὃν ἰμάρτη καὶ αὐχένα ἄμμα λυγώσας
Οἰκῆος κἀμικήτω κάτθανε παρ κάλυξ. prælla

39. Ἔπαινοι.

Ἄδυλον.

Ἐσθλὰ λέγειν αἰεὶ πειρῶ καλόν· αἰσχρὰ δ' ἀνόν·
Καὶ ὧν τούτων ἄξιοι ὦν λέγομαι.

40. Εἰς

40. Εἰς Ἔρωτα.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐχ ὁ Ἔρως ἀδικεῖ μεθ' ὅπων ἡμῖν, ἀλλ' ἀνηλάστοις
Ψυχαῖς ἀμηχάνων ἔδ' ὁ Ἔρως πεφάσις.

41. Εἰς Ἀχαϊέα.

Τὸ αὐτό.

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἰὼ ἰὼ βραδυπή,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ λέγοιτο χάρις.

42. Ἀδέσποτον.

Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων μαζῶν τρέφω οὐκ ἐθέλουσα,
Ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμένος ἀφροσύνη.
Αὐξηθεὶς δ' ὑπ' ἐμῶν κατ' ἐμῶν πάλι θηρίον ἔσται.
Ἢ χάρις ἀλλάξαι τὴν φύσιν οὐ δύναται.

43. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Φαῦλος ἀνὴρ πόθος ἔστι πτερημόνος, εἰς ὃν ἅπασας
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

44. Εἰς Εὐχήν.

Ἄδηλον.

Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλὰ τοῖς εὐχομένοις τοῖς ἀνοσίοις
τοῖς
Ἄμμι δίδου· τὰ δὲ λυγρὰ τοῖς εὐχομένοις ἀποφύγοις.

45. Εἰς

45. Εἰς Τέττιγα.

Ἄδηλον.

Τίπτε με ⟨illegible⟩ φιλέρημον ἀναιδεῖ ποιμένες ἄγρῃ
Τέττιγα δρυοτρῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων;
Τίνι νυμφῶν παροδίτιν ἀηδόνα; καύματι μέσσῳ
Οὔρεσι & σκιεραῖς ξυδὰ λαλεύντα νάπαις;
Ἠνὶ ἢ & κίχλῃσι & ἠρετυφόν. ἢ ἢ τόσσε
Ψάρας ἀρυραίης ἅρπαγας εὐπυρίης.
Καρπῶν δηλητῆρας ἐλεῖν δέμις· ὄλλυτ' ἐκεῖνος.
Φύλλων & χλοερῆς ἰὸς φθόνος ὄζοι δρύος;

46. Εἰς Θνήτον.

ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τὸν θάνατον τί φοβεῖσθε, ⟨illegible⟩ ἠπυχίης ἡμετέρης;
Τὸν πάντων νόσος, & πενίης ὀδύνας;
Μῆνος ἅπας θνητοῖς ὁδαγίνεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸν
Εἶδέν τις θνητῶν δεύτερον ἐρχόμενον.
Αἱ ἢ νόσοι πολλαὶ & ποικίλαι, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον
Ἐρχόμεναι θνητῶν, & μεταβαλλόμεναι.

Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον. | Ut vim hujus locutionis assequaris oportere. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον, | ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον. Oratio elliptica est. ità in Amore Fugitivo. ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλης ἀνέρος ἠδὲ γυναῖκος. & passim.

47. Ἄ-

47. Ἄδηλον.

Χάιρει λὶς Θεόδωρϙ. ἐπεὶ θάνον· ἄλλϙ. ἐπ' αὐτῳ̃
Χαιρήσ' θανάτῳ πάντες ὀφειλόμεθα.

48. Ἄδηλον.

Εἰς ἀΐδλου ἰθεῖα καπήλυσις, εἴτ' ἀπ' Ἀθηνῶν
Στείχῃς, εἴτε νέκυις νείσεαι ἐκ Μερόης,
Μὴ σέ γ' ἀνιάτω πάντης ἄπο τῆλε θανόντα.
Πάντοθεν εἰς ὁ φέρων εἰς ἀΐδλου ἀνέμϙ.

49. Ἄδηλον.

Κάτθανον· ἀλλὰ μνῶο σε· μνῶεις δέ τι Ϲ σὺ τὴν ἄλλον·
Πάντας ὁμῶς θνητὲς εἰς ἀΐδης δέχεται.

Δέχεται. | Alludit ad παν-δοχεῖον: omnes communi tan-| quàm hospitio excipit Orcus.

50. Εἰς Θεάς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀνθρώπως μὲν ἴσως λήσῃς, ἄτοπόν γε ποιήσεις·
Οὐ λήσῃς Ζῆ θεὺς, οὐδὲ λογιζόμενϙ.

Λογιζόμενϙ. | Ἄτοπόν τι ποιεῖν, vel λανθάνειν. Lucian. Edit. Græv. Vol. 1. p. 731. | Ἀνθρώπως μὲν ἴσως ἐξαπαλῆσαι ῥᾴδιον, θεὸν δὲ θαλαθεῖν ἀδύνατον.

51. Ἀ-

51. Ἀδέσποτον.

Ζεὺς, Κύκνος, Ταῦρος, Σάτυρος, Χρυσὸς, δι' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δαναΐς.

52. Εἰς τὸς ἀεὶ Νοσοῦντας.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸς καταλείψαντας γλυκερὸν φάος ὃν ἔλαχον βροτοῖς,
Τὸς δ' ἐπὶ πολυσδοκήτῳ ζοῦντας ἀεὶ θανάτῳ.

53. Εἰς Κόλακας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου καθαρὴν ψυχὴν φιλίου·
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

54. Ἄδηλον.

Πλησὸν ἔχεις τὸν Ἔρωτα· φόβῳ ὃν φιλεῖς ἢ ἀνάγκῃ
Τῷ ὃν φιλεῖν ὅτως ἐσθὲν ἀπιστότερον.

55. Εἰς Θεωνιδίδην.

Ἄδηλον.

Ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐς χέρας· εἰ δέ γε
Νῆις ἔφυς μυσέων, ῥίψον ἃ μὴ νοέεις.
Εἰμὶ δέ γ' ἐ πρήσται βαλίς· παῦρα δ' ἀγάσσατο
Θεωνιδίδην Ὀλόρη, Κεκροπίδην τὸ πρίν.

56. Εἰς Μετριότητα.

Ἄδηλον.

Πᾶν τὸ μετρίτον ἄριστον· ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιός,
Ὡς ἐ τοῦ μέλιτος τὸ πλέον ἐστὶ χολή.

57. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Οἶκος ἐ πάντη βιότου χάρις· αἱ δ' ἀμέλειαι
Φορτίδες, ἀνθρώποις ὁ βίος, ἀλλὰ πόνος.

58. Εἰς Ἀρτέμιδος ναόν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Καὶ κρημνοὺς Βαβυλῶνος ὑπέδραμον ἅρμασι τεῦχος,
Καὶ τὸν ἐπ' Ἀλφειῷ Ζηνὸς καπυσσάμενον,
Κάπων τ' ἀώρημα, ἐ πελίοιο κλυτοῦ,
Καὶ μέγα θαῦμα πυραμίδων κάμματος,
Μνᾶμα

Μναμῶ τε Μαυσώλοιο πελώριον· ἀλλ' ὅτ' ἐσεῖδον
Ἀρτεμιδ. νεφέων ἄχρι θέοντα δόμον,
Κεῖνα μὲν ἠμαύρωτό τε, κἠν ἴδε νόσφιν Ὀλύμπου
Ἄλιθ., σὴν πω τοῖον ἐπαυχήσαιτο.

59. Εἰς Ναυκλίαν.

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ Βυζαντίου.

Τόλμα, νεῶν ἀρχηγέ, σὺ γὰρ δρόμον ἤνυσας οὐρῳ,
Καὶ ψυχὰς ἀνδρῶν κέρδεσιν ἠρέθισας,
Οἷον ἐπικλίνῃ δόλιον ξύλον, οἷον ἐνῆκας
Ἀνθρώποις θανάτῳ κέρδος ἐλεγχόμενον.
Ἦν ὄντως μεσόπων χρυσέον γένος, εἰ γὰ ἀπὸ χέρσου
Τηλόθεν, ὡς ἀΐδης πόντ. ἀπεβλέπετο.

60. Εἰς Χελιδόνα.

Ἄδηλον.

Ἀτθὶς ἠέρα, μελιθρεπτε, λάλ. λάλον ἁρπάξασα
Τέτλιγ', ἀπτήνοις δαῖτα φέρεις τέκεσιν.
Τὸν λάλον ἁ λαλέουσα· τὸν εὐπτερον ἁ πτερόεσσα·
Τὸν ξένον ἁ ξείνα· ἀθρήνου θρηνέ
Οὐχὶ παῖδος βίψις; ἃ γὰ θέμις ὧδε δίκαιον
Ὀλλυὰ ὑμνοπόλως ὑμνοπόλοις τόμασιν.

Τέτλιγ', ἀπτήνοις.] Olim τέτλιγα, πτανοῖς. malè. ἄπτηνος, implumis, ab α privativa & πτηνὸς, Doricè πτανὸς. Quo enim pullis jam alatis escam afferret?

61. Εἰς Πλουτῦντας.

Ἄδηλον.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης· ναῦν γηραῖν, πλούσιός εἰμι.
Ὦ μόνος οὐκ πάντων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις.
Ὅς τότε μὲν χρῆσθαι δυνάμην ὁπότ' εὐδὲν ἔχον·
Νῦν δ' ὁπότε χρῆσθαι μὴ δύναμαι, τότ' ἔχω.

62. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Γλῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἔστιν ἀληθής·
Τἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τοῦδε κτεάνων.
Τὸν γὰρ πολυκτέανον ἐς πλούσιόν ἐστι δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ κε ἐν ψήφοις καταπίκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος ὁπυῖα μέλισσα πολυκρήτοις ἐνὶ σπήλαιοις,
Μοχθήσῃ, ἑτέρων δρεπομένων τὸ μέλι.

63. Εἰς Παραμυθίαν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Περσεφόνη θανάτου πολυώδυνός ἐστιν ἀνίη·
Τοῦτο γὰρ κερδαίνει θνητὸς ἀπολλύμενος.
Μὴ τοίνυν κλαύσῃς τὸν ἀποιχόμενον βιότοιο·
Οὐδὲν γὰρ θανάτου δεύτερον ἐστι πάθος.

64. Εἰς

64. Εἰς Πατρίδα.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ὀδυσσεὺς ἐπιβὰς Ἰθάκης.

Χαῖρ' Ἰθάκη· μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης,
Ἀσπασίως τεὸν ἔδας ἱκάνομαι, ὄφρα νοήσω
Λαέρτιλν, ἄλοχόν τε, καὶ ἀγλαὸν υἱέα μῦνον.
Σοὶ γὰρ ἔρως κατέθελξεν ἐμὸν νόον. οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ὡς οὐδὲν γλυκιόν γ' ἧς πατρίδος, ἠδὲ τοκήων.

65. Εἰς Ὅμηρον.

ΑΛΦΕΙΟΥ ΜΙΤΥΛΗΝΑΙΟΥ.

Ἀνδρομάχης ἐκ θρηΐων ἀκόμην, εἰσέτι Τροίλω
Δερκόμενθ' ὑπὸ βάθρων πᾶς ἐρεπομένῳ, conversam
Καὶ μόθον Αἰδύτειον ὑπὸ στεφάνῃσι πόληος,
Ἢ ὃ τὸν ἐξ ἵππων Ἕκτορα συρόμενον, traham
Μαιονίδαο μάχῃ μέζαν· ὃν ἐν μία πατρὶς ἀοιδὴν
Κοσμεῖται, γάμης δ' ἀμφοτέρης κλίματα.

Μαιονίδαο.] Lege Μαιονίδεω. συνίζησις enim in hoc | solennis est, at in illo nullibi mihi quærenti occurrit.

66. Εἰς Μένανδρον.

Ἄδηλον.

Αὐτάῳ σοι σοφίαν δυνηρέψαμτο μέλιτται
Ποικίλα μυσάων ἄνθεα δρεψάμεναι.

Αὐταὶ δ' χάριτες σοι ἐδωρήσαντο Μένδωρε,
Στωμύλον ὐσεχέως δ' ἐάμασιν ἐνθέμυαι.
Ζώεις δ' εἰς ἀγῶνα. τὸ δ' ὄξιν Ἀθηναις
Τ' ὄπ' σέθεν, ὐρανίων ἀπίθμυον σοφάτων.

67. Εἰς Σιωπήν.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πᾶς τις ἀπαίδευτος, φρονιμώτατός ἐξι σιωπῶν,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων ὡς πάθος αἰσχρόπαλον.

68. Εἰς Πρόνοιαν.

ΘΕΟΔΕ'ΚΤΟΥ.

Ὅσις δ' ἀνητῶν μέμφεται δαὶ θεῖ', ὃς
Οὐκ εὐδὺς, ἀλλὰ τῷ χρόνῳ, μετέρχεται
Τὰς μὴ δικαίας, σοφίαν εἰσακούσατω.
Εἰ γὰ σοφὴ πᾶσαν αἱ κμωρίαν,
Πολὺς ἂν φόβον, κ' ὐ δι' εὐσεβῆ τρόπον
Θεὸς λῦ' ἐυξάλο· νῦν δ' τῆς τιμωρίας
Ἄπωθεν ἔσης, τῇ φύσει χρῶνται θεοί.
Ὅπου δ' φωραθῶσιν, ὀφλόντες κακὰ,
Τίνυσι ποιναὶ ὑστέροισιν ἐν χρόνοις.

Πολύς.] Ità reposui pro πολλοὶ ob id quod sequitur ἐύξατο. Grotius. videtur fuisse Glossema τῶ πολύς.

69. Εἰς Σοφίαν.

ΠΑΤΛΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ.

Οὐ τὸ ζῆν χαλέεσθαι ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ ῥίπτειν
Φερνίδας ὀκτέρνων τὰς πολιοκροτάφους.
Πλεῖστον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἢ δὲ θεοῖσι
Θυμὸν ἀεὶ καθέδῃ χρυσομιτρὶς μελέτη.
Ἔνθεν ἐν δυσθεώτοισιν ἀρείονα πολλάκι δῆεις
Καὶ πενίῃ πλέτος, ἢ θάνατον βιότῳ.
Ταῦτα σὺ γιγνώσκων, κραδίης ἴθυνε κελεύθους,
Εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν Σοφίην.

70. Εἰς Σωφροσύνην.

Ἄδηλον.

Σωφροσύνη δὲ ἔρως καταναλίσκον ἀλλήλοισιν
Ἐλθόντες, ψυχὰς ὤλεσαν ἀμφότεροι.
Φαίδριον μὲν κτείνεν πυρὸς πόθος· Ἱππολύτοιο,
Ἱππόλυτον δ' ἁγνὴ πέφνε Σωφροσύνη.

71. Εἰς Τύχην.

Ἄδηλον.

Ἐλπὶς δὲ σὺ Τύχη, μέγα χαίρετε· ἢ λιμὸν ἔυεργεῖ.
Οὐδὲν ἐμοὶ χ' ὑμῖν· παίζετε τὸς μετ' ἐμέ.

72. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἀγεὸς Ἀχαμψίδι ψυόμιν ποτὲ, τιῶ ὃ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρι βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰ ἐκεῖνο ἔχων μὲ ποτ' ᾤετο, ἐς πάλιν ἔτο
Οἴεται· εἰμὶ δ' ὅλως ἐδενός, ἀλλὰ Τύχης.

73. Ἀδήλου.

Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον·
Καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν ἐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ.
Οὐδὲ ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν ἀνητῷ ἥδει,
Ὃ ἐξέκρεψεν, ἢ χρόνος λὶς, ἢ φθόνος,
Ἐπὶν ἐπ' ἄκρον λὶς τὸ καλῶς πεφυτεῦσθαι δράμῃ.
Ἡ ὃ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα·
Τῷ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης
Μέρει φέρεσθαι, μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν.
Κἂν γὰ πέσῃ λὶς ἐξ ἐλαττόνος μέτρου,
Εὐσχημόνως ἔχει τὴν δυσπραξίαν.
Ὄγκος ὃ μεγάλος πῶμα γίνεται μέγα.
Πρὸς γὰ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται,
Σφάλλει δ' ἐκείνους, ὃς ἀὺ ὑψώσῃ τύχη.

Τῷ.] Mihi videtur omnino legendum τὸ, & cum φέρεσθαι jungendum.

74. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Γειτών τις μηγέσκεν ἐπ' ἰχθύσι, ᾗ δ' ἐσιδοῦσα
Εὐκτέανος κέρδη θυμὸν ἔκαμνε πόθῳ·

Καὶ

Καὶ μυδῆκε σιώδυνον. ὁ δ' ὃκ βιότοιο πενιχρῷ
Δέξατο πομπὸις ὄγκον ἀγλωοείης.
Ἡ δ' τύχη γηρύωσα προίσατο, ἐς πυλὲ Κύπριν,
Οὐ πεὸς ὅτιος ἀγὼν, ἀλλ' ἐμός ἔστιν, ἔφη.

75. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντιγόνης ὁ Γελῶν ἔπος ποτὲ τοῦδ' ἀγαπεῖ·
Εἶπεν, ὁ λῷ ἤδη νέυμφον εἰς ἀΐδαν.
Παρθένε καλλιπάρηε, κόρη δ' ἐμὴ, ἴσχε σιωπὴν
Ἡλικάτιν ἔλκειν κῆμα πέντι βίῳ·
Ἢν δ' ἴκῃ εἰς ὑμέναιον, Ἀχαϊάδης ἤθεα μήδου
Χρησὰ φύλασσε πόσι πειθὼ βεβαιοτάτη.

76. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον διώκατα, κἂν ἢ πεδάδοξα.
Τὰς μικρὰς διώκῃ, τὰς μεγάλας κατάλῃ.
Καὶ σὺ τὸ ὀφρυὼ ἐς τῦφον καταπαύσῃ,
Κἂν πολλὰς χρυσᾶ νάματά σοι παρέχῃ.
Οὐ δρύον, ἃ μαλαχὴ ἄνεμός ποτε, τὰς δ' μεγίστας
Ἡ δρύας ἡ πλατφύλλους ὅιδε χαμαὶ καταίγη.

77. Τᾶ αὐτᾶ.

Μὴ παίων, φίλος εἶ δοκεῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ σὸν ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένῳ·
Ἂν παίσῃς, οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης τε ῥοπᾶς συμμεταβαλλόμενα.

78. Περὶ Εὐηλυείας.

ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

Ἀπολεῖ με τὸ ἦθος, μὴ λέγ' εἰ φιλεῖς ἐμὲ
Μῆτερ, ἐφ' ἑκάστῳ τὸ ἦθος. οἷς αὖ τῇ φύσῃ
Ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον πρόσθεν,
Ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα,
Καὶ τὸ ἦθος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι.
Οὐκ ἕνα σ' ἔχεις ἰδεῖν αὖ, οὐδ' εἰπεῖν ὅτῳ
Οὐκ εἰσὶ πάπποι. πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἀνθρωποτε·
Οἱ μὴ λέγειν σ' ἔχουσι τοῦτο, διὰ κενα
Τούτου μεταβολήν, ἢ φίλων ἐρημίαν,
Τί πρὸς λεγόντων εἰσὶ δυσχερέστεροι;
Ὅς ἀνθ' ἑνὸς γενοῦς ἢ τῇ φύσῃ πρὸς ἅπαντα,
Καὶ Αἰθίοψ ἦς, Μῆτερ, ἔξιν εὐγενῆς.

79. Εἰς Φθόνον.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ὁ φθόνος οἰκτρὸς, κἀπὶ Πινδάρου, ἔξιν ἀμείνων.
Οἱ βασκαινόμενοι λαμπρὸν ἔχουσι βίον.
Τὸν δ' οὐδὲν ἀτυχεῖς οἰκτείρομεν. ἀλλά τις εἶεν
Μήτ' ἄγαν εὐδαίμων, μήτ' ἐλεεινὸς ἐγώ.
Ἡ μεσότης γὰρ ἄριστον. ἐπεὶ τὰ μὲν ἄκρα πέφυκε
Κινδυνεύειν ἐπάγειν, ἔμπαλιν δ' ἴδρυσιν ἔχει.

80. Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν ἑοῖς βελέεσι δαμάζει.

81. Ἄ-

81. Ἄδηλον.

Ὁ φθόνος ὀξὺ κάκιζον· ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ·
Τήκει γὰρ φλογερῶν ὄμματα καὶ κραδίαν.

82. Εἰς Φιλαργύρους.

ΣΤΑΤΤΙΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ.

Χρυσὸν ἀνὴρ εὗρών, ἔλιπε βέβηλον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
Ὃν λίπεν ἐξ εὑρών, ἦψεν οὗ εὗρε βέβηλον.

83. Εἰς Φιλίδη.

Ἄδηλον.

Θησαυρὸς μέγας ἐς· ἀγαθὸς φίλος, Ἡλιόδωρε,
Τῷ καὶ πηρῆσαι τοῦτον ὀπισαμβύῳ.

84. Ἄδηλον.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δίδου χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
Οὐ τόσον μισεῖς, ὅσον ἐγώ σε φιλῶ.

Not. Hoc epigramma Franciſcus Vavaſor in quarto ſuorum Epigrammatum libro primus edidit.

85. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Εἰ μὲ φιλεῖς, ἔργῳ με φίλει, καὶ μὴ μ' ἀδίκει σύ,
Ἀρχὴ τοῦ βλάπτειν τὸ φιλεῖν δέμνιον.
Πᾶσι γὰρ μυθεύουσιν ἐγὼ πολὺ κρείσσονα φημὶ
Τὸν φανερὸν ἔχθραν τῆς δολερῆς φιλίης.

Φασὶ

Φασὶ γὴ ⸗ πέσοιν ἁλιπλωμέσοι χερείως
Ταὶ ὑφάλως πέτρας τῶν φθιμερῶν σπιλάδων.

86. Εἰς Φείνησιν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἡ βραδύτως βυλὴ, μέγ' ἀμείνων· ἢ γὰ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένω τὼ μετάνοιδ' ἔχει.

87. Εἰς Φερυτίδας.

ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Τὼ σαυτῦ φρένα τέρπε· δυσπλεγέων γὰ πολιτῶν
Ἄλλος τις σὲ κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ.

88. Εἰς Ὑγίειαν.

Ὑγίεια πρεσβίσσα Μακάρεων,
Μετὰ σῦ ναίοιμι
Τὸ λειπόμενον βιοτᾶς·
Σὺ δέ μοι πρόφρων θυμοῖκος εἴης.
Εἰ γάρ τις ἢ πλύτυ χάρις ἢ τεκέων,
Ταῖς εὐδαίμονός τ' ἀνθρώποις
Βασιληίδος ἀρχᾶς, ἢ πόνων,
Οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτης ἄρκυσιν πρεύομαι,

Πρεσβίσσα.] Ita p. 117. in Stobæi excerptis. Πρεσβυτάτας τε θεῶν Ὑγιείας, μειλιχοδώρε.

Εὐδαίμονος.] Alit. ἰσοδαίμονος. rectè. Reges enim Διὶ ἰσοτάλαντοι audiunt.

Ἢ εἶκς ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποις τέρψις,
Ἢ πόνων ἀμπνοὰ πέφυται·
Μετὰ σεῖο, μάκαιρα Ὑγίεια,
Τέθηλε πάντα, καὶ λάμπει χαρίτων ἔαρ·
Σέθεν δὲ χωρὶς, οὐδὲ εἷς εὐδαίμων.

Πέφανται.] Solenne verbum Homero. ubi insperata salus se offert.

Εὐδαίμων.] Excidit, credo, in fine, vox βροτῶν, vel ἀνὴρ, aut tale aliquid.

89. Εἰς Χρόνον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Αἰὼν πάντα φέρει· δολιχὸς χρόνος οἶδεν ἀμείβειν·
Οὔνομα, καὶ μορφὴν, καὶ φύσιν, ἠδὲ τύχην.

90. Ἄδηλον.

Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον. ἢν δ' παρέλθῃ,
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.

91. Εἰς Ἀγρόλογον.

ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Τῷ πατρί μου καὶ ἀδελφὸν οἱ ἀγρολόγοι μακρόγηρων
Πάντες ἐμῷ τύμβῳ· ὡς ἀφ' ἑνὸς σώματος.
Ἀλλ' Ἑρμοκλείδης αὐτὸν μόνον εἶπε θερόμισον,
Εἶπε δ' ὅτ' αὐτὸν ἔσω νεκρὸν ἐκομπόμεθα.

92. Εἰς

92. Εἰς Γραίας.

Τῆ αὐτῆ.

Ταὶ τείχας, ὦ Νίκυλλα, τινὲς βάπτειν σε λέγουσιν.
Ἃς σὺ μελαγνοτάτας ἐξ ἀγορᾶς ἐτέων.

93. Τῆ αὐτῆ.

Τὼ κεφαλὼ βάπτεις, γραῦ, ἃν σὸν ἔποτε βάλῃς,
Οὐδὲ παρειάων ῥυτίδας ἐκτανύσῃς.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἄπαν ψιμύθῳ καταπλάτ-
τε.
Ὥστε προσωπεῖον κἀκὶ προσώπου ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἔστι· τί μαίνεαι; ἔποτε φύκει
Καὶ ψιμυθίου τούτῳ τῷ Ἐκάβης, Ἑλένης.

Ὥστε.] Ità legendum proculdubió. olim ὡς τό.

94. Εἰς Δυσείδης.

Τῆ αὐτῆ.

Ῥύγχος ἔχων τοιοῦτον Ὀλυμπικέ, μήτ' ὄπι κρημνῶν
Ἔλθῃς, μήτ' ἐν ὄρει πρός τι διαυγὲς ὕδωρ.
Καὶ σὺ γάρ, ὡς Νάρκισσον, ἰδὼν τὸ πρόσωπον ἐναργές,
Τεθνήξῃ, μισῶν σαυτὸν ἕως θανάτου.

Ἐν ὄρει.] Brodæus ἐνόρει, pro ἐνόρει legendum censet. tu nihil muta. mons enim imprimis cavendus erat Olympico, ne inde se præcipitem daret.

95. Τῦ αὐτῦ.

Ψευδὲς ἔσοπτρον ἔχει Δημοδενίς· εἰ γὰρ ἀληθὲς
Ἔβλεπεν, οὐκ ἂν ὅλως ἤθελεν αὐτὸ βλέπειν.

96. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἠρέασας πλοκάμους, φυκία, μέλι, κηρὸν, ὀδόντας.
Τῆς αὐτῆς δαπάνης ὄψιν ἂν ἠρέασας.

97. Εἰς Κλέπτας.

ΛΟΓΚΙΛΛΙΟΥ.

Τὸν πλωτὸν Ἑρμῆν, ἢ θεῶν ὑπηρέτην,
Τὸν Ἀρκάδων ἄνακτα, ἢ βοηλάτην,
Ἑστᾶτα πρῶ δὲ γυμνασίων ἐπίσκοπον,
Ὁ νυκτοκλέπτης Αὖλε. εἶπε βασάνους,
Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων.

98. Εἰς Ἀφύλακτον οἶκον.

Τῦ αὐτῦ.

Κερδαλέως δίζεσθε δόμους ληίστορες ἄλλους·
Τοῖς γὰρ δὴ φύλαξ ἔμπεδος, ἢ πενίη.

99. Τῦ αὐτῦ.

Βυκόλε, τὸ ἀγέλλων πόρρω νέμε, μή σε Περικλῆς
Ὁ κλέπτης αὐταῖς βυσὶ συνεξελάσῃ.

100. Εἰς

100. Εἰς Ῥήτορα.

ΚΕΡΕΑΛΙΟΥ.

Οὐ τὸ λέγειν ϖᾶσι μα ϗ Ἀττικὰ ῥήματα πέντε,
Εὐζήλως ὄξιν ϗ φρονίμως μελέᾳν.
Οὐδὲ γὰ εἰ κάρκαμρε, ϗ εἰ κοναβεῖ, τύ, τε σίζει,
Καὶ κελάρυζε, λέγῃς, οὐδὺς Ὅμηρος ἔσῃ.
Νῶν ἐοικείως δ' εἰ τοῖς γράμμασι, ϗ φαίσιν ἀυτῷ
Εἶναι κοινοτέραν, ὥς τε νοεῖν ἃ λέγῃς.

Κάρκαμρε, κοναβεῖ, σίζει, κελάρυζε, verba ſunt materialiter ſumpta.

101. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Εἴωρ τ' ἀδικοῦντ' ἀσμύνως ἠμύνετο
Ἕκαστος ἡμῶν, ϗ συωηγωνίσατο
Ἴσως νομίζων ἴδιον εἶναι τὸ γεγονὸς
Ἀδίκημα, ϗ συνέφερ' αὐτὸν ἀλλήλοις πικρῶς·
Οὐκ ἀῦ ἐπιπλεῖον τὸ κακὸν ἡμὶν ἤυξετο
Τὸ ϖῶῦ πονηρῶν, ἀλλὰ ϖᾶσι πρέμνοι
Καὶ συγχάνοντες ἧς ἔδῃ κμωρίας,
Ἦτοι σιδήρεοι σφόδρ' ἀῦ ἦσαν, ἢ πεπαυμένοι.

102. Εἰς Ὑβρισάς.

ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πολλὰ λαλεῖς, Ἄνδρωπε, χαμαὶ ϑ' τίθημι μικρόν.
Σίγα, ϗ μελετᾶ ζῶν εἰς τ' ἀναζῶν.

103. Τῦ αὐτῦ.

Ἥλιθ. ἀνθρώποις ἀυχῆς Θεός· εἰ ὃ δ' αὐτὸς
Ὑβριζεν φαγων, ἐδει τὸ φῶς ἐπυθυν.

104. Τῦ αὐτῦ.

Αἰνίζειν μὴ ἄριστον, ὁ ὃ ψογ. ἔχθ. ἀρχή.
Ἀλλὰ καλῶς εἰπεῖν, Ἀτθικὸν ἔξι μέλι.

Καλῶς εἰπεῖν.] Luſus non invenuſtus in ambiguo ſenſu τῦ καλῶς εἰπεῖν; cui opponitur ὀγεωδίζειν, βλασφημεῖν, & barbarè loqui. Bene de aliis loqui, id demum eſt ſermonis vera elegantia, id eſt, Atticum mel.

105. Τῦ αὐτῦ.

Εἰ πένομαι, τί πάθω; ἰὼ με μισεῖς ὦν ἀδικεῦντα;
Πταῖσμα τόδ' ἔξι τύχης, οὐκ ἀδίκημα τεύχων.

106. Εἰς Φειδωλέα.

Ἄδηλον.

Πλυτεῖν φασί σε πάντες, ἐγὼ δέ σε φημὶ πένεσθαι.
Χρῆσις δὲ πλέτυ μάρτυς, Ἀπολλόφανες.
Ἂν μετέχῃς αὐτῶν σὺ, τὰ γίγνεται δι' ὃ φυλάττῃς
Κληρονόμοις, ἀπὸ νυῦ γίγνεται ἀλλότρια.

107. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

Τῷ γὰρ κε ἄλλῳ, πρὸς θεῶν εἰπὲ, ἕνεκα
Εὔξαιτο πλουτεῖν ἐπορεῖν τε χρημάτων,
Ἢ τῷ δυνασθαι πολλοῖς ὠφελεῖν τοῖς φίλοις,
Σωτῆρειν τε καρπὸν χάριτος ἡδίστης θεῶν.
Τῷ μὴ πιεῖν γε καὶ φαγεῖν τὰς ἡδονὰς
Ἑκάστῃ ὁμοίας· ἐπὶ τοῖς λαμπροῖσι γε
Δείπνοις τὸ πεινῆν παύεται.

108. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦντα ἔλπις, ψυχὴ δ' πένητα·
Ὦ τοῖς κληρονόμοις πλούσιε, σοὶ δ' πένης.

109. ΛΟΥΚΙΛΛΙΟΥ.

Μικκῶ Ἀσκληπιάδης ὁ φιλάργυρος εἶδεν ἐν οἴκῳ,
Καὶ, Τί ποιεῖς, φησὶν, φίλτατε μοι πρὸς ἐμοί;
Ἡδὺ δ' ὁ μικκὸς γελάσας, μηδὲν φίλε, φησὶ, φοβηθῇς.
Οὐκέτι τροφῆς πρὸς σοὶ χρήζομεν, ἀλλὰ μνήμης.

110. Ἄδηλον.

Εἰ μὲν ζῇς ἐλάφου τὸν αἰῶνα χρόνον, ἢ κορώνης,
Συγγνώμη πλεῖστον πλοῦτον ἀγεραμένῳ.
Εἰ δέ τις ἐσθὶ βροτῶν, ὃς αὐτίκα νῦν ἀπόλει,
Μὴ σέ γ' ἀπειρεσίων οἴσεται ἔλπις κλεάνων.
Μὴ σὺ μοι ἀπλήστοισιν ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀλέσῃς,
Χρήσονται δ' ἄλλοι σοῖς ἀγαθοῖς ἀνέδλως.

111. Εἰς

111. Εἰς Μενέστρατον Κωμικόν.

Τῷ αὐτῷ.

Εἶναι μὲν κωμικὴν σε Μενέστρατε, κἀνυπόδητον,
Καὶ ῥιγῶν, ἐσθῆτι ἀνελλέγῃ κεκαλυμμένον·
Ἂν δ' ἁρπάζῃς ἄρτους ἢ πλάσματ' ἀμαιδῶς,
Κἀγὼ ῥᾴδιον ἔχω, ἢ σὲ λέγουσι κώνα.

112. Εἰς Ἄνδρεας ἀγαθὸν.

ΚΑΡΦΥΛΙΔΟΥ.

Μὴ μέμψῃ πλουτοῦντα τὰ μνήματά μου παρόδιτα·
Οὐδὲν ἔχω πλούτου ἄξιον οὐδὲ θανόντα.
Τέκνων τέκνα λέλοιπα· μιῆς ἀπέλαυσα γυναικὸς
Συζήσας· φιλοσοῖς παισὶν ἔδωκα γάμους,
Ἐξ ὧν πολλάκις παῖδας ἐμοῖς ἐνεκείμεσα κήποις,
Οὐδενὸς οἰμώξας ὃ νόσον, ὃ θάνατον.
Οἵ με καταστέψαντες ἀπήμονα, τὸν γλυκὺν ὕπνον
Κοιμᾶσθαι χώρῳ πέμψῃ ἐπ' εὐσεβέων.

113. Ἀδέσποτον.

Μὴ σύ γε πλουτεῖν ἐών, ὡς ἀθάνατός κε λογίζῃ.
Οὐδὲν γὰρ βιότου πιστὸν ἐφημερίοις
Εἰ καὶ τόνδε Κάσμυλον ἔχῃ στερεὸς ὧδε θανόντα,
Ἄνθρωπον φύσεως ἄξιον ἀθανάτου.

114. ΚΑΛΛΙΜΑ'ΧΟΥ.

Ἦν δίζῃ Τίμαρχον ἐν ἄϊδΘ., ὄφρα πύθηαι
Ἤπ ϖῶς ψυχῆς, ἢ πάλι πῶς ἔσεται.
Δίζεσθαι φυλῆς Πτολεμαΐδ Θ. ἱέα παῖς
Παυσανίης· δήεις δ' αὐτὸν ἐν εὐσεβέων.

Δίζεσθαι.] Subintel. χρὴ vel δεῖ.

Εὐσεβέων.] Subaud. χώρᾳ, quod supra expressum habes.

115. Τῦ αὐτῦ.

Τῆδε Σάων ὁ Δίκωνος Θ. Ἀχαΐδι Θ. ἱερὸν ὕπνον
Κοιμᾶται· θνήσκειν μὴ λέγε τὺς ἀγαθύς.

116. Τῦ αὐτῦ.

Τῶν αὐτῦ ἱκὸς ἔκας Θ. Ἀπολλυμένων ἀνιᾶται,
Νικόδικον ἣ φίλοι Ϛ πόλις ἥδε κλαίει.

117. Τῦ αὐτῦ.

Σωτομος ἰῶ ὁ ξεῖνΘ., ὁ κὴ πάφΘ.. ὃ μακρὰ λέξω.
Θῆρις, Ἀετιαίη, Κρὴς, τῶ' ἐμοὶ δολιχόν.

Δολιχὸν.] Supple νικήσας, inquit Fabri filia. potius χρόνον. δολιχὸς χρόνΘ alibi. Sententia hæc est. ille quidem brevis est, at longo tempore sub me jacebit. Tumulus loquitur.

118. Εἰς

118. Εἰς Ἀνδρέιας.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, ὅς τόδε σῆμα.
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

119. Εἰς Θεμιστοκλέα.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Ἀντὶ τάφου λιτοῖο δὲς Ἑλλάδα, δὲς δ' ὑπὲρ αὐτᾶς
Δύρραλα, βαρβαρικῶς σύμβολα ναυφθορίας·
Καὶ τύμβῳ κρηπῖδα θρίγκαφε Περσικὸν Ἄρη,
Καὶ Ξέρξιν. τούτοις θάπτε Θεμιστοκλέα.
Στᾶλα δ' ἁ Σαλαμὶς ὑπικείσεται, ἔργα λέγουσα
Τᾶμφ. κ' με σμικροῖς τὸν μέγαν ἐντίθετε;

Τύμβῳ.] Lege sine ἰῶτα subscripto. Doricè pro τύμβου.

120. Εἰς τὲς ἐν Θερμοπύλαις θανόντας.

ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Ὦ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
Κείμεθα, τοῖς κείνων πειθόμενοι νομίμοις.

121. Ἄδηλον.

Οὔνομά μοι κἠν τοῦτο; πατρὶς δέ μοι ἐς τί τοῦτο;
Κλειτὸς δ' εἰμὶ γλύφος. εἰ γὰρ ἀφανὴς τὸ πάρος;

Ζήσας ἐνδόξως ἔλιπον βίον. εἰ γὰρ ἀδόξως;
Κεῖμαι δ' ἐνθάδε νεκρός. τίς, τίνι ζῶντα λέγῃς;

122. Ἄδηλον.

Ζωλὺ συλήσας, δωρῆ τάφον· ἀλλά με κρύπτεις,
Οὐ θάπτεις. τοίνυν ἄνθρωπος ὢν τάφε.

123. Ἄδηλον.

Κλαῦσόν με καταικρύπτης ὡς ἐδενὸς ἀμέλει ὁρῶντος,
Ὄμμα Δίκης καθορᾷ πάντα τὰ γιγνόμενα.

124. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Κύζικον εἰς ἔλθῃς, ὀλίγος πόνος. Ἱππακὸν εὑρεῖν.
Καὶ Διδύμους· ἀφανὴς οὔπω γε ἡ γλυκερή.
Καί σφιν ἀμειβόμενος μοῦ ἐρεῖς ἔπος, ἔμπα δὲ λέξον,
Τοῦτ', ὅτι τὸν κείνων υἱὸν ἔχω Κρητίαν.

125. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀβδήρων θεὸν Ἀνακρέοντα τὸν ἀοιδοτάτην Ἀγάθωνα
Πᾶσ' ὅτι πυρκαϊὴ ἦδη ἐβόησε πόλις.
Οὔ τινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
Ἡνάρισε συγχρὴς ἐν τερφαλέῃσι μάχῃς.

126. Εἰς

126. Εἰς Θεμιστοκλέα.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ.

Τοῦτο Θεμιστοκλεῖ κενὸν ἠέριον εἴσατο Μάγνης
Λαὸς, ὅτ' ἐπ Μήδων πανσείδιε ῥυσάμυθ',
Ὀφθείλων ἀρετὴν χθόνα, καὶ λίθον. ἤθελεν ὕπτιος
Ὁ φθόνος· αἱ δ' ἀρεταὶ μεῖον ἔχυσι γέρας.

Κενὸν.] Non hîc idem valet, quod κενοτάφιον, Themistocles enim hîc situs erat. at φαῦλος, vilis, nec respondens meritis tanti viri.
Μεῖον.] Lege μεῖζον. sensus postulat.

127. Ἀδέσποτον, οἱ δὲ ΝΕΡΩΝΟΣ.

Ἐμοῦ θανόντος, γᾶια μιχθήτω πυρί.
Οὐδὲν μέλει μοι· ζῶντα γὰρ καλῶς ἔχω.

128. Εἰς Ἄνδρας σὺν ἐπῳδῇ.

Ἄδηλον.

Γᾶια φίλη, τὸν πρέσβιν Ἀμυντιάδην ἐνθεο κώλοις,
Πολλῶν μνησαμένη σεῦ ὅτι σοὶ καμάτων.
Καὶ γὰρ ἀεὶ πρέμνον σοι ἀμησιμάξεν ἐλαίης,
Πολλάκι καὶ βεμβὶν κλήμασιν ἠγλάισεν,
Καὶ Δηοῦς ἔπλησε, καὶ ὕδατος ἄλλαγας ἔλκων,
Θῆκε μυχὸν κυλάχνοιον, θῆκε δ' ὀπωροφόρον.
Ἀνθ' ὧν σὺ πρηεῖα κατὰ κροτάφοις πολιοῖο
Κεῖσο, καὶ εἰαριναὶ δρόσοι κομέοιεν βοτρύας.

129. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Πολλὰ φαγὼν, & πολλὰ πὼν, & πολλὰ κακ' εἰπὼν
Ἀνθρώπους, κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

130. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δάμνα τίς σ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον, ἤνικα & σὲ, ενιν
Λάρμι, τὸν ὀφθαλμῆς ἥδιζον ἐν ἡμετέροις,
Τῇ ἑτέρῃ κλαύσαντες ἐλαφρότερον; εὖδεν ἐκεῖνος
Εἰδὲ πατὴρ Διοφῶν χρῆμ' ἀνιηρότερον.

131. Εἰς Νιόβην.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Μύναν σὺ τέκνοις νεκυοτόκε δέξο με, πορθμεῦ,
Τὴν λάλον, ἀρκεῖ σοι φορτίον ὁ Τανταλίδος.
Πλησίον ἁψῖδι μία τὸν σκάφον· εἰσὶ δὲ κῆρες
Καὶ κῆρες, Φοίβου σκύλα & Ἀρτέμιδος.

132. Εἰς Τίμωνα.

Τίμων μισάνθρωπον ἐσοικέω· ἀλλὰ παρέλθε,
Οἰμώζειν εἰπὰς πολλά, παρέλθε μόνον.

133. Εἰς τὸν αὐλόν.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Τίμων (ὃ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸς) τί τοι φάτο, ἢ σφέτερος ἐμοῦ;
Τὸ σφέτερον ὑμέων γὰρ πλείονες εἰν ἀΐδῃ.

134. ΛΟΥ-

134. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
Νηλειὴς Ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις, ὃς δὲ βιότοιο μετέχων
Γαίρω, ὃς παύσων τὴν βιότοιο κακήν.

135. Εἰς Γυναῖκα.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Δάκρυά σοι ὃς νέρθεν ὑπὸ χθονὸς, Ἡλιοδώρα,
Δωρῦμαι, σοργὰς λείψανον εἰς ἀΐδην,
Δάκρυα δυσδάκρυτα. πολυκλαύτῳ δ' ἐπὶ τύμβῳ
Σπένδω μνᾶμα πόθων, μνᾶμα φιλοφροσύνας.
Οἰκτρὰ γὰρ, οἰκτρὰ φίλαν σε ὃς ἐν φθιμένοις Μελέαγρος
Αἰάζω, κενεὰν εἰς Ἀχερουσίαν χάριν.
Αἶ, αἶ, ὦ τὸ ποθεινὸν ἐμοὶ θάλος; ἄρπασεν Ἅιδας,
Ἥρπασεν· ἀκμαῖον δ' ἄνθος ἔφυρε κόνις.
Ἀλλά σε γυνῦμαι, Γᾶ πάνσοφε, τὴν πανόδυρτον
Ἡρέμα σοῖς κόλποις μᾶτερ ἀναλκάλισαι.

Δάκρυα.] Haud dubie Meleager omnium epigrammatariorum vetustissimus, hoc epitaphium in suam ipsius uxorem composuit. Vincentius.

136. Εἰς Γέροντα.

Ἀδέσποτον.

Ἐξηκοντέτης Διονύσιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ταρσεύς, μὴ γήμας· ἄνδρες ὃ μισῶ ὁ πατήρ.

Παῖδες.] Subaud. ἔγημα ἄν.

137. Ἐκ τῶν εἰς Γυναῖκας.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ Αἰγυπτίου.

Αὐτὴν Θεοδότην ὁ ζωγράφος· ἄνθε ὃ τέχνης
Ἥμερον, ἢ λήθην δῶκεν ὀδυρομένοις.

Αὐτὴν.] Ità Epigr. 182. αὐτὴν μίμημα, veram, vivam. non picturam, at reverà ipsam. pendet autem hic accusativus à verbo ἐζωγράφει subaudito.

138. ΣΑΠΦΟΥΣ.

Τιμάδος ἅδε κόμις, τὰν δὴ πρὸ γάμοιο θανοῦσᾳ,
Δέξατο Φερσεφόνας κυάνεος θάλαμος·
Ἃς ἀποφθιμένας, πᾶσαν νεοθηγεῖ χαλκῷ
Ἄλικες ἰμερτὰν κρατὸς ἔτεμνον κόμαν.

Κόμαν.] *Nec dubium de morte ratæ, Cadmeidæ palmis*
Deplanxere domum, scissæ cum veste capillos. Ov. Met. l. 4.

139. Ἄδηλον.

Ὁρᾷς πρόσωπον Καισίης τῆς σώφρονος;
Εἰ δὲ τέθνηκε ταῖς ἀρεταῖς γνωρίζεται·
Ψυχῆς τὸ κάλλος μᾶλλον ἢ τοῦ σώματος.

140. ΚΑΛΛΙΜΑ'ΧΟΥ.

Κρηθίδα τὴν πολύμυθον, ὅτι σαμψίλιν ἠλάσκει
παίζειν,
Δίζονται Σαμίων πολλάκι θυγατέρες,
Ἠδίσαν σωφέριθον, ἀεὶ λάλον· ἡ δ' ἀποβείζει
Ἐνθάδε τὸν πάσας ὕπνον ὀφειλόμενον.

Ἠδίσαν.] Lege ἤδισεν. Hoc enim Epigramma non Doricè ſcribitur.

141. ΗΡΑΚΛΕΙ'ΔΟΥ.

Ξεῖν', Ἀρεταμιὰς εἰμὶ· πάτρη Κνίδος· Εὔφρονος ἦλθον
Ἐς λέχος, ὠδίνων σὴν ἄμβροτος ἠμύσιον.
Διστὰ δ' ὁμῶ τέκτηνα, τὸν μὲν λίπον ἀθρόον ἐν ποδὶ γαίης·
τὸν δ' ἀπάγω, μνημόσυνον πόσιος.

Ξεῖν'.] Hoc Epigramma deſumptum eſt ex tertio Epigrammatum libro *p.* 340. non quidem integrum; quatuor enim priores verſus, utpote frigidiores amputavi.

Διστὰ.] Subaud. τέκνα.

Ὃν.] Malim ὃ, quia præceſſerat τὸ.

142. Εἰς Δῦλον.

ΔΙΟΣΚΟΥΡΙ'ΔΟΥ.

Δῦλος ἐγὼ. ναὶ δ' Ὦλος, ἐλεύθερός δέ με τύμβῳ,
Δέσποτα Τιμοθέη, τὸν σὸν ἔθευ τροφέα.
Εὐάμων δ', ἀσινῆ τεύξοις βίον. ἴσθι δ' ὑπὸ γαίης
Πρός σε μεμνήσῃ σὸς ἐγὼ, δέσποτα, κἠν αἴδῃ.

145. Εἰς

143. Εἰς Ἕκτορα & Ἄιδυτα.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ.

Ἕκτωρ Ἄϊδυτι ξίφει ὤπασεν, Ἕκτορι δ' Αἴας
Ζωστῆρ'· ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

144. Εἰς Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα.

ΑΡΧΙΟΥ.

Ἕκτορι μὲν Τροίη συγκάτθανεν, ἐν δ' ἔτι χεῖρας
Ἀντῆρεν Δαναῶν ταῖν ἐναριζομένοις.
Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ σωὰ πόλετο. πατρίδες ἄρα
Ἀνδράσιν, ἃ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα.

145. Εἰς Ἱπποκράτην.

Ἄδηλον.

Θεσσαλὸς Ἱπποκράτης, Κῷος γλύος, ἐνθάδε κεῖται,
Φοίβου ἀπὸ ῥίζης ἀθανάτου γεγαώς,
Πλεῖστα τεύξαμα νόσων σῴσας ὅπλοις Ὑγιείης,
Δόξαν ἑλὼν πολλῷ μᾶλλον τύχης, ἀλλὰ τέχνης.

146. Εἰς Ἰξοῦτιν.

ΙΣΙΔΩΡΟΥ.

Ἰξῷ τὸ καλάμοισιν ἀπ' ἠέρος αὐτὸν ἔφερβεν
Εὔμηλος, λιτῶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίῃ·
Οὔποτε δ' ὀθνείῳ ἔκλινεν χέρα γαστρὸς ἕνεκα.

Τοῦτο

Τῦτο τρυφλὼ κεινῳ, τῦτ' ἔφερ' ὐφερσιώλω,
Τρὶς ὃ τριηκοσὸν ζήσας ἔτος, ἐνθάδ' ἰαύει, Ἑρμεῖ
Παῖδι λιπὼν ἰξὸν, ϛ πτερὰ, ϛ καλάμυς.

147. Εἰς Ναυαγήσαντας.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ναυηγῦ τάφῳ εἰμὶ, ὁ δ' ἀὼτίον, ὃς γεωργῦ.
Ὡς ἀλὶ ϛ γαίῃ ξυνὸς ὕπες' αἰδης.

148. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὤφελε μηδ' ἐγλύονλο δυαὶ νῆες· ἐ γὸ δὼ ἡμεῖς
Παῖδα Διοκλείδυ Σώπυλιν ἐξένομεν.
Νῶ δ' ὁ μὲν εἰν ἁλίπυ φέρεται νέκυς, ἀμὶ δ' ἐκείνυ
Οὐὔομα ϛ κενεὸν σᾶμα παρερχόμενα.

149. Τῦ αὐτῦ.

Νάξιος ὧδε θὴ γῆς ἔθανεν Λύκος, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Ναῶ ἅμα ϛ ψυχὼ εἶδεν ἀπολλυμένω,
Ἔμπορος Αἰγίνηθεν ὅτ' ἔπλεε. χὼ μὲν ἐν ὑγρῇ
Νεκρὸς· ἐγὼ δ' ἄλλως ὄνομα τύμβ Θ. ἔχων
Κηρύσσω παγκάλης ἔπος τόδε, φεῦγε θαλάσσῃ
Συμμίσγν ἐρίφων, ναυκλῆρε, δυομένων.

150. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Στυγνὸς ἐὼν ἀρκτέρῳ ναύτας πλόος· ὀκ ὃ βαρείης
Λαίλαπος, ἀσπασίῳ πικρὸν ἔτυξε μέθρον,

Οὖ ῥείχθης ἀδρὰ τύμβον ὁδοιπόρε. σῶμα δ' πόντος
Ἔκρυψ', Αἰγαίῳ ῥαιόμβιον πελάγει.
Ἠϊθέων δακρυόεις ἅπασι μέσος· ὃν δ' θαλάσσῃ
Πλεῖσα πολυκλαύτῳ κήδεα ναυκλείνς.

151. Ἄδηλον.

Ναυκλε, μὴ πένθει λίην. ἐνθάδε τύμβος ὅδ' ἐμοὶ,
Ἀλλ' αὐτὸς πόντῳ τύγχανε ζωὸς ἰών.

152. Εἰς Νέους.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Δωδεκέτη τὸν παῖδα πατὴρ ἀπέθηκε Φίλιππος
Ἐνθάδε, τὼ πολλὼ ἐλπίδα, Νικοτέλεω.

153. Τῆ αὐτῆ.

Ἥρωοι Μελάνιππον ἐνθάπτομεν, ἡλίκε δὲ
Δυομένῳ Βασιλῶ κάτθανε παρθενικὴ
Αὐτοχερεί· ζώειν γὰρ, ἀδελφεὸν ἐν πυρὶ θεῖσα,
Οὐκ ἔτλη. δίδυμον δ' οἶκος ἐσεῖδε κακὸν
Παῖδος Ἀριστίπποιο· κατέφθισε δ' Κυρλήνη
Πᾶσα, τὸν αὐτέκνων χῆρον ἰδοῦσα δόμων.

154. Εἰς Ὀρφέα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Οὐκ ἔπι θελγομένοις, Ὀρφεῦ, θρῄαις, οὐκ ἔπι πέτραις
Ἄξεις ὑ θηρῶν αὐλιζόμενος ἀγέλας·
Οὐκ ἔπι κηληθμοῖς δρυόμων βεβόμεν, ἠχὶ χαλαζαν,

Οὐ

Οὐ νιφετῷ συρμὲς, ὑ παταηγδσαν ἄλα.
Ὤλεο γδ. σὲ ϝ πολλὰ καπωδύραντο θύγατρες
Μναμοσύαις, μάτηρ σ' ἔξοχα Καλλιόπα.
Τί φθιμένοις σοναχεύμω ἐφ' ὑάσιν, ἀνίκ' ἀλαλκεῖν
Τῶν παίδων αἴδω σεῦ θεοῖς δυνάμις;

155. Εἰς Ἀρχίλοχον.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Σῆμα τόσ' Ἀρχιλόχυ ϝδαπόνκον, ὅς ποτε πικρὼν
Μῦσεν ἐχθναίω πρῶτος ἔβαψε χόλω,
Αἰμάξας Ἑλικῶνα τὸν ἤμερον· οἶδε Λυκάμβης,
Μυρομένω πειστῶν ἄμματα θυγατέρων.
Ἠρέμα δὴ ϝδάμειψον ὁδοιπόρε, μή ποτε τῦδε
Κινήσης τύμβω σφῆκας ἐφεζομένυς.

156. Εἰς τὸν αὐλόν.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Ἀρχίλοχον, ϛ σᾶδι, ϛ εἰσδε τὸν πάλαι ποιητὰν
Τὸν τῦ Ἰάμβων, ϝ τὸ μυρίον κλέϙ.
Διῆλθε κἠπὶ νύκτα, ϛ πρὸς ἀῶ.
Ἦ ῥά μιν αἱ Μῶσαι ϛ ὁ Δάλιος ἠγάπυν Ἀπόλλων.
Ὡς ἐμμελὴς τ' ἔγλυτο κηπιδέξιϙ.
Ἔπεά τε ποιεῖν, πρὸς λύραν τ' ἀείδειν.

157. Εἰς Εὐριπίδου.

ΙΩΝΟΣ.

Οὐ σὸν μνῆμα τόσ' ἐς Εὐριπίδη, ἀλλὰ σὺ τῦδε
Τῇ σῇ γδ δόξῃ μνῆμα τόσ' ἀμπέχεται

158. Εἰς

158. Εἰς Σοφοκλέα.

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Ἠρέμ' ἄρ' τύμβοις Σοφοκλέος, ἠρέμα κιανὲ
Ἑρπύζοις, χλοερὰς ἐκτρεφόμενον πλοκάμους;
Καὶ πέταλον πάντη θάλλοι ῥόδον, ἥτε φιλορρώξ
Ἀμπελος, ὑγρὰ περιξ κλήματα χθαμβύνη,
Εἵνεκεν εὐμαθίης πυκνοφρονος· ἰὼ ὁ μελίγηρυς
Ἠσκήσεν Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

159. Εἰς Ἀνακρέοντα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Σιδωνίου.

Θάλλοι τετραχύρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσὸς,
Ἁβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα.
Πηγαὶ δ' ἀρχινόεντος ἀναθλίβοιντο γάλακτος·
Εὐῶδες δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ.
Ὀφρά κέ τοι σοφίη τε καὶ ὀξέα τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή τις φθιμένοις χεῖμπεται εὐφροσύνη.

160. Εἰς Ζῆν ἑαυτῆς Πατέρα.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὅς μ' ἐς ἐμὴν ὦρσας σῆμα φέρεις πόδα, Κωμιμάχη με
Ἰδὶ Κυρηναίης παῖδά τε καὶ γλυκίτην.
Εἰ δείης δ' ἄμφω κεν ὁ μὴ ποτε παιδὸς ὄπλων
Ἤρξεν, ὁ δ' ἤεισεν κρείσσονα βασιλῆος.

Οἱ

Οὐ νέμεσις· μῶσαι γὰρ ὅσας ἴδον ὤμμασι παῖδας,
Ἄχερι βίῃ πολιὰς σὺν ἀπέθεντο φίλας.

161. Εἰς Ἑρμοκρατέαν.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Εἴκοσιν Ἑρμοκρατία Ϛ ἐννέα τέκνα τεκοῦσα
Οὔδ' ἑνὸς, ἔστι μοῖς ἠυγασάμην θαλάτῃ.
Οὐ γὰρ ἀπωΐξθυσεν ἐμὰς ὑπὸ Ἀπόλλων,
Οὐ βαρυπενθήτας Ἄρτεμις εἷλε κόρας.
Ἔμπαλι δ' ἃ μὲν ἔλυσεν ἐμοῖς ὠδῖνα μολοῦσα,
Φοῖβος δ' εἰς ἥβαν ἄρσενας ἠγάγετο
Ἀβληβέας νέεσσιν. ἴδ' ὡς νίκημι δικαίως
Παισί τε Ϛ γλώσσῃ σώφρονι Ταντα λίδα.

Μολοῦσα.] Eleganter. Diana enim vocatur & Εἰλείθυια, quæ parturientibus adest. eadem vis participio μολοῦσα.

162. ΜΥΡΙΝΟΥ.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
Θύρσις, ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόναξι, fistula
Ἔνδιος, οἰνοπότης, σκιερὰν ὑπὸ πίτυν εὗδε.
Φυρρεῖ δ' αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκτρον Ἔρως.
Ἆ, νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν λυκοδαρῆ
Βοσκὸν, μὴ δηλῶν κύρμα γλύπτῃ ὁ Ἔρως.

163. Εἰς Πτωχόν.

ΚΑΛΛΙΜΑ'ΧΟΥ.

Εἶχον ἀπὸ σμικρῶν ὀλίγον βίον, ἤτέ τι δεινὸν
Ῥέζων, ἤτ' ἀδικῶν τοῦδέν᾽ α, Γᾶα φίλη,
Μίκυλος· εἰς πονηρὸν ἐπήνεγκα, μήτε σὺ κέφη
Γίγνεο, μήτ' ἄλλοι δαίμονες, οἵ μὲ ἔχετε.

164. Εἰς τὸν Θαλῆν.

ΑΝΤΙΠΑ'ΤΡΟΥ.

Ἦρ' ὀλίγον γε τὸ σῆμα, τὸ δ' οὐ κλέος ἐξανόμηκες
Τῷ πολυφρονίστῳ τῷδε Θαλῆτος ὄρη.

165. Εἰς Μιλτιάδην.

Ἄδηλον.

Πάντες, Μιλτιάδη, ταλαρηΐα ἔργα ἴσασιν,
Πέρσαι τ' Μαραθών, σῆς ἀρετῆς Τέμενος.

166. Ἀδέσποτον.

Τίν πατὴρ τόδε σῆμα, τὸ δ' ἔμπαλιν ἴσχει τὸ δίκαιον·
Ἦν δ' δικαιοσύνης ὁ φθόνος ὀξύτερος.

Τίν πατὴρ.] Epigramma vetus Latinum:
Quod decuit natam patri præstare sepulto,
Hoc contrà natæ præstitit ipse pater.

167. Εἰς Ἡράκλειτον.

ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ Ἀσκρᾶ.

Ἡράκλειτος ἐγώ· τί με ὦ κάτω ἕλκετ' ἄμυσσοι;
Οὐχ ὑμῖν ἐπόνουν, τοῖς δέ μ' ὀπιταμύοις.
Εἷς ἐμοὶ ἀθρήτωρ, τετιμύεροι, οἱ πλέονες δὲ
Οὐδείς. Ταῦτ' ἀυδῶ κ' ὧδε Φερσεφόνη.

168. Εἰς τὸν Διογένη.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Βάκχον, κ' πίθον, κ' διπλόον εἶμα σοφοῖο
Διογένους, βιότου φορτία κ' ὁ κυφὸς πήρη.

169. Εἰς Ἡράκλειτον.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἴπέ τις Ἡράκλειτε τὸν μόθον, ἐς δέ με δάκρυ
Ἤγαγεν· ἐμνήσθην δ' ὁσάκις ἀμφότεροι
Ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. ἀλλὰ σὺ μέν τοι,
Ξεῖν' Ἁλικαρνησεῦ, πετρώπαλαι σῶος ἰῇ·
Αἱ δ' ὀλίγαι ζώουσιν ἀηδόνες, ἧσιν ὁ πάντων
Ἁρπακτὴς Ἅιδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ.

170. Εἰς Ἐπίκτητον.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Δῆλος Ἐπίκτητος γλυκέως, ὃς σῶμ' ἀνάπηρος
Καὶ πενίῃ θείος, ὃς φίλος ἀθανάτοις.

Φιλοθ.] Εὐδαίμων, felix. Vid. Grævii not. in Hesiodum. Solus es quem diligunt Dii. Terent.

171. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος ὡς ὑμβρακιώτης,
Ἧλατ' ἀφ' ὑψηλῆ τείχεος εἰς ἀΐδην.
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν τὸ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

Εἰς ἀΐδην.] Ex verbis Ciceronis. *l.* 1. Tuscul. Quæst. Satis constat pro ἀΐδην legendum esse ἅλαδε. Vincent.

172. Εἰς Ὑβρικάν.

Ἄδηλον.

Οὐκ ἀδαὴς ἔργων Κίμων τάδε, πημὰ δ' ἑαυτῷ
Μωμος, ὃν οὐκ ἤρεσ Δαίδαλος ἐξέφυγε.

173. Εἰς τὸν Μίσωνος βοῦν.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Βουκόλε, ποῖ ποθ' ἕλκειν μοι βιάζεαι; ἴχνος ἀρούρης
Οὐ γὰρ ἐμὴ τέχνη τόδ' ἔδωκεν ἔχειν.

174. Εἰς

174. Εἰς πόρδμα Τδμπάλε ὃν ποτηρίῳ.

ΓΑΛΛΟΥ.

Οὗτος ὁ πρὶν μαχάρεσι σωέσιος, οὗτος ὁ νηδὺς ventrem
Πολλάκι νεκταρέε πλησάμενος πόμασιν,
Νῦν λιβάδος ἀνητῆς ἰμείρεται· ἡ φδνερὴ δ'
Κεᾶσις ἀεὶ χείλεος ἐξὶ παπεινοτέρη.
Πῖνε, λέγει τὸ πόρδμα, τὰ ὄργια μὴ θάνε σιγῆς.
Οἱ γλώσσῃ θερπετεῖς ταῦτα κολαζόμεθα.

175. Εἰς Ἄγαλμα Ἠχδς.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ τοῦ ἐξ Ἀρχι'ου.

Ἠχὼ περιήεσθα ὁρᾶς, φίλε, Πανὸς ἑταίρη,
Ἀντίτυπον φωνῆς ἔμπαλιν ἀσαμένη,
Παντοίων σοφάτων λάλον εἰκόνα, ποιμένιν ἡδύ
Παίγνιον. ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Πανὸς ἑταίρη.] Polyænus l. 1. c. 2. de hac locutione appositè — ΑΝΤΗΧΗΣΑΝ ὃ αἱ πέτραι, καὶ τὸ κοῖλον τῆς νάπης ἦχον πολλῷ μείζονα δυνάμεως τοῖς πολεμίοις ἐνεποίησεν. οἱ μὲν δὴ φόβῳ πληχθέντες ἔφυγον· τὸ δὲ Πανὸς τὸ στρατήγημα πωθντες, τῷ ΗΧΩ ΤΩ ΠΑΝΙ ΦΙΛΗΝ, ἀδομένῳ.

176. Εἰς Ἄγαλμα Ἀφροδίτης τῆς ἐν Κνίδῳ.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τερπικαλὲς ἄγαλμα,
Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

177. Εἰς τὴν ἐν Σπάρτῃ ἔνοπλον Ἀφροδίτην.

ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Παλλὰς τὴν Κυθέρειαν ἔνοπλον εἶπεν ἰδοῦσα,
Κύπρι, θέλεις ὅπως ἐς κρίσιν ἐρχόμεθα;
Ἢ σὲ ἀπαλὸν γελάσασα, τί μοι ἔριδος δύτιον ἄρειν;
Εἰ γυμνὴ νικῶ, πῶς ὅπλα λάβω;

178. Εἰς Ἄγαλμα Ἑρμοῦ.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἑρμείην ξυλίνῳ τις ἐπιύχετο, ὃς ξύλον ἦεν.
Εἶτά μιν ἀείρας, χαμάδις βάλε· τὸν δ' ἀπὸ χρυσὸς
Ἐρρύσην καταχὺς Θ. οὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

179. Εἰς ἄγαλμα Ἥρας πλαζόμενον Ἡρακλέα.

Αὐτίκα μητρυιὴ τεχνήσατο· τέκνα μαζὸν
Εἰς νόθον πλάσης ὠθρύπτετο γάλα.

180. Εἰς Σπήλαιον Νεμέσεως.

Ἡ Νέμεσις προλέγει τῷ πηχεῖ τῷ τε χαλινῷ,
Μήτ' ἄμετρόν τι ποιεῖν, μήτ' ἀχάλινα λέγειν.

181. Εἰς ναὸν Ἀσκληπιοῦ.

Ἁγνὸν χρὴ ναοῖο θυώδεος ἔντος ἰόντα
Ἐμφάμεν· Ἁγνεῖα δ' ἔξι φρονεῖν ὅσια.

182. Εἰς

182. Εἰς ἄγαλμα τῦ Καιρῦ.

ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Τίς, πόθεν ὁ πλάστης; Σικυώνιος. ὄνομα δὴ τί;
Λύσιππος. σὺ δ', τίς; καμὸς ὁ πυθαμάτωρ.
Τίπτε δ' ἔπ' ἄκρα βέβηκας; ἀεὶ τροχάω. τὶ δ' ταρσὸς π[illegible]
Ποσσὶν ἔχεις διφυεῖς; ἵππαμ' ὑπωμέμιος.
Χειρὶ δὲ δεξιτερῇ τί φέρεις ξυρόν; δῆλα σοφίσ δῆγμα
Ὡς ἀκμῆς πάσης ὀξύτερος τελέθει.
Ἦ δ' κέμι τί κατ' ὄψιν; ὑπωμικάσαμι λαβέσθαι.
Νὴ Δία τἀξόπιθεν πρὸς τί φαλακρὰ πέλει; calva
Τὸν γὰρ ἅπαξ πλωσῖσι θεὸν praeripuerunt μὲ ποσσὶν,
Οὔ τις ἔθ' ἱμείρων δρέξεται ἔξοπιθεν.
Τοῖον ὁ τεχνίτης μὲ διέπλασεν εἵνεκεν ὑμέων,
Ξεῖνε, ἵν' ἐν προθύροις δῶκε διδασκαλίῳ.

183. Εἰς Λυδὸν.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἦ τοῖον Κυθέρειαν ὕδωρ τέκεν, ἢ Κυθέρεια
Τοῖον ἔτυξεν ὕδωρ, ὃν χρόα λυσαμένη.

184. Εἰς ἕτερον Λυδὸν μικρόν.

ΔΑΜΟΧΑΡΙΔΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι. χάρις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Βαιὸς ἵ Παφίης ἔπλετο κῦρος Ἔρως.

185. ΚΥΡΟΥ.

Κύπρις σὺ χαίρεσαι ἐς υἱέι χρυσοβελέμνῳ
Ἐνθάδε λυγαμύῃ, μεσσὸν ἔδωκε χάρη.

186. Ἀπὸ Ναυηγῶν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Γλαύκῳ, ἐς Νηρῆι, ἐς Ἰνοῖ, ἐς Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ, ἐς Σαμοθρῃξὶ θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λυκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Ταὶς τρίχας ἐκ κεφαλῆς. ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

187. Εἰς Ζωσφίλαν.

ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ.

Ἡδὺ μέλος νὴ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα πικτίδι μέλπεις,
Ζωσφίλα λίγεια, ἁδὺ κρέκεις τι μέλος.
Ποῖ σε φύγω; πάντα με θηρεύοντα ἔρωτες,
Οὐδὲ ὅσον ἀμπνεῦσαι βαιὸν ἔδωκε χρόνον.
Ἢ γάρ μοι μορφὴ βάλλει πόθον, ἢ πάλι μοῦσα,
Ἢ χάρις, ἢ τί λέγω; πάντα πυρὶ φλέγομαι.

Πόθον.] Olim πόθεν, nullo sensu.

Ἢ τί λέγω] Grotius punctum interrogationis post πάντα ponit, & sic interpretatur. Omnia quid verbis persequor? ignis ego.

188. ΛΟΥ-

188. ΛΟΚΙΛΛΙΟΥ.

Ἢ τὸ φιλεῖν ἔδειξαν Ἔρως ὅλον, ἢ τὸ φιλεῖσθαι
Πεῖραθες· ἵν' ἡ λύσης τὸν πόθον ἢ κεράσῃς.

Tibullus *Lib.* 4. *Eleg.* 5. appositè

Neu tu sis injusta Venus; vel serviat æquè
Vinctus uterque tibi, vel mea vincla leva.

189. ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

Οὐκ ἔλεγον, Περδίκη, γεράσκομαι; ὁ γρηφώνων,
Ἤξουσιν ταχέως αἱ δολιόφιλοι; ἰὼ λυπᾶ
Νῶϊ ῥυτίδες, ἀ θελξιπολιὴ, ἀ σῶμα ῥακῶδες,
Καὶ στόμα τὰς πρώτερας οὐκ ἔτ' ἔχον χαρίτας.
Μή τις σοι, μέτωρε, προσέρχεται, ἢ κολακίων
Λίανται; ὡς ἦ τάφον, νῶϊ σε παρερχόμεθα.

190. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ.

Ψαλμὸς, ἀ λαλιὴ, ἀ κωτίλον ὄμμα, ἀ ᾠδὴ
Ξανθὶππης, ἀ πῦρ ἄρκ καταρχόμενον,
Ὦ ψυχὴ φλέξει σε· τὸν δ' ἐκ τίνος, ἢ πότε, ἀ πῶς,
Οὐκ οἶδα· γνώσῃ δύσμορε τυφομένη.

191. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἠράθης πλουτῶν Σωσίκρατες· ἀλλὰ πένης ὢν
Οὐκ ἔτ' ἐρᾷς. λιμὸς φάρμακον οἷς ἔνι.
Ἢ ἦ πάρος σε καλὸν μὲν ἀ περπνὸν Ἀδώνιν
Μισοφίλα, νῶϊ τοι τοὔνομα πινδάνεται.

Τίς;

Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις; ἢ μάλις ἔγνως
Τῦτ' ἔπω, ὡς οὐδεὶς οὐδὲν ἔχοντι φίλος.

X II

192. Τὸ αὐτό.

Γέμπω σοὶ Ῥοδόκλεια τόδε στέφω, ἀμφὶ θέσι πλέξας,
Αὐτὸς ὑφ' ἡμετέραις δρεψάμενον παλάμαις.
Ἐσὶ κείνον, ῥοδέη τε κάλυξ, νοτερὴ τ' ἀνεμώνη,
Καὶ νάρκισσος ὑγρὸς, ὠδμαυγὴς ἴον.
Ταῦτα στεφάμενον, λῆξον μεγάλαυχος ἔσσα,
Ἀνθεῖς, λήγεις, σὺ, ὁ στέφανος.

193. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ὤμοσε Καλλιγνώτου Ἰωνίδι μή ποτ' ἐκείνης
Ἕξειν μήτε φίλον κρείσσονα, μήτε φίλιον.
Ὤμοσεν· ἀλλὰ λέγουσιν ἀληθέα, τοὺς ἐν ἔρωτι
Ὅρκους μὴ δοῦναι ἔστ' ἐς ἀθανάτων.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἄλλης δὴ θέρεται πυρί. τὸν δ' ἁπαλάμνης
Νύμφης (ὡς Μεγαρέων) ὁ λόγος ἐστὶν ἀεθμός.

194. Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου.

Στέφος πλέκων πόθ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα·
Καὶ τὸν πτερῶν κατασχών,
Ἔβαπτισ' εἰς τὸν οἶνον.

Λαβὼν

Λαβὼν δ' ἔπον αὐτὸν·
Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μυ
Πτερῶσι χαρμαλίζει.

195. Ῥῆφυ Δομεσίκυ.

Πλούτα σέθεν φιλέω. μῦνον δ' σὺν ἀκριβὲς ὄμμα
Ἐνθαίρω, συγερῶς αὐδήσι τερπόμενον.

196. Τὸ τῆς Λαΐδος δυάθεμα.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Ἡ σοφὴν γελάσασα κατ' Ἑλλάδα, ἡ τὸν ἐρώντων.
Ἐσμὸν ἐνὶ προθύροις Λαΐς ἔχουσα νέων,
Τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον. ἐτὼ τοίη μὲν ἐγώ γε
Οὐκ ἐθέλω· οἵη δ' ὢν πάρος, ὦ δύναμαι.

197. ΗΣΙΟΔΟΥ.

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτὸς πάντα νοήσῃ,
Ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·
Ὃς δέ κε μήτ' αὐτὸς νοέῃ, μήτ' ἄλλου ἀκούων
Ἐν θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνήρ.

Μήτ' ἄλλου ἀκούων.] Ex versione Latinâ & interprètibus Græcis hujus loci sensum nemo eruat. Quid enim est? *Neque alium audiens id in animum admittit.* Notissimus Hellenissimus omnes fugit. Ἀκούων ἐν θυμῷ βάλληται, est ἀκούειν ἐν θυμῷ βάλληται. *neque alii parere vel auscultare in animum inducat.* Grævius.

198. Εἰς Ἀρετώ.

Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ἥρα, ὁποταν ἴδῃ Ἡρακλέους.

Σῆς ἀρετῆς ἰδέσθαι καλὸν ἀπέδωκεν ἀμοιβὴν
Σὸς γλυκὺς, Ἡρακλες· ἐπεὶ πόνος ἄσπετον εὖχος
Ἀνδράσιν οἶδεν ἄγειν μετ' ἀπείρονα κύκλον ἀέθλων.

199. Εἰς Ἑρμείαν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

Ἀρεταὶ πολύμοχθε,
Γένει βροτείῳ
Θήραμα κάλλιστον βίῳ.
Σᾶς ὦ φίλ', ὦ παρθένε, μορφᾶς
Καὶ θανεῖν ζηλωτὸς Ἑλλάδι πότμος,
Καὶ πόνους πλῆναι μαλερὰς ἀκαμάτους·
Τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
Καρπὸν ἀθάνατον,

Ἀρεταὶ.] Olim legebatur uno tenore
Ἀρεταὶ πολύμοχθε γένει βροτείῳ.
Menagius ad Laertium ex uno duos constituit versus, quem sequor. Sic Athenæus. *lib.* 15.

Βίῳ.] Pro βίῳ Doricè. olim βίῳ malè.

Ἑλλάδι.] Apud Strobæum & Grotium ἐν præponitur Ἑλλάδι.

Καὶ πόνους.] Variè legitur hic versus apud Athenæum,
Καὶ πόνους πλῆναι μαλερὰς ἀκάματας, τοῖον
apud Scaligerum, dicto loco.
Καὶ πόνους πλῆναι μαλερὰς ἀκάματας. τοῖον.

Χρυζῆ τε κρείσσονα ⸗ γονέων,
Μαλακωγητοῖό τ' ὕπνε.
Σῆ δ' ἕνεκ' ὀκ Διὸς Ἡρακλέης
Λήδας τε κῆρι
Πολλ' ἀνέτλασθμ,
Ἔργοις σὰν ἀγορδίονλες δμώαμιν.
Σοῖς ἦ πόθοις Ἀχιλλεύς,
Αἴας τ' αἰδαο δόμυς ἦλθον·
Σᾶς δ' ἕνεκεν φιλίε μορφᾶς
Ἀταρνέως ἔνδοφος
Ἀελίε χήρωσεν ἀυγας.
Τοίγαρ ἀοίδιμος ἔργοις,
Ἀθάναλοί τε μιν ἀυξήσυσι Μῆσαι
Μνημοσύνας θύγατρες,
Διὸς ξενίε σέβας αὔξυσαι,
Φιλίας τε γέρας βεβαίε.

Κρείσσονα.] Κρέσσων. Athenæus.

Μαλακωγητοῖο] Pro μαλακωγητῆ quod pro μαλακωλγητῆ à μαλάσσω lenio & ἄλγος dolor.

Σῆ δ' ἕνεκ'.] Athenæus. σῆθ' ἕνεκεν ὁ δ' Ἡρακλῆς.

Σὰν ἀγορδίονλες.] Conjunctim legitur ἀναγορδίονλες. & ἀγορδίονλες.

Δόμυς.] Grotius πύλας. nullâ auctoritate nixus.

Ἀταρνέως.] Ἀταρνεὺς τὸ τῆς Ἑρμείε τυραννεῖον. regia Hermiæ Tyranni. Strabo.

Ἔνδοφος.] Alii ἔνδορον. malè.

Χήρωσεν.] Viduavit lumen Solis. Eleganter. quasi Sol ipsum amisisset, non ille Solem.

Αὐγὰς.] Sic Athenæus. non αὐγᾶς.

Πολλ' ἀνέτλασαν.] Athenæus πολλὰ ἀνέτλασαν.

Τοίγαρ.] Al. ποῖ γὰρ. malè.

Ἀοίδιμος.] Subaud. ᾖς.

Αὔξυσαι.] Quidvis malo, quia præcesserat αὐξήσυσι. αὐδῶσαι. vel ἀδῦσαι.

Βεβαίε.] Athenæus βεβαίας. apud Stobæum & Grotium non comparet hic versus.

200. Θεόγνιδος κνά.

Μηδεὶς ἀνθρώπων πείσῃ κακὸν ἄνδρα φιλῆσαι,
Κύρνε· τί δ' ἐξ' ὄφελος κεἶνος ἀνὴρ φίλος
ὤν;
Οὔτ' ἄν σ' ἐκ χαλεποῖο πόνου ῥύσαιτο θέλουσα,
Οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων, τῷ μεταδοῦν' ἐθέλει.
Δειλὸς δ' εὖ ἔρδοντι ματαιοτάτη χάρις ὀπτή·
Ἴσον θ' αἰείρειν πόντιον ἄλος πολιῆς.
Οὔτε γὰρ ἀν πόντιον αἰείρων βαθὺ λήϊον ἀμῷς,
Οὔτε κακὸς εὖ δρῶν, εὖ πάλιν ἀντιπάθοις.
Ἄπλητον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἐκ δ' ἐν ἁμάρτῃς,
Τῶν προτέρων πάντων ἐκκέχυται φιλότης.
Οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
Μνῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν, θ' χάριν ὀξοπίσω.
Μήποτε τὸν κακὸν ἄνδρα φίλον ποιεῖσθαι ἑταῖρον,
Ἀλλ' αἰεὶ φεύγειν ὥστε κακὸν λιμόν.
Πολλοί τοι ποσὶ θ' βαιτοὶ εἰσιν ἑταῖροι,
Ἐν ᾧ ἀνδάνῃ πρήγματι παυρότεροι.

201.

Βούλεο δ' εὐσεβέως ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
Ἢ πλουτεῖν, ἀδίκως χρήματα παντάμυθε.
Ἐν ᾧ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετή τις·
Πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθὸς, Κύρνε, δίκαιος ἐών.
Χρήματα μὲν δαίμων θ πολλάκις ἀνδρὶ δίδωσιν·
Ἡ δ' ἀρετὴ ὀλίγοις ἀνδράσι, Κύρν', ἕπεται.
Ὕβριν, Κύρνε, πρὸς πρῶτον κακὸν ὤπασεν ἀνδρὶ,

Οὗ

Οὗ μέλλει χώρῳ μηδεμίᾳ δέμνια.
Τίκτει τοι κόρος ὕβριν, ὅταν κακῷ ὄλβος ἕπηται
Ἀνθρώπῳ, ᾧ ὅτῳ μὴ νόος ἄρτιος ᾖ.
Μήποτέ τοι πενίῃ συμφθόρον ἀνδρὶ χαλεφθείς,
Μηδ' ἀχρησμοσύνῃ, Κύρνε, κακὸν φορέρε;
Ζεὺς γάρ τοι τὸ πάλαντον ὑπερρέπει ἄλλοτε ἄλλῳ·
Ἄλλοτε μὲν πλεῖν, ἄλλοτε δ' οὐδὲν ἔχειν.
Μήποτε, Κυρνέ, ἀγαυὸς ἔπος μέγα· οἶδε γὰρ ἐσθλὸς
Ἀνθρώπων, ὅ, τι νὺξ χἠμέρα ἀνδρὶ τελεῖ.

202.

Κρῖνε μὲν ὄνυξ διζήμεθα, Κύρνε, ἵππους
Εὐγυέας, καί κε βέλεται ἐξ ἀγαθῶν
Βήσεσθαι· γῆμαι κὲ κακὴν κακὸς ἐμελέσαινεν
Ἐσθλὸς ἀνήρ, ἢν οἱ χρήματα πολλὰ διδῷ.
Οὐδεμία κακὸς ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
Πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βέλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
Χρήματα μὲν τιμῶσι κὲ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημε,
Καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.

203.

Χρήματα δ' ὧν διόθεν κὲ σὺν δίκῃ ἀνδρὶ γένηται
Καὶ καθαρῶς αἰεὶ κὲ μένιμον τελέθει·
Εἰ δ' ἀδίκως ὧδέ κεν ἀνὴρ φιλοκερδέϊ θυμῷ
Κτήσεται, εἴθ' ὅρκῳ, πὰρ τὸ δίκαιον ἕλων,

Αὐτίκα

Αὐλίκα μὴ κ φέρειν κέρδ☉ δοκεῖ, ἐς ὃ πε-
λάυτιὼ
Αὖδις ἔγλυτο κακόν. θεῶν δ' ὑπέφερε νόθ☉.

204.

Πλέτ☉ δ' ἐσθλὸν πέρμα πεφασμένον ἀνθρώποισιν·
Οἳ γὰ νῦν ἡμῶν πλεῖσον ἔχ☉σι βίον,
Διπλάσιον ἀπόδ☉σι. κὶς ἂν κορέσειεν ἄπαντας;
Χρήματά τοι θνητοῖς γίγνεται ἀφροσύη.

205.

Οἱ κακοὶ, ὃ πάντ☉ς κακοὶ ὐκ γαστρὸς γεγό-
νασιν,
Ἀλλ' ἀνδρεσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίω,
Ἔργά τε δειλ' ἔμαθον, ☾ ἔπι δύσφημα, ☾ ὔβριν,
Ἐλπίμενοι κέρδ☉ πάντα λέγειν ἔτυμα.

206.

Πολλοί τοι πλουτοῦσι κακοὶ, ἀγαθοὶ δ' πένονται·
Ἀλλ' ἡμεῖς τέτοις ὐ ἀμειψόμεθα
Τῆς ἀρετῆς τὸν ὠλβιον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἔμπεδον
αἰεὶ·
Χρήματα δ' ἀνθρώπων ἄλλοτε ἄλλ☉ ἔχει.
Κύρν', ἀγαθὸς μὲν ἀνὴρ γνώμην ἔχει ἔμπε-
δον αἰεὶ,
Τολμᾷ δ' ἔν τ' ἀγαθοῖς κέμεν☉, ἔν τε κα-
κοῖς.

Εἰ

Εἰ ἦ θεὸς κακῷ δώδει βίον ϛ πλοῦτον ὀπάσαι,
Ἀφραίνων κακίω ἐ δυσὶ ϛ κατέχειν.

207.

Μηδὲν ἄγαν· καιρὸς δ' ἔπι πᾶσιν ἄριστος.
Ἔργμασιν ἀνθρώπων. πολλάκι δ' εἰς ἀρετὴν
Σωθύδει ἀνὴρ κερδος. διζήμενος· ὄντινα δαίμων
Περσέων εἰς μεγάλην ἀμπλακίην ὤγαγεν.
Καί οἱ ἔδωκε δοκεῖν, ἃ μὴ ἦ κακά, ταῦτ' ἀγαθ' εἶναι,
Εὐμαρέως· ἃ δ' ἀν ἦ χρήσιμα, ταῦτα κακά.

208.

Ὦ δειλὴ Γενίη, τί μύεις σφέ λιποῦσα σφὸν ἄλλον
Ἄνδρ' ἰέναι; ἵ ἦ δή μ' οὐκ ἐθέλοντα φιλεῖς;
Ἀλλ' ἴθι, ϛ δόμον ἄλλον ἐποίχεο, μηδὲ μεθ' ἡμῶν
Αἰεὶ δυσπνοα τῶδε βίου μέτιχε.

209.

Δόξα μὲν ἀνθρώποισι κακὸν μέγα, πεῖρα δ' ἄριστον·
Πολλοὶ ἀπείρητον δόξαν ἔχουσ' ἀγαθῶν.

210.

Μήτε κακοῖσι νοσῶν λυτῷ φρένα, μήτ' ἀγαθοῖσι
Τερφθῇς ἐξαπίνης, πρὶν τέλος ἄκρον ἰδεῖν.

Πολλούς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν ἀφραινόντας·
Γνῶναι γὰρ χαλεπὸν μέτρον, ὅτ' ἐσθλὰ παρῇ.

211.

Δειλοὺς δ' εὖ ἔρδοντι δύω κακὰ πῆμ' τε γὰρ αὐτῷ
Χηρώσῃ πολλῶν, ἠδὲ χάρις ἐδεμία.

212.

Μήποτ' ἐπαινέσῃς πρὶν δὴ εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς,
Ὀργὴν, ἠδὲ θυμὸν, ἠδὲ τρόπον ὅστις ἀνῇ.
Πολλοί τοι κίβδηλον ἐπίκλοπον ἦθος ἔχοντες,
Κρύπτουσ', ἐνθέμενοι θυμῷ ἐφημέριον·
Τούτων δ' οὐφαίνει πάντων χρόνος ἦθος ἑκάστου.
Καὶ γὰρ ἐγὼ γνώμης πολλὸν ἄρ' ἐκτὸς ἔβλων·
Ἔφθην δ' αἰνήσας, πρίν σε χρὴ παῦλα δαλῦσαι
Ἤθεα· νῦν δ' ἤδη, ναῦς ἅτ', ἑκὰς διέχω.

213.

Τιμαγόρα, πολλῶν ὀργὴν ἀπάτερθεν ὁρῶντι
Γιγνώσκειν χαλεπὸν, κἠπαφεῖν ἐόντι σοφῷ·

Οἱ

Οἱ μὲν γὰρ κακότητα καὶ ἀκρύφιμοτες ἔχυσι
Πλέτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν ἐλομένη πενίᾳ.

214.

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποισι μόνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν.
Ἄλλοι δ' ἄλυμπόνδε, σκοτοδινιπόνλες, ἔβαν.
Ὤιχετο μὲν Πίστις μεγάλη θεὸς, ᾤχετο δ' ἀν-
δρῶν
Σωφροσύνη· Χαίρετε τ', ὦ φίλε, γλῶ ἔ-
λιπον·
Ὅρκοι δ' οὐκ ἔτι πιστοὶ ἐν ἀνθρώποισι δίκαιοι,
Οὐδὲ θεὸς ἐδεὶς ἄζεται ἀθανάτους.
Εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γλύκιον ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
Οὐκ ἔκ γιγνώσκω, οὐδὲ μὲν εὐσεβίας.
Ἀλλ' ὄφελές με ζώῃ τε ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,
Εὐσεβέων πρὶν θεὸς, Ἐλπίδα προσμένω·
Εὐχέσθω ἢ θεοῖσι, τὰ ἄλλα μοῖρα κάμων,
Ἐλπίδι τε πρώτῃ τε πυμάτῃ χύετο·
Φεύζεσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεί,
Οἳ θεῶν ἀθανάτων μηδὲν ὀπίζομενοι,
Αἰὲν ἐπ' ἀλλοτρίοις κλέεσι ἔπεχυσι νοήμα,
Αἰσχρὰ κακοῖς ἔργοις σύμβολα πηκόμενοι.

215.

Οὔκε ἄποινα δίδυς θάνατον φύγοι, οὐδὲ βαρεῖδμ
Δυσυχίαν, εἰ μὴ μοῖρ' ὄπι τέρμα βάλοι·
Οὐδ' ἂν δυσφροσύνας, ὅτε δὴ θεὸς ἄλγεα πέμπει,
Θνητὸς ἀνὴρ δώροις βεβλήμενος φεύγοι.

216. Σόλωνός τινα.

Μνημοσύνης τε Ζηνὸς ὀλυμπίω ἀγλαὰ τέκνα,
Μοῦσαι Πιερίδες, κλυτέ μοι ἀγορεύσατε.
Ὄλβον μοι θεὸς ἄνδρα μακάρων δότω, τε θεὸς
ἀπάντων
Ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν.
Εἶναι δ' γλυκὺν ὧδε φίλοις, ἐχθροῖσι δ' τι πικρόν,
Τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δ' δεινὸν ἰδεῖν.
Χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν· ἀδίκως δ' πεπᾶσθαι
Οὐκ ἐθέλω. πάντων ὕστερος ἦλθε δίκη.
Πλοῦτον δ' ὃν μοι δῶσι θεοί, θαρσαλέον εἶναι
ἀνδρὶ
Ἔμπεδον ἐκ νεάτου πυθμένος εἰς κορυφήν.
Οὓς δ' ἄνδρας τιμῶσιν, ὑφ' ὕβριος ἐσ χεῖρ' πέσωμεν,
Ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενος,
Οὐκ ἐθέλων ἔπεται. ζαχέως δ' ἀναμίσγεται ἄτη.
Ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται, ὥστε πυρὸς
Φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνίπρη δ' πλουτᾷ.
Οὐ γὰρ δίκαι ἀνοσίοις ὕβριος ἔργα τέλει.

217. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μὴ τῶν Ἀθηνᾶν, μακάριον ἡ χρησότης
Πρὸς πάντα, τε δαιμονίου ἐφόδιον βίου.

218. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῆς κακῆς λύπης φάρμακον,
Ἀεί δ' ὁ κλαύσας τοῦ ποιεῖν ἐπαύετο,

Ἡλλαῖ-

Ἠλαττόμεθ' αὖ δάκρυα, δόντες χρυσίον.
Νῶϊ δ' ἐ φερσέχει τὰ φάσματ', ἐδ' ἀπο-
βλέπει
Εἰς ζῶντα, δέσποτ', ἀλλὰ τὼ αὐτὼ ὁδὸν,
Ἐαν τε κλαίης, ἄν τι μὴ προθύσεται.
Τί οὖν πλέον ποιεῖμι; ἐνθέν' ἡ λύπη δ'
Ἔχει, ὥσπερ τὰ δένδρεα καρπὸν, τὰ δάκρυα.

219. Τῆ αὐτῆ.

Εἰ γὰρ ἐγένου σὺ, Τερψίμη, πᾶσ' πάντων μόνη
Ὅτ' ἔκτεν ἡ μήτηρ σε, ἐφ' ᾧπερ ἄλαπελεῖν
Γεράοντ' ἀεὶ βέλει, ⁊ διδυτυχεῖν ἀεὶ,
Καὶ τοῦτο πᾶσ' ἄτων τις ὠμολόγησέ σοι,
Ὀρθῶς ἀηδιακτεῖς· ἔστι γάρ σ' ἐφθυσμένη,
Ἀπορίν τ' πεποίηκ'· εἰ δ' ὅτι τοῖς αὐτοῖς νόμοις,
Ἐφ' οἵσπερ ἡμεῖς ἔσπασας τὸν ἀέρα
Τὸν κοινὸν, ἵνα σοι ⁊ τεραγικώτερον λαλῶ,
Οἰστέον ἄμεινον ζῶντα ⁊ λογιστέον·
Τὸ γὰρ κεφάλαιον πᾶσ λόγων. Ἀνθρώπη εἶ,
Οὗ μεταβολὴν δᾶττον φεύγει ὕψη ⁊ πάλιν
Ταπεινότητα ζῶον οὐδὲν λαμβάνει·
Καὶ μάλα δικαίως. ἀθανέστερον γὰρ ὂν
Φύσει, μεγίστοις οἰκονομεῖται φάσμασιν·
Ὅπου πέση γὰρ, πλεῖστα σωτηρίαι καλά.
Σὺ δ' ἔδ' ὑπερβάλλοντα, Τερψίμη, ἀπώλεσας

Διδυτυχεῖν.] Ità rectè Grotius, non διδυτυχῶν. ut apud Plutarchum. licet enim φέρεσθαι pendeat ex διατελεῖν, non tamen ideo alterum dixeris. ipsum enim διδυτυχεῖν idem est, ac διατελεῖν εὐτυχῶν. ea vis est τῆ διὰ in compositis.

Ἔστι γάρ σ'] Hoc σ' addidimus ob versum. Grotius.

Ἀγαθὰ, τὰ νῦν δ' ἔστι μέτρια καὶ τά σοι καλά.
Ὡς αἰὰ μέσον ὢν ὦ τὸ νῦν λυπῶν φέρε.

Λυπῶν.] Sic Grotius. olim τὸ νῦν λοιπὸν, vel τὸ λοιπὸν δὴ φέρε.

220. Ἐν Δυσκόλῳ.

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίᾳ πράγματα·
Εἰ μὴ γὰρ οἶδα ταῦτα σοῦ μεμνημένα σοι
Εἰς πάντα τὸν χρόνον, φύλαττε μηδενὶ
Ἄλλῳ μεταδιδύς· οὗτος ὢν ἦ κύριος.
Εἰ μηδ' ἑαυτῷ, τῆς τύχης ἢ πάντ' ἔχεις,
Τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων κενί;
Αὐτὸ γὰρ ἄλλῳ τυχὸν ἀναξίῳ κενὶ
Παρελθμὸν σὲ πάντα πρεσθήσει πάλιν.
Διόπερ ἐγώ σε φημι δεῖν, ὅσον χρόνον
Εἶ κύριος, χρῆσθαί σε γυναίμως, πάτερ,
Αὐτὸν ὅπως μυρεῖν πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν,
Ὡς ἂν δυοῖν πλείοσιν ᾖς σαυτοῦ. τοῦτο γὰρ
Ἀθάνατόν ἐστι, κἂν ποτὲ πάσας τύχῃς,
Ἐκεῖθεν ἔσαι τ' αὖθ τοῦτό σοι πάλιν.

221. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Τὸν μὴ λέοντα τῷ δεόντων μηδὲ ἕν,
Μάχιμον νόμιζε, κἂν δυ' εἴπῃ συλλαβάς.
Τὸν δ' εὖ λέοντα, μὴ νόμιζ' ἓν μάχιμον,
Μηδ' ἂν σφόδρ' εἴπῃ πολλά, καὶ πολλοῦ χρόνου,
Τεκμήριον δ' τοῦδε τὸν Ὅμηρον λάβε·

Οὗτος

Οὗτός γὰρ ἡμῖν μυριάδας ἐπῶν γεγράφει,
Ἀλλ' οὐδὲ εἷς Ὅμηρον ἔρηκεν μαχρόν.

222. ΣΙΜΩΝΟΣ.

Οὔτε φύσις ἱκμὴ γένεται τέχνης ἄτερ,
Πρὸς οὐδὲν ὄφελος ἀνδρὶ τοῦτο οὐδενί.
Οὔτ' αὖτε τέχνη μὴ φύσιν κεκτημένη.
Τούτων ὁμοίως τοῖν δυοῖν συνηγμένων
Εἰς ταυτόν, ἓν δεῖ προσλαβεῖν χρηπίδα,
Ἔρωτα, μελέτην, καιρόν, εὐφυῆ χέρνον
Κεστόν, τὸ ῥηθὲν ἁπανθέμενον σύναρπάσαι.
Ἐν ᾧ γὰρ ἂν τούτων τις ἀπολειφθεὶς τύχῃ,
Οὐκ ἔρχεται ὅπῃ τὸ τέρμα τοῦ προκειμένου.
Φύσις, θέλησις, ὄφελος, εὐταξία,
Σοφὴν πάθησι, καὶ μαθές. ἐπεὶ δέτοι
Ἀριθμὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν ψῆφος ποιεῖ.

223. ΕΥΗΝΟΥ.

Πολλοῖς αὐκλέγειν μὴ ἔνεστι· φεῦ πάντας ὁμοίως,
Ὀρθῶς δ' αὐκλέγειν, ἐκεῖ τοῦτ' ἐν ἔθει.
Καὶ προς μὴ τούτοις ἀρκεῖ λόγος· εἰς ὁ παλαιὸς,
Σοὶ μὴ ταῦτα δοκοῦντ' ὄζειν, ἐμοὶ δ' ὄδε.
Τὸν ξυνετὸν δ' ἂν τις πείσειε ταῦτα λέγων εὖ·
Οἵων δ' ῥᾴστη εἰσὶ διδασκαλίαι.

224. Εἰς Δία.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Ἄρχε τὸ πρόσθε ὕμνε ἔπη.

Χαῖρε μέγα, Κρονίδη πολυπέρταλε, δῶτορ ἑαῶν,
Δῶτορ ἀπημονίης πᾶσ' ἔργμαθ' τίς κεν ἀείδοι;
Οὐ γρύσετ', ἐκ ἔσαν τίς κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσει;
Χαῖρε, πάτερ, Χαῖρ' αὖθι· δίδυ δ' ἀρετὴν τ' ἄφενός τε.
Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσσεται ἀνδρὸς ἀέξειν,
Οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο. δίδυ δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

225. Εἰς Λιβερὰ τῆς Παλλάδος.

Ἐξ Ὕμνου.

Μὴ μύρα λωτροχόοι τᾷ Παλλάδι, μηδ' ἀλαβάστου
(Οὐ γὰρ Ἀθαναίᾳ χρίματα μικτὰ φιλεῖ)
Οἴσετε· μηδὲ κάτοπτρον. ἀεὶ καλὸν ἄμμα τὸ πρώας.
Οὐδ' ὁκα ζᾶν Ἴδαν φρυξ ἐδίκαζεν ἔριν,
Οὐδ' ἐς Ὀρείχαλκον μεγάλα θεὸς, οὐδὲ Σιμοῦντος
Ἔβλεψεν δίναν ἐς δύο φαινομέναν·
Οὐδ' Ἥρη Κύπρις τ' ὀλίγα χαλκῶν ἐλοῖσα,
Πολλάκι τᾶν αὐτᾶν δὶς μετέθηκε κόμαν.

Ἴδαν.] Nullum occurrit exemplum, ubi proprium loci nomen, in quo fit actio, ponitur sine præpositi. in accusativo; adeoque Ἴδας legendum censeo. litem in Idâ judicatam.

226. Εἰς ἀγρόν.

ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Δικαιόταλον κτῆμ' ἐστὶν ἀνθρώποις ἀγρός.
Ὧν ἡ φύσις δεῖταί γ', ὅπιμελῶς φέρει,
Πυρὸς ἔλαιον, οἶνον, ἰσχάδας, μέλι.
Τάδ' ἀργυρώματ' ἐστὶν, ἢν πορφύρα,
Εἰς τὰς τραγῳδὰς εὔθετ', οὐκ ἐς τὸν βίον.

227. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Τ' ἀργύριον εἶδ', μειρακίου, σοι φαίνεται
Οὐ πρὸς ἀναγκαίων καθ' ἡμέραν μόνον
Τιμιώτ' ὀψαρχεῖν δυνατὸν, ἄρτων, ἀλφίτων,
Ὄξους, ἐλαίου, μεῖζον· ἀλλ' ἄλλου τινός·
Ἀθανασίας δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν σωτηρίας
Τὰ τυραννικὰ τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα,
Ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς ταῦτα καταλείψεις κόσιν.
Τί οὖν λέγω; μηδ' αὐτὸ, εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς,
Πίστευε τούτῳ, μήτε πρὸς πλοῦτον πάλιν
Ἡμᾶς καταφρόνει, τοῦδ' δέ γ' εὐτυχεῖν ἀεὶ
Πάρεχε σεαυτὸν τοῖς θεοῖσιν ἄξιον.

228. Εἰς

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΤΗΙΟΥ Μέλη πίνα.

228. Εἰς Λύραν.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δ' Κάδμον ᾄδειν·
Ἁ βάρβιτος δ' χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἡμείψα νεῦρα πρωΐως,
Καὶ πρὸς λύρην ἅπασμι.
Κἀγὼ μὲν ἦδον Ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δ'
Ἔρωτας ἀντεφώνει.
Χαίρετε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἥρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

229. Εἰς Ἔρωτα.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὸν βοώτην,
Μεσόπων δ' φύλα πάντα
Κέαται κώπῳ δαμέντα,
Τότ' Ἔρως ὀπισθεὶς μου
Θυρέων ἔκρουσ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Καλά μου σώσεις ὀνείρους.
Ὁ δ' Ἔρως, Ἄνοιγε, φησί,
Βρέφος ἐμί, μὴ φόβησαι.

Βρέχομαι

Βρέχομαι ἦ, καὶσέλινον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ' ἀκέσας·
Ἀνὰ δ' ὐδὺ λύχνον ἅψας,
Ἀνέῳξα, κ βρέφος μὴ
Ἐσορῶ φέρουσα τόξον,
Πτέρυγάς τε, κ φαρέτρην.
Παρὰ δ' ἑστίην καθίσας,
Παλάμῃσι χεῖρας αὐτοῦ
Ἀνέθαλπον, ὄφρ ἦ χάπης
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεδῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμαι
Τόδε τόξον, εἴκ μοι νωῒν
Βλάβεται βεαχεῖα νόυρή.
Τηνύει ἦ, καί με τύπτει
Μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶστρος.
Ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι,
Κέρας ἀβλαβές μὴ ἔχει,
Σὺ ἦ καρδίην πονήσεις.

230. Εἰς ἑαυτόν.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων, γέρων εἶ.
Λαβὼν ἔσοπτρον, ἄθρει
Κόμας μὲν οὐκέτ' ἔσας,
Ψιλὸν δὲ σοὶ μέτωπον.
Ἐγὼ ἦ τὰς κόμας μὲν,

Εἶτ

Εἴτ' εἰσὶν, εἰτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα; τοῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὰ περπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης.

Ὅσῳ.] Subaudi. μᾶλλον. ut nonnunquam *magis* apud Latinos.

231. Εἰς Ἔρωτα.

Θέλω θέλω φιλῆσαι.
Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με·
Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
Ἄβυλον, οὐκ ἐπείθην.
Ὁ δ' αὖθὶ τόξον ἄρας
Καὶ χρυσείῳ φαρέτρῃ,
Μάχῃ με παρεκαλεῖτο.
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεύς,
Καὶ δοῦρα καὶ βοείην,
Ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
Ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφυγον.
Ὡς δ' οὐκέτ' εἶχ' ὅπισθεν,
Ἤχαλλεν, εἶθ' ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον.
Μέσος δ' ἦρ καρδίης μου
Ἔδυνε, κἠμ' ἔλυσε.
Μάτην δ' ἔχω βοείην.

Τὶ γδ βαλώμεθ' ἔξω
Μάχης ἔσω μ' ἐχθούσης ;

Βαλώμεθ'.] Ἀντὶ τοῦ φερ- | locus dilucidus erit.
βαλώμεθα, Ποιήσω nempe. Ita

232. Εἰς Ἔρωτα.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα
Δήσασαι στεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει παρέδωκεν.
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ, λύτρα φέρουσα,
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι ; μενεῖ δέ.
Δουλεύειν διδάσκαλος.

233. Εἰς Ἔρωτα.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη.
Τὸν δάκτυλον δ' ἁφθεὶς
Ταῖς χερσὶν, ὠλόλυξε.
Δραμὼν δ', ὡς παταχθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν κυθήρην,
Ὄλωλα, μῆτερ, εἶπεν,
Ὄλωλα, καὶ ποθνήσκω.
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς,

Πτερω-

Πτερωτὸς, ὃν καλέσι
Μέλιτ[illegible]ν οἱ γεωργοί.
Ἃ δ' εἶπεν, εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ σὸ πᾶς μελίτ[illegible]ας,
Πόσον, δοκεῖς, πονέσιν,
Ἔρως, ὅσας σὺ βάλλεις;

234. Εἰς τὸ Ἔαρ.

Ἴδε πῶς ἔαρος φαμένῳ.
Χάρμιτες ῥόδα βρύουσιν.
Ἴδε πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἀπαλυύεται γαλήνῃ.
Ἴδε πῶς νῆσται κολυμβᾶ.
Ἴδε πῶς χέραιῳ ὀδύει.
Ἀφελὼς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ δονέσκει.
Τὰ βορηΐῳ δ' ἔλαμψεν ἔργα.
Καρποῖσι γᾶα ωεφυύτευται.

Ἔαρος.] Per συίζησιν duarum est syllabarum, & Spondæum conficit, quem pedem hic locus admittit.

Χάεσες.] Χάεσας magis placeret, ultima in ῥόδα producitur ob duas sequentes consonantes.

Ἴδε πῶς κῦμα.] Lege, ἴδε κῦμα πῶς. ità lex metri postulat. Sic paulo post, ἴδε νῆσται πῶς, restituendum.

Χέραιῳ.] Vox χέραιῳ tanquam dissyllaba profertur, ac si esset χεάιῳ. Baxter. ultima verò producitur ob sequentem aspiratam. ut fieri solet.

Καρποῖσι.] Lege, γᾶα καρποῖσιν ωεφυύτευται. γᾶα καρ—. anapæstus. prior enim in γᾶα corripitur. ut prior in οἷ. Homer. ποῖ ἔλω οἷ ἔπες, &c. & sexcenta hujusmodi. proximus versus natus est ex priori, ideoque expungendus. sonus utrisque par, at sensus præcedentis longè vividior.

Καρ-

Καρπὸς ἐλαίας φορκύπει.
Βρομίᾳ σέφεται νᾶμα.
Κατὰ φύλλον, χτὶ κλῶνα
Καθελὼν λιῖπησε καρπός.

Βρομίᾳ.] Lege. Βρομίᾳ τ' ἐσέπτο νᾶμα.
Κατὰ κλῶνα.] Lege κάθ. pro κατά τε.
Καθελών.] Deprimens ramos suo pondere.

235. Εἰς Τέττιγα.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὥσπερ, ἀείδεις.
Σὰ γὰρ ὅσα κεῖνα πάντα,
Ὁπόσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χ' ὁπόσα φέρουσιν Ὧραι.
Σὺ μὲν φιλία γεωργῶν.
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων
Σὺ μὲν τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἰμὴν.
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει,
Σοφὲ, γλυκύτης, φίλυμνε,
Ἀπαθὴς, ἀναιμόσαρκε,
Σχεδὸν εἰ θεοῖς ὅμοιος.

236. Εἰς Ἔρωτα.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δ' ἢ φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων,
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Γέρων ὁ θεὸς εἰς ἔρωτα·
Σοφίη, τέρπου παίζοντα.
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
Ἀπόλοιτο χρῶτος αὐτοῦ,
Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
Διὰ τοῦτον ὁ κασίγνητος,
Διὰ τοῦτον ὁ τοκῆες.
Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεθα
Διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

237. Ἔρως Δραπέτης.

ΜΟΣΧΟΥ.

Ἀ Κύπρις τὸν Ἔρωτα τὸν υἱέα μακρὸν ἐβώσατο·
Εἴ τις ἐνὶ πομπαῖσι πλανώμενον εἶδεν Ἔρωτα.
Δραπέτιδός ἐμός ἐστιν. ὁ μανυτὰς γέρας ἕξει.
Ἔστι δ' ὁ παῖς χρῖμα θεῖον· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις
νιν·
Χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἰκέλον· ὄμματα
δ' αὖτε,

Δειμά-

Δειμύλα δ' φλογόεντα, κακαὶ φρένες, ἀδὺ λάλημα·
Οὐ γὰρ ἴσον νοέει δ' φθέγγεται. ὡς μέλι, φωνά·
Ἦν δέ χολᾷ, νόος ἐστὶν ἀμείλιχος, ἠπιροπεύτας,
Οὐδὲν ἀληθεύων. δόλιον βρέφος, ἄγρια πάσδει.
Εὐπλόκαμον δ' κάρηνον, ἔχει δ' ἰταμὸν τὸ πρόσωπον.
Μικκύλα μὰν τιθῶ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει·
Βάλλει κ' εἰς Ἀχέροντα, κὴ εἰς Ἀΐδεω βασιλῆα.
Γυμνὸς μὰν τὸ γὰ σῶμα, νόος δ' οἱ ἐμπεπύκασται·
Καὶ πτερύεις ὅσον ὄρνις ἐφίσταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλυς
Ἀνέρας, ἠδὲ γυναῖκας· ἔστι δὲ παλάγχνοις δ' κάδηται·
Τόξον ἔχει μάλα βαιὸν, ὑπὲρ τὸξῳ δ' βέλεμνον.
Τυτθὸν ἐοῖ τὸ βέλεμνον, ἐς ἀμπέρα δ' ἄχει φορεῖται·
Καὶ χρύσεον πρὸς νῶτα φαρέτριον. ἔνδοθι δ' ἐντὶ
Τοὶ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι καμέ πικρώσκει.
Πλούτα μὰν ἄγρια, πλούτα· πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὖτῳ
Βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει.
Ἦν τύ γ' ἕλῃς πίθον, δάσας ἄγε, μηδ' ἐλεήσῃς.

Κλῶ ποτ' ἴδης κλαίοντα, φυλάσσεο μή σε πλανήσῃ
Κλῶ γελάσα, τύ νιν ἕλκε· ϗ λῶ ἐθέλῃ σε φιλῆσαι,
Φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χείλεα φάρμακον ἐντί.
Ἢν δ' λέγῃ, λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,
Μή τι δίγῃς· πλοῦτος δῶρα. τὰ γὰρ πυρὶ πρῶτα βέβαπται.

238. Χρυσᾶ Ἐπη.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεοὺς νόμῳ ὡς διάκειται,
Τίμα, ϗ σέβου ὅρκον, ἔπειθ' ἥρωας ἀγαυούς·
Τούς τε καταχθονίους σέβου δαίμονας, ἔννομα ῥέζων,
Τούς τε γονεῖς αἵμα, τούς τ' ἄγχιστ' ἐκγεγαῶτας·
Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἄριστος.
Πρᾴοσι δ' εἶκε λόγοις ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.
Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἁμαρτάδα εἵνεκα μικρῆς.
Ταῦτα μὲν ὕπως ἴσθι. κρατεῖν δ' ἐθίζεο τῆσδε,
Γαστρὸς μὲν πρώτιστα, ϗ ὕπνου, λαγνείης τε,
Καὶ θυμοῦ. πρῆξις δ' αἰσχρὴν ποτε μήτε μετ' ἄλλου,
Μήτ' ἰδίῃ πρήσσων δ' μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.
Εἶτα δικαιοσύνῃ ἄσκει, ἔργῳ τε λόγῳ τε.

Μηδ'

Μήδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔλπιζε.
Ἀλλὰ γνῶθι μὴν ὡς ἅπασι πέφυκε μέτρα.
Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κλᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι.

Ὅστά τε δαιμονίῃσι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
Ὧν δὴ μηδεμίαν ἔχῃς, φράσω φέρε, μηδ' ἀγανάκτει.

Ἰᾶσθαι δὲ πρέπει, καλόσων δυσίν. ὧδε γὰρ φράζου.
Οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι.
Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοί τε κἀγαθοί
Προσπίπτουσ'· ὧν μήτ' ἐκπλήσσου, μήτ' ἄρ' ἐάσῃς
Εἴργειν σαυτόν. ψευδῆ δ' ὑπὲρ τὰ λεγόμενα.
Πράως ἴσχ'. ὁ δέ τοι ἐρέω, ὅπῃ πυκνὸς τελέεσθαι·
Μηδεὶς μήτε λόγῳ σε πρήσσειν μήτε τι ἔργῳ,
Πρῆξαι μηδ' εἰπεῖν ὅ,τι τοι μὴ βέλτερον ᾖσι.
Βουλοῦ δ' ὃ θεὸς ἔργα, ὅπως μὴ μοῖρά σε πλήσῃ.
Δειλῶν τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα θεὸς ἀνδρός.

Ἀλλὰ πάλ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσῃ.
Πρῆξαι δ' μηδὲν πρὶν μὴ πίσασαι, ἀλλὰ διδάσκου
Ὅστα χρεών· ἐν τερπνότατον βίον ὧδε μάξεις.
Οὐδὲ ὑγιείης τῆς θεὸς σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή,
Ἀλλὰ ποτέ τε μέζον ἐν σίτῳ γυμνασίων τε
Ποιεῖσθαι· μέζον δ' λέγω τόδε, ὅ μή σ' ἀνιήσῃ.
Εἰδίζου δ' διαιτᾶν ἔχειν καθαίρειον, ἀνθρωπον.
Καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν ὁπόσα φθόνον ἴσχει.
Μὴ δαπανᾶν θεὸς κεμεῖν, ὁποῖα καλῶν ἀδαήμων·

Μηδ' ἀμελοῦντος ἴδῃ. μέζον δ' ὅπι πᾶσιν ἄριστον.
Πρῆσσε ἢ ταῦτ' ἄ σε μὴ βλάψῃ· λύγιζαι ἢ ποθ' ἕρπῃ.
Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξαιο,
Πρὶν τρὶς ἡμερινῶν ἔργων τοὶς ἕκαστον ἐπελθεῖν·
Πῆ πρέβλω; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐπελέλαθμαι;
Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ προώτου ἐπέξιθι· καὶ μετέπειτα
Δειλὰ μὲν ὀκτρῆξας, ὅτι πλήσαο· χρηστὰ δὲ τέρπου.
Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐμέλετα· τούτων χρὴ ἐράαν σε.

239. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Ἀνὴρ δίκαιός ἐστιν, ἐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,
Ἀλλ' ὅστις ἀδικεῖν δυνάμενος μὴ βέλεται.
Οὐδ' ὃς τὰ μικρὰ λαμβάνειν ἀπέχεται,
Ἀλλ' ὃς τὰ μεγάλα καρτερεῖ μὴ λαμβάνων,
Ἔχειν δυνάμενος καὶ κρατεῖν ἀζημίως.
Οὐδ' ὅστις ταῦτα πάντα φυλάττει μόνον,
Ἀλλ' ὅστις ἄδολον γνησίαν τ' ἔχων φύσιν,
Εἶναι δίκαιος, κἀ δοκεῖν ἐθέλει.

240. Βίωνος.

Ἁ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπωρόφιον πόδεσσα,
Νηπιάχαν τὸν Ἔρωτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄρπασα,
Ἐς χθόνα νοσφίζονται· τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον,
Μέλπειν μοι φίλε βᾶτα λαθὼν τὸν Ἔρωτα δίδασκε.
Ὡς λέγε, χ' ἁ μὲν ἀπῆλθεν· ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον,
Νήπιος, ὡς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἔρωτα δίδασκον,
Ὡς εὗρε πλαγίαυλον ὁ Γάν, ὡς αὐλὸν Ἀθάνα,
Ὡς χέλυν Ἑρμάων, κίθαριν δ' ὡς ἀδὺς Ἀπόλλων.
Ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
Ἀλλά μοι αὐτὸς ἄειδεν ἐρωτύλα· καί μ' ἐδίδασκε
Θνατᾷ ἀθανάτων τε πόθους, καὶ μητέρος ἔργα.
Κἠγὼν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἔρωτα δίδασκον·
Ὅσσα δ' Ἔρως μ' ἐδίδασκεν ἐρωτύλα, πάντ' ἐδιδάχθην.

241. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί, δέσποτα,
Αὐτοὶ δι' αὑτούς, ἢ πέφυκε τῇ φύσει.
Οἷον, πέθηκεν υἱός, ἢ μήτηρ κνί,
Ἢ νὴ Δί' ἄλλων τῷ' ἀναγκαίων γέ τις,
Εἰ μὴ λάβῃ τοῦτ', ἀπέθανεν, ἂν θεραπ. γὰρ ἦν.

Ἐὰν

Ἐὰν δ', ἀβίωτος ὁ βίος, οὐκ ἔτ' ὀφομαι,
Ἀπόλωλα, ἐν ἑαυτῷ ἐὰν τοῦτο σκοπῇ,
Πρὸς τοῖς κακοῖς ὅτι ἕτερα συλλέγει κακά.
Ὁ δ' τῷ λογισμῷ πάντα πρὸς ἑαυτὸν σκοπῶν,
Τὸ κακὸν ἀφαιρεῖται, ἀγαθὸν δ' λαμβάνει.

242. Εὐριπίδου.

ΚΡΗΣΦΩΝΤΗΣ.

Εἰρήνη βαθύπλουτε
Καὶ καλλίστα μακάρων θεῶν,
Ζῆλός μοι σέθεν, ὡς χρονίζεις.
Δέδοικα δ', μὴ πεὶν πόνοις
Τοξοβόλῳ με γῆρας,
Πεὶν σοῦ χαρείσασθαι θρεοισθεῖσαν ὥραν,
Καὶ καλλιχόρους ἀοιδάς,
Φιλοσεφάνους τε κώμους.
Ἴδι μοι πότνια πόλιν τήνδε,
Ἐλθεὰν σάσιν εἰρήνᾳ ἀπ' οἴκων,
Τὰν μαινομένᾳ τ' ἔριν
Θηκτῷ πρεπομέναν σιδήρῳ.

Πόνοις.] Polybius πόνοις omittit.

ΤΕΛΟΣ.

EPIGRAMMATA.

1. *In Certamina.*

ARCHIÆ.

QUatuor ſunt Certamina per Græciam, quatuor ſacra,
Duo quidem mortalium, duo verò immortalium.
Jovis, Letoïdæ, Palæmonis, Archemori,
Præmia verò illorum oleaſter, poma, apium, pinus.

Qui vincebant Jovis Olympia, tulerunt Oleaſtrum,
Poma verò Pythicum Apollinis certamen reportavit,
Iſthmiacam autem Pinum præbuit Inûus Melicerta,
Tu verò Apium propoſuiſti, Archemore, in Nemeâ.

2. SIMONIDIS.

Iſthmia & Pythia Diophon Philonis *filius* vicit,
Saltu, celeritate pedum, diſco, jaculo, luctâ.

3. *In Vitem.*

Incerti.

Quis tandèm immiſericorditèr vini-nutricem immaturam-uvam Bacchi
Vir viteo ramo excidit?
Conſtrictus verò labia, humi abjecit, ut viatoribus
Eſſet euntibus ſemeſæ quiſquiliæ?

Sit illi Bacchus implacabilis, qualitèr Lycurgo,
Quoniam ipsius crescentem extinxit Lætitiam.
Hoc enim fortè quispiàm potu vel ad cantus
Evasisset, vel luctuosæ curæ inveniſſet solutionem.

4. *In Mutilos.*

PLATONIS *Junioris.*

Virum quidam mancum supra dorsum oculis-captus
Portavit, pedibus mutuò-datis, oculis mutuò-acceptis.

5. *In Fortitudinem & Fortes.*

PALLADÆ.

Fugiebat Lacon olim pugnam; obviam verò facta mater
Dixit, in pectore enſe sublato,
Vivus quidem tuæ matri usque dedecus injungis,
Et strenuæ Spartæ patrias leges solvis,
Si verò occideris meis manibus, mater quidem audiam
Infelix, sed in meâ patriâ conservatâ.

6. *Ex Præfectis Ægypti.*

JULIANI.

Mater filium desertorem pugnæ post mortem sociorum
Occidit, partus-dolorum recordationem aspernata,
Legitimum etenim sanguinem discernit Lacedæmon
Virtute præliantium, non genere infantum.

7. *In*

7. *In Romam.*

CRINAGORÆ.

Ne quidem ſi Oceanus omnes æſtus concitaverit,
Neque ſi Germania Rhenum omnem ebiberit,
Romæ vel tantillum lædet robur, quamdiu utiq; manſerit
Dextra ad imperandum Cæſari intrepida.
Sic & ſacræ Jovis Quercus firmitèr radicibus
Stant, folia verò arida diffundunt venti.

8. PARMENIONIS.

Illum, terræ pontique inverſis viis,
Navitam Continentis, peditem pelagi,
Tribus haſtarum centuriis ſuſtinuit Mars
Spartæ: Erubeſcite montes & pelage.

9. ALPHEI *Mitylenæi.*

Claude Deus magni portas labare neſcias Olympi:
Præſidio firma Jupiter ſacroſanctum Ætheris Acropolin.
Jam enim & Pontus ſubjugata ſunt haſtâ Romæ,
Et terra: cœleſtis autem via reſtat inacceſſa.

10. *In Retributionem.*

EVENI.

Licet me ederis ad radicem uſque, tamen porrò fructum feram,
Quantum infundatur tibi, Hirce, inter immolandum.

11. *In Minas.*

MUSICII, *sive* PLATONIS.

Venus Musis, puellæ Venerem
Colite, sin minus Amorem in vos armabo.
Et Musæ contra Veneri, Marti hæc procacia:
In nos autem non ales est misellus iste Puer.

12. *In Virtutem.*

PAULI *Silentiarii.*

Neque prædivitis fortunæ levis tollare impetu,
Neque tua deflexerit solicita cautio liberiorem cursum.
Tota enim ab incertis vita oppugnatur flatibus,
Hâc & illâc crebro dum in vices attrahitur.
Virtus verò stabile quiddam & immutatum, in qua sola
Fluctus fidenter naviga vitæ.

13. *In Intemperantem.*

LUCIANI.

Paternas opes juvenis adhuc Theron Menippi *filius*
Turpiter in prodigos effuderat sumptus.
At illum Euctemon paternus amicus ut advertit
Jam aridâ atteri paupertate,
Et illum lachrymas fundens ad se recepit, & maritum illum
Fecit suæ filiæ, multis insuper muneribus dotalibus datis.
At postquam Theroni præter spes evenere divitiæ,
Continuò illos ipsos pascebatur inter sumptus.
Ita quidèm Therona rursus circumtexit
Pernicioſæ Paupertatis unda reflua.
Euctemon verò deflevit rursus non jam istum,
Sed suæ filiæ dotemque & thalamum.
Sensit verò non fas esse homini malè uso
Propriis *bonis* esse fido in alienis.

14. *In Citharœdum.*

PHILIPPI.

Amabile cum ceciniſſet multiforis lotis,
Dixit arguto Phœbus ſuper Glaphyrâ,
Marſya, ementitus es inventum tuum, Minervæ enim
Tibias è Phrygia hic nactus eſt.
At ſi tu tales illo tempore inflaſſes, non Hyagnis
Luxiſſet infælix tibiarum certamen ad Mæandrum.

15. *In Sufficientiam.*

PARMENIONIS *Macedonis.*

Sufficit mihi lænæ tenue tegmen, neque menſis
Serviam, Muſarum flores depaſtus:
Odi divitias amentes, adulatorum nutrices, neque ſupercilium
Serviliter accommodabo, novi parvarum epŭlarum libertatem.

16. PALLADÆ.

Spes nec Fortuna amplius mihi curæ ſunt, nec moror
Amplius fallaciam: penetravi in portum.
Sum pauper *ſanè* vir, at libertati contubernalis ſum,
Inſolentes erga paupertatem opes averſor.

17. LUCILII.

Ne tu ad alienam, O homo, aſſideas menſam
Fruſtum probroſum alvo gratificans:
Modo quidem flenti, & mæſto lumen
Adflens, & mox contra ridenti arridens,
Neque tu utique ploratu cum opus habeas neque riſu,
Et fleo cum Milia, & rideo cum Milia.

18. LUCIANI.

Tanquam mox moriturus tuis bonis fruere,
Tanquam autem victurus, parce tuis poſſeſſionibus.
Eſt autem Vir ille ſapiens, qui his utriſque animadverſis
Parcimoniæ & ſumptui modum adaptavit.

19. CRATETIS *Philoſophi.*

Salve Dea domina, virorum bonorum amor,
Frugalitas, inclytæ proles Temperantiæ:
Tuam virtutem colunt, quotquot juſta exercent.

20. THEOGNIDIS.

Non volo diteſcere, non precor: atqui ſit mihi
Vivere ex paucis, nihil ferenti mali.

21. *In Vitam Humanam.*

Incerti.

Vitam, Heraclite, multò magis, quam cum vivebas,
Deſle; nunc Vita eſt miſerabilior.
Vitam jam ride, Democrite, plus quam antea:
Nunc Vita omnino eſt riſu-dignior.
Ad vos verò & ipſe aſpiciens, interim anxiè cogito
Quî tecum ſimul poſſim flere, quî tecum ridere.

22. POSIDIPPI, *alii* CRATETIS *Cynici.*

Qualem quis vitæ ſecuerit callem? in foro quidem
Jurgia & moleſtæ lites, domi verò
Curæ: rure autem, laborum ſat: in mari autem
Terrores: in peregrina verò, ſiquid habeas, timor;

Si

Si verò inops sis, importunum: habes matrimonium? haud expers curarum
Futurus es; non uxorem ducis? vivis eò magis in solitudine:
Liberi, labores: mutilatio, vita sine liberis: juventus
Imprudens: cani verò è contra inefficaces.
Erat igitur ex duobus unum optabile, vel natum fuisse
Non omnino, vel mortuum fuisse statim à partu.

23. *Ex adverso Probabilia.*

METRODORI.

Quemvis vitæ secueris callem, in foro quidem,
Laudes, & prudentes actiones: domi verò
Quies: rure autem, naturæ gratia. in mari verò
Lucrum: in peregrinâ, siquid habeas, decus:
Sin inops fueris, solus nôsti: habes matrimonium? domus optima
Erit; non uxorem ducis? vivis eò liberiùs.
Liberi amabiles. secura sine liberis vita: juventus
Robusta: cani verò contra religiosi.
Non igitur è duobus his unius optio est, vel natum fuisse
Non omnino, vel *protinus* mortuum fuisse: omnia enim vitæ bona *sunt*.

24. LUCIANI.

Mortalia quæ *sunt* mortalium, & omnia prætereunt nos.
Sin minus, nos tamen illa præterimus.

25. PALLADÆ.

In terram veni nudus, nudus item sub terram abeo:
Et quid frustrà laboro, nudum videns finem.

26. Ejuſdem.

Scena omnis Vita, & luſus; aut diſce ludere
Studio ſepoſito, aut perfer dolores.

17. Incerti,

Multa ſunt inter calicem & labrum ſummum.

28. JULIANI.

Dulces omnes *ſuas* ſemitas ſortita eſt vita. Urbe mediâ
Gloria, amicitiæ: arcanæ domi moleſtiæ.
Rus voluptatem affert, lucrum navigatio: aliena terra
Notitias. ex nuptiis autem, domus eſt unanimis:
Innuptis verò ſecura uſque vita. munimentum paratum eſt
Patri, proles. evanidus ſterilibus metus.
Virtutem juventa, cani prudentiam noverunt præbere:
Quare, fiduciam ſumens, animans, procrea *tuum* genus.

29. Incerti.

Quo quis *pacto* abſque morte te fugiat, Vita? innumera enim tui
Triſtia: & nec fugere in manu *eſt*, nec ferre.
Jucunda enim tui naturâ quidem pulchra, terra, mare,
Aſtra, Lunæ orbes & Solis:
Cætera autem omnia, formidineſque & dolores. & ſi quid nactus fuerit quis
Boni, alternâ id excipitur Nemeſi.

30. MENANDRI.

Omnia animantia ſunt beatiora
Et mente prædita magis Homine multò.
Aſinum ſpectes licet principio iſtum *mihi*.

Is

Is infelix eſt extra controverſiam:
At ipſi malum ſuâ culpâ nullum accidit;
Quæ verò Natura tribuit ei, ea habet.
Nos autem præter neceſſaria mala,
Ipſi noſtrâ ſponte alia ſuper accerſimus.
Dolemus ubi quis ſternuerit: ſi dixerit malè,
Iraſcimur. Si viderit quis ſomnium, valdè
Formidamus. Si noctua ululaverit, metuimus.
Affectuum æſtus, opiniones, ambitus, leges,
Omnia hæc adſcita Naturæ *ſunt* mala.

31. Incerti.

Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nihil.
Omnia enim quæ ſunt, ex-ratione-carentibus facta ſunt.

32. LUCIANI.

Quibus feliciter agitur omnis Vita brevis eſt:
Quibus verò male, una nox immenſum eſt tempus.

33. *In Puerum.*

ARCHIÆ.

Lyſippes nuper natus in præcipitio filius ſerpens
Aſtyanactei initium faciebat fati.
Illa verò ad ſe rectâ revocavit viâ, è ſinu proferens
Mammam, à fame redemptricem atque morte.

34. *In*

34. *In Senectutem.*

MENECRATIS.

Senectus dum quidem abſit, quiſque optat; ſi quando veniat verò,
Culpat. eſt autem ſemper potius quod debetur.

35. *In Calamum Scriptorium.*

Eram inutilis Calamus ſtirps: ex me enim
Non ficus, non pomum provenit, non uva:
Sed me Vir initiavit Heliconida, tenuia cum expoliiſſet
Labra, & anguſtum fluxum derivâſſet.
Abhinc verò, quoties bibero nigrum potum, tanquam deo plena
Omne verbum muto hocce loquor ore.

36. *In Arbores.*

ANTIPATRI, *alii* PLATONIS.

Juxta-viam nucem me prætereuntibus plantaverunt
Pueris in lapidibus deſtinandis ludicrum peritiæ:
Omnes verò ramoſque & florentes ſurculos
Fracta ſum, crebris ſaxis dum ferior.
Arboribus fructiferis *eſſe*, nihil prodeſt: certe enim ego
Infelix mihi in contumeliam fructum tuli.

37. ANTIPHILI *Byzantii.*

Rami ſublime penſiles patulæ quercûs, felix-umbræ altitudo
Viris merum æſtum defendentibus,
Frondoſi, tegulis opertiores, domus virorum,
Domus cicadarum, meridiani rami,

Et

Et me veſtris reclinatum ſub comis
Tuemini, radiis Solis profugum.

38. *In Infælicitatem.*

ANTIPATRI.

Opes Ariſtidæ juvenca una, & lanigera
Erat ovis: harum ope famem abigebat foras.
Excidit verò utriſque: ovem lupus occidit, partûs dolor
Juvencam, paupertatis ita periit armentum.
Quo-pera-ſtringitur is à loro circa collum nodum cum nexuerat
Miſerandus orbum-balatu mortuus eſt ad tugurium.

39. *Laudes.*

Incerti.

Bona dicere ſemper de omnibus pulchrum, turpia verò grave,
Licet ſint illorum digni quæ loquimur.

40. *In Amorem.*

LUCIANI.

Non Amor injuriâ afficit humanum genus: ſed intemperantibus
Animis hominum eſt amor obtentui.

45. *In Ingratos.*

Ejuſdem.

Celeres gratiæ, ſuaviores: ſin moretur,
Omnis gratia vana; neque dicatur gratia.

42. Incerti.

Lupum propriis uberibus alo non ſponte,
Sed me cogit paſtoris amentia.
Grandis verò factus à me, in me contra ferus erit.
Gratia mutare naturam non valet.

43. LUCIANI.

Nequàm vir dolium eſt perforatum: in quem omnes
Si exhauris gratias incaſſum effuderis.

44. *In Preces.*

Incerti.

Jupiter rex, bona quidem & orantibus & non orantibus
Nobis da, noxia verò etiam à precantibus avertas.

45. *In Cicadam.*

Incerti.

Quare me ſolitudinis amantem improbâ, paſtores, capturâ
Cicadam roſcidis abducitis à ramis?
Nympharum juxta-viam luſciniam? medios per æſtus
Montibus & umbroſis celeriter canentem ſaltibus.
Ecce autem & turdum & merulam, en verò tot
Sturnos ruralis prædones copiæ.
Frugum vaſtatores capere fas: perdite illos.
Foliorum & herbidi quænam eſt invidia roris?

46. *In*

46. *In Mortem.*

AGATHIÆ.

Mortem quid formidatis, quietis genetricem?
Sedantem Morbos, & paupertatis dolores?
Sola ſemel mortalibus adeſt, nec unquam illam
Vidit quiſpiàm hominum ſecundò venientem.
Morbi verò multi & varii, modò in hunc modò illum
Venientes mortalium, & tranſeuntes.

47. Incerti.

Gaudet *neſcio* quis Theodorus, quià mortuus ſum, alius ſuper iſto
Gaudebit: morti omnes nos debemur.

48. Incerti.

Ad orcum rectus deſcenſus, ſive ab Athenis
Procedis, ſive mortuus vadis ex Meroe.
Ne te doleat utique à patria procul occidiſſe.
Undecunque unus *eſt* ferens ad orcum ventus.

49. Incerti.

Mortuus ſum, at maneo te; manes autem & tu quempiàm alium.
Omnes ſimiliter mortales unus orcus hoſpitatur.

50. *In*

50. *In Deos.*

LUCIANI.

Homines quidem forte latebis, si improbum quid feceris:
Non latebis verò deos, ne quidèm meditans.

51. Incerti.

Jupiter, Cygnus, Taurus, Satyrus, Aurum, ob amorem
Ledæ, Europæ, Antiopæ, Danaes.

52. *In semper Ægrotos.*

LUCILII.

Qui reliquerunt dulce lumen non amplius ploro.
Qui vero in expectatione vivunt semper mortis.

53. *In Adulatores.*

LUCIANI.

Nihil inter homines natura nocentiùs invenit
Homine puram mentiente amicitiam.
Non amplius enim ut hostem cavemus, sed amantes
Ut amicum, hinc magis lædimur.

54. Incerti.

Fictum habes amorem: metu verò amas & necessitate.
Hoc ipso autem amore nihil infidelius.

55. *In*

55. *In Thucydidem*

Incerti.

O amice, ſi ſapis, ſume me in manus, ſiquidem verò omnino
Imperitus a-natura-es Muſarum, abjice quæ non intelligis.
Sum verò ſane non omnibus adeundus, pauci autem ſuſpexerunt
Thucydidem Olori *filium* Cecropidem genere.

56. *In Mediocritatem.*

Incerti.

Omne ſupervacuum *eſt* intempeſtivum: dictum nempe eſt vetus
Quod & mellis nimium eſt fel.

57. JULIANI.

Domus & patria vitæ *ſunt* gratia; ulteriores verò
Curæ, hominibus non vita, ſed labor.

58. *In Templum Dianæ.*

ANTIPATRI.

Et arduæ Babylonis quadrigis patentem murum,
Et illum ad Alpheum Jovem ſpectavi,
Hortoſque penſiles, & Solis Coloſſum,
Et ingentem celſarum Pyramidum laborem,
Et monumentum Mauſoli immane; ſed ubi inſpexi
Dianæ nubes ad uſque excurrentem Ædem,
Et illa ſanè obſcurata ſunt, & ſi proſpiceret excepto Olympo
Sol, nihil ullibi tale radiis illuſtrarit.

59. ANTIPHILI *Byzantii.*

Audacia, navium princeps Dux, tu enim curſum inveniſti ponti,
Et animas hominum lucro irritaſti,
Cum tale fabricata es doloſum lignum, cum talem injeciſti
Mortalibus lucri ſpem morte quæ coarguitur.
Eſſet revera hominum aureum genus, ſi utique à terra
Procul, ut Orcus, Pontus proſpiceretur.

60. *In Hirundinem.*

Incerti.

Attica Puella, melle nutrita, loquax loquacem raptam
Cicadam implumibus eſcam fers pullis.
Vocalem vocalis, alatam alata,
Peregrinam peregrina, vernam verna.
Non protinus dimittes? non enim jus nec æquum
Perire ſacris-operato-cantibus ore ſacris operato cantibus.

61. *In Divites.*

Incerti.

Eram juvenis, at pauper; nunc ſenex, dives ſum.
O ſolus ex omnibus miſerandus in utriſque,
Qui tunc quidem uti poteram, cum nihil habui,
Nunc autem, cum uti non poſſum, jam habeo.

62. LUCIANI.

Divitiæ animi, divitiæ ſolæ ſunt veræ;
Alia nempe habet ille potiora poſſeſſionibus.

Illum

Illum autem multa-possidentem & divitem æquum est
Vocare, qui uti bonis potest.
Siquis verò in calculis contabescit, alias super alias
Acervare semper opes festinans;
Ille, qualis apes multiforis in alveis,
Laborabit, aliis percepturis mel.

63. *In Solatium.*

PALLADÆ.

Expectatio mortis luctuosus est dolor,
Hoc vero lucratur mortalis fato-functus.
Ne itaque defleveris discedentem vitâ,
Nihil enim post mortem est patiendum.

64. *Quæ dixerit verba* Ulysses *regressus in Ithacam.*

Salve Ithaca; post certamina, post molestias amaras maris,
Lubenter tuum solum accedo, ut aspiciam
Laerten, uxoremque, & insignem filium unicum.
Tuus enim amor demulsit meum animum: novi & ipse
Nil utique dulcius esse suâ cuique patriâ, & parentibus.

65. *In Homerum.*

ALPHEI *Mitylenæi.*

Andromaches adhuc luctum audimus, adhuc Trojam
Cernimus funditùs totam everti,
Et laborem bellicum Ajacis sub pinnis urbis,
Atque nexum ex equis Hectora raptari,
Mæonidæ per Musam; quo non una patria vate
Ornatur, sed terræ utriusque climata.

66. *In Menandrum.*

Incerti.

Ipsæ tibi ad os *se* affixerunt apes
Variis Musarum floribus delibatis,
Ipsæ etiam Gratiæ tibi donavere, Menandre,
Felix dictorum acumen fabulis inserere.
Vivis autem in æternum. Gloria vero, Athenis
Quæ ex te *oritur*, cœlestes attingit fines.

67. *In Silentium.*

PALLADÆ.

Omnis ferè indoctus sapientissimus est, dum tacet,
Sermonem celans ut morbum turpissimum.

68. *De Providentiâ.*

THEODECTÆ.

Quicunque jam mortalium incusat deos, quòd
Non protinùs, sed ex intervallo temporis vindicant
Injustos, causam accipiat.
Si enim extemplo aderant Pœnæ,
Plerique metu *solo*, non autèm pio affectu
Deos orarent. Nunc verò pœnâ
Longè sitâ, *suo* ingenio utuntur mortales.
Cum verò deprehensi fuerint, comperti mali
Pendunt pœnas seris temporibus.

69. *In*

69. *In Sapientiam.*

PAULI *Silentiarii.*

Vivere non habet vim à natura placendi, sed abjeciſſe
Curas è pectoribus canas tempora,
Divitias habere volo quæ ſufficiant, ſupervacuum autem
Animum ſemper exedit inſanum ſuper auro ſtudium.
Hinc apud homines potiorem plerumque invenies
Et paupertatem opibus, & mortem vitâ.
Hæc tu cognoſcens, cordis dirige vias,
Ad unicam ſpectans ſpem, ſapientiam.

70. *In Temperantiam.*

Incerti.

Caſtitas & amor obvio ſibi invicem
Occurſu, animas perdiderunt uterque.
Phædram quidem occidit igneus ardor Hippolyti,
Hippolytum verò pudica interfecit continentia.

71. *In Fortunam.*

Incerti.

Spes & tu Fortuna prorſus valete; portum inveni:
Nihil mihi vobiſcum, ludite poſt me relictos.

72. LUCIANI.

Ager Achæmenidis eram olim, nunc autem Menippi;
Et denuo ab alio tranſibo ad alium.
Nam & ille olim *ſe* tenere me credebat, & rurſus hic
Arbitratur; ſum autem omnino nullius, niſi Fortunæ.

73. Incerti.

Ampla dona fortunæ habent metum:
Et eximius ſplendor non expers-pericli eſt.
Nullaque ſecura-labendi omnino ſublimitas apud humanum genus,
Quam evertere ſolet vel aliquod temporis ſpatium, vel livor,
Simul ad ſummum quis felicis vitæ excucurrerit.
Mediocritas verò in omnibus tutior,
Quod, neque nimis in humili fortunæ
Parte feratur nec in excelſa *nimis* è contrà.
Si enim ceciderit quis de minore ſpatio
Facilè obtegendam ſortitus eſt calamitatem;
Molis autèm magnæ lapſus ſit magnus.
Ad res enim ſplendidas Invidia perrumpit,
Subvertit autèm illos, quos evexerit Fortuna.

74. AGATHIÆ.

Piſcator quidam laborabat captandis piſcibus, illum autem intuita
Prædives virgo animum ægrotabat amore:
Et ipſum fecit tori-conſortem. at ille ex vitâ pauperi
Accepit omnigenæ tumorem magnificentiæ.
Fortuna autem ridens aſtitit, & Veneri,
Non ruus hic ludus, at meus eſt, dixit.

Virtus firmiſſima dos.

75. ANTIPATRI.

Antigenes Gelous verba olim hæc natæ
Dixit, cum jam eſſet iturus ad Orcum.
Virgo pulchra-genas, filia autem mea, pertende
Colum ducere, ſupellectilem auxiliarem pauperi vitæ.
Si autem veneris ad Hymenæum, Achaidis mores matris
Probos ſerva, marito dotem firmiſſimam.

76. LUCIANI.

Multa Fortuna poteſt, ſint licet incredibilia,
Humiles tollit, potentes dejicit.
Et ruum tibi ſupercilium & faſtum compeſcet,
Licet fluvius auri latices tibi præbeat.
Non juncum, non malvam ventus unquam, maxime, verò
Vel quercus vel platanos novit humi proſterner as.

77. Ejuſdem.

Non *infeliciter* impingens charus es mortalibus, charus es Beatis,
Et tibi facile auſcultant precanti.
Sin impegeris, nemo amplius tibi amicus, at ſimul cuncta
Inimica, fortunæque cum momentis unà mutantia.

78. *De Nobilitate.*

EPICHARMI.

Enecat me iſtud Genus, ne commemora, ſi me amas,
Mater, identidem Genus. *nam* quibus naturâ
Bonum contingit nullum proprium adeſſe,
Huc confugiunt, ad monumenta,
Et Genus, numerantque avos, quot *ſint*.
Enimvero neminem videris, neque dixeris, cui
Non ſunt avi. quî enim extitiſſent unquam?
Qui verò non percenſere valent hoc *genus*, ob aliquam
Migrationem, vel amicorum penuriam,
Quid percenſentibus ſunt ignobiliores?
Quicunque benè comparatus erit à naturâ ad bona
Quantumvis Æthiops ſit, Mater, eſt nobilis.

79. *In Invidiam.*

PALLADÆ.

Invidia misericordiâ, secundùm Pindarum, est melior;
Illis quibus invidetur, splendida est vita.
Admodum autem infælices miseramur, at Ille sim
Neve nimis felix, nec misérandus ego.
Mediocritas enim optimum est; quoniam summa quidem suapte-naturâ solent
Pericula importare, infima verò contemptum habent.

80. Incerti.

Invidia ipsa ipsam suis telis domat.

81. Incerti.

Invidia est pessimum, habet tamen aliquid boni in se;
Tabefacit enim invidorum oculos & cor.

82. *In Avaros.*

STATYLLII FLACCI.

Auro vir invento reliquit restim; at alter aurum
Relictum cùm non invenit, nexuit, quem invenit restim.

83. *In Amicitiam.*

Ejusdem.

Thesaurus ingens est fidus amicus, Heliodore,
Illi *nempe*, qui & servare illum novit.

84. Incertum.

Si me amantem amas, duplex gratia: si vero me odisti,
Non tantum *me* odisti, quantum ego te amo.

85. LUCILLII.

Si me amas, re me ama, & ne me injuriâ afficias tu,
Fundamentum nocendi amicitiam ponendo.
Omnibus enim hominibus ego multo potiorem dico
Apertam inimicitiam dolosâ amicitiâ.
Dicunt autem & navibus fluctivagis nocentiores
Sub mare-latentes petras apertis Scopulis.

86. *In Prudentiam.*

LUCIANI.

Tardipes Consilium longè præstantius; pernix autem
Semper adhærentem Pœnitentiam habet.

87. *In Curas.*

THEOGNIDIS.

Tuum ipsius animum oblecta; molestorum verò civium
Alius de te malè, alius melius dicet.

88. *In Salutem.*

ARIPHRONIS *Sicyonii.*

Salus antiquissima Beatorum,
Tecum habitem
Quod restat ævi:
Tu verò mihi lubens tori-consors sis.

Si qua enim vel opum gratia, vel liberorum,
Beatique *habiti* mortalibus
Regalis imperii, aut cupidinum,
Quas furtivis Veneris cassibus captamus,
Vel siqua alia divinitùs mortalibus oblectatio,
Vel laborum lenimen affulsit,
Tecum, Beata Salus,
Floruêre omnia, & nitet Gratiarum ver:
Te verò sine, nemo felix.

89. *In Tempus.*

PLATONIS.

Ævum omnia aufert: longum tempus novit mutare
Nomen, & formam, & naturam, atque fortunam.

90. Incerti.

Rosa viget brevi tempore, si verò præterierit,
Quærens invenies non rolam, sed rubum.

91. *In Astrologum.*

LUCILLII.

Patri meo fratrem Astrologi vivacem *fore*
Omnes vaticinati sunt ut ab uno ore:
At Hermoclides ipsum solus dixit præmaturè moriturum,
Dixit autem, cum illum intùs mortuum plangeremus.

92. *In Anum.*

Ejusdem.

Capillos, ô Nicylla, quidam tingere te dicunt,
Quos tu nigerrimos foro emisti.

93. Ejuſdem.

Caput tingis, ſenectutem verò tuam nunquam tinges,
Neque genarum rugas explicabis.
Ne itaque faciem totam ceruſsâ confinge,
Ita ut perſonam & non faciem habeas.
Nihilo enim plus valet. quid inſanis? nunquam fucus
Et ceruſſa reddet Hecubam Helenam.

94. *In Deformes.*

Ejuſdem.

Roſtrum habens tale, Olympice, neque ad fontem
Venias, neque inſpicias in aliquam pellucidam aquam.
Nam & tu, ut Narciſſus, conſpicatus faciem manifeſtam
Continuò morieris, odio habens teipſum ad mortem
uſque.

95. Ejuſdem.

Fallax ſpeculum habet Demoſthenis; ſi enim verum
Videret, non omnino vellet ipſum inſpicere.

96. PALLADÆ.

Emiſti cincinnos, fucum, mel, ceram, dentes:
Eodem ſumptu perſonam emiſſes.

97. *In Fures.*

LUCILLII.

Alatum illum Hermen, deorum miniſtrum.
Arcadum regem, boum abactorem,
Stantem hujuſce gymnaſii Præſidem
Nocturnus fur Aulus dixit inter auferendum,
Multi Diſcipuli præſtantiores magiſtris.

98. In

98. *In Domum incuſtoditam.*

Lucroſas quærite domos prædones alias,
Hiſce etenim eſt cuſtos firma Pauperras.

99. LUCILLII.

Bubulce, armentum procul paſce, ne te Penicles
Fur cum ipſis bobus ſimul abigat.

100. *In Rhetorem.*

CEREALII.

Non dicere inſignia & Attica verba quinque
Feliciter eſt & prudenter declamare.
Neque enim ſi κάρηνα, & ſi κανάκη, & illud οἴζυς
Et κελεύζε, dicis, protinus Homerus eris.
Mens ſubſit oportet ſcriptis, & dictionem eorum
Eſſe magis vulgarem, ut *quivis* intelligat quæ dicis.

101. MENANDRI.

Siquidem injuriæ autorem lubentèr ultus eſſet
Quiſque noſtrûm, & ſociâſſet ſtudia,
Ex æquo putans ſuam eſſe alterî factam
Injuriam, & operam præſtitiſſent *homines* mutuam acriter;
Non ulteriùs improbitas in nos creviſſet
Iſta malorum, ſed cum obſervarentur,
Et nanciſcerentur, quam par erat, pœnam,
Vel pauci certè admodum fuiſſent, vel aboliti.

102. *In Contumelioſos.*

PALLADÆ.

Multa loqueris, ô homo, humi verò ponaris brevi,
Tace, & meditare vivus adhuc mortem.

103. Ejuſdem.

Sol mortalibus lucis Deus: ſin & ipſe
Inſoleſceret ſplendens, ne lucem quidem optarem.

104. Ejuſdem.

Laudare quidem optimum; vituperium v.odii principium:
At benè loqui, Atticum eſt Mel.

105. *In Inſolentem.*

Ejuſdem.

Si pauper ſum; quid feci? quid me odiſti non injuſtè agentem?
Clades hæc eſt fortunæ, non injuſtitia morum.

106. *In Parcos.*

Incerti.

Te divitem eſſe dicunt omnes, ego verò te dico indigum eſſe,
Uſus enim opum teſtis *eſt*, Apollophanes.
Si particeps ſis tuorum ipſe, tua ſunt; ſi vero cuſtodias
Hæredibus, ex hoc fiunt aliena.

107. ANTIPHANIS.

Quamnam quis aliam, per Deos quæſo, ob cauſam
Optaret diteſcere, copiâque nummûm abundare,
Quam poſſe opitulari amicis,
Et ſerere ſemen Gratiæ dulciſſimæ Dearum.
Nam bibendi quidèm et edendi voluptates
Habemus pares. non ſplendidis enim
Conviviis fames ſedatur *melius*.

108. PALLADÆ.

Opes quidem opulenti habes, animam verò pauperis,
O hæredibus opulente, tibi autem pauper.

109. LUCILLII.

Murem Aſclepiades argenti-amans vidit domi *ſuæ*,
Et, quid vis, dicit amiciſſime mus, apud me?
Dulce autem mus ridens, ne omnino amice, inquit, verearis.
Non cibum apud te quæro, tantum manſionem.

110. Incerti.

Si quidèm vivis cervi ſpatioſam vitam, vel cornicis,
Venia *tibi* plurimas opes congerenti *danda erat*:
Si verò unus es mortalium, quos continuò ſenectus lædit,
Ne te utique immenſarum ceperit inſana ſitis opum.
Ne tu quidèm intolerandas inter miſerias animam perdideris
Fruiti fuerint autèm alii tuis bonis largitèr.

111. *In Meneſtratum Cynicum.*

Ejuſdem.

Eſſe quidem Cynicum te, Meneſtrate, & pedibus nudum,
Et algere nemo contradicit prorſus:
Si verò præripias panes & fruſta impudenter,
Et ego fuſtem habeo, & te dicunt Canem.

112. *In Viros Bonos.*

CARPHYLIDÆ.

Ne quæſtu proſequaris præteriens monumentum meum, viator;
Nihil habeo lamentis dignum ne quidem mortuus:
Liberorum liberos reliqui; unâ fruitus ſum uxore
Conſeneſcente: tribus liberis dedi nuptias,
Ex quibus ſæpe natos meo ſopivi in ſinu,
Nullius lamentatus vel morbum, vel mortem.
Qui mihi datis inferiis innocuo, dulcem ſomnum
Dormiturum miſerunt in regionem piorum.

113. Incerti.

Ne tu utique mortalis cum ſis, ut immortalis quicquam puta:
Nihil enim in vitâ fidum nobis in-diem-viventibus.
Siquidem & huncce Caſandrum tenet hic loculus mortuum,
Virum naturâ dignum immortali.

114. CALLIMACHI.

Si quæras Timarchum in Plutonis *domo*, ut perconteris,
Vel aliquid de anima, vel quomodo mox erit.
Quæras licet ex tribu Ptolemaide, filium patris
Pauſaniæ: invenies vero illum in piorum *regione*.

115. Ejusdem.

Hîc Saon *filius* Diconis Acanthius sacrum somnum
Dormit: mori ne dixeris bonos.

116. Ejusdem.

Suos *amicos* quisque ferè morientes dolet,
Nicodicum verò amici & civitas hæcce *omnis* deflet.

117. *In Therin.*

Ejusdem.

Curtus erat hospes, ut & tumulus, non longa dicam.
Theris, Aristæi *filius*, Cretensis, sub me in longum.

118. *In Fortes.*

ANACREONTIS.

Strenuus in prælio Timocritus, cujus hocce monumentum.
Mars quippe non fortibus parcit, sed ignavis.

119. *In Themistoclem.*

GERMANICI.

Pro sepulchro vili statue Græciam, statue vero super hac
Ligna, Barbaricæ indicia cladis navalis,
Et tumuli basin circum inscribe Persicum Martem,
Et Xerxem. His sepeli Themistoclem.
Columna verò ipsa Salamis superstet, gesta loquens
Mea; quid me parvis magnum inditis?

120. *In*

120. *In eos qui ad Thermopylas moriebantur.*

PHILIPPI.

O hospes, nuncia Lacedæmoniis, quod hîc
Jacemus, illorum morigeri instituris.

121 Incerti.

Nomen mihi ! quid autem hoc ? patria vero mihi, quapropter & hoc ?
Clari verò sum generis : quid si obscurissimi ?
Postquam vixeram gloriosè reliqui vitam, quid si ingloriè ?
Jaceo autem hîc jam. Quis, cui hæc dicis ?

122. Incerti.

Vitam ubi ademisti, donas sepulchrum ; atqui me abscondis
Non sepelis. tali etiam ipse fruaris, *precor*, tumulo.

123. Incerti.

Licet me occultes quasi nemo homo videat,
Oculus Justitiæ despicit, omnia quæ fiunt.

124. CALLIMACHI.

Cyzicum si veneris, parvus *est* labor Hippacum invenire
Et Didymen : obscurum nullo modo enim *est* genus.
Et ipsis luctuosum sanè dices verbum, verumtamen dic
Hoc, me illorum filium habere Critiam.

125. *In*

125. *In Agathona.*

ANACREONTIS.

Pro Abderis mortuum infelicem-robore Agathona
Universa ad rogum hæc inclamavit civitas:
Neminem enim talem juvenum Sanguine-gaudens Mars
Occidit invisæ in turbine pugnæ.

126. *In Themistoclem,*

GERMANICI.

Hunc Themistocli vilem tumulum posuit Magnes
Populus, cum, patriâ à Medis liberatâ,
Alienam subiit terram & lapidem. Sic voluit
Invidia. Virtutes autem majorem habent mercedem.

127. Incerti, *bi verò,* NERONIS.

Me mortuo, terra mista sit mari,
Nihil curo: mea enim bene se habent.

128. *In Viros haud insignes.*

Incerti.

Tellus alma, senem Amyntichum conde gremio,
Multorum recordata, super te, laborum.
Etenim assiduè tibi stirpem depegit Olivæ,
Sæpe etiam Bromii palmitibus ornavit.
Et Cerere implevit, & aquæ sulcos ducens
Reddidit quidem olerum feracem, reddidit & pomiferam.
Propter quæ tu propitia in tempora cana
Jace, & vernas floribus-orna herbas.

129. Si-

129. SIMONIDIS.

Qui multa edi, & multa bibi, & multa mala dixi
Hominibus, jaceo Timocreon Rhodius.

130. CALLIMACHI.

Fatum verò quis bene novit craſtinum, quando & te,
Charmi, illum oculis heri in noſtris,
Proximâ *die* deploratum ſepelivimus; nullam illâ
Vidit Pater Diophon rem luctuoſiorem.

131. *In Nioben.*

ANTIPATRI.

Solam cum liberis mortuorum-portitor excipe me
Loquacem. Sufficit tibi onus Tantalidis.
Implebit unus uterus tuum navigium, intuere pueros
Et puellas, Phœbi ſpolia & Dianæ.

132. *In Timonem.*

CALLIMACHI.

Timon hominum-oſor hîc incolo, quin præteri,
Plorare cum juſſeris multa, præteri modó.

133. *In Eundem.*

Timon, (non enim amplius es) numquid tibi lux, aut tenebræ inimicæ?
Tenebræ: veſtrûm enim plures in Orco.

134. LUCIANI.

Puerum me quinquennem, curarum expers pectus habentem
Immitis Orcus rapuit Callimachum:
At ne me lugeas, etenim vitæ particeps fui
Modicæ, & paucorum vitæ-malorum.

135. *In Uxorem.*

MELEAGRI.

Lacrymas tibi etiam infra sub terrâ, Heliodora,
Dono, pietatis reliquias ad Orcum,
Lacrymas infelices. multùm deflendum autem in tumulum
Libo monumentum desiderii, monumentum caritatis.
Miserabile enim, miserabile meam te & inter mortuos Meleager
Lamentor, inanem Acheronti gratiam.
Heu, heu, ubi desiderabile mihi germen? rapuit Orcus,
Rapuit: vigentem vero florem pulvis fœdavit.
At te supplex precor, Tellus alma, illam omnino lugendam
Leniter tuo sinu, ô Mater, amplectere.

136. *In Senem.*

Incerti.

Sexagenarius Dionysius hîc jaceo,
Tarsensis, qui uxorem non duxi; utinam verò neque pater.

137. JULIANI *Ægyptii.*

Ipſam Thiodoten pictor. utinam autem ab arte
Aberrâſſet, & oblivionem dediſſet flentibus.

138. SAPPHUS.

Timadis hic cinis, quam ante nuptias mortuam
Excepit Proſerpinæ niger thalamus:
Quâ etiam defunctâ, omnes recenter acuto ferro
Æquales amabilem capitis depoſuere comam.

139. Incerti.

Videſne Imaginem Caſſiæ illius prudentis?
Licet mortua ſit, virtutibus innotescit;
Animæ forma potius, quam corporis.

140. CALLIMACHI.

Crethida fœcundo ore, doctam pulchrè ludere,
Requirunt Samiorum ſæpe filiæ,
Dulciſſimam lanificii ſociam, ſemper loquacem: illa v. dormit
Hic omnibus ſomnum debitum.

Fœcundo] Anna Tanaq. Fabri vertendum jubet πολύμυθον, claram, celebrem.

141. HERACLIDÆ.

Hoſpes, Aretemias ſum: Patria Cnidus: Euphronis veni
In lectum, partus dolorum non expers fui.
Duos autem ſimul pariens, hunc quidem reliqui viro ducem
Senectutis; illum verò abduco, monimentum mariti.

Duos.] *liberos*, ſubaud.

142. *In Servum.*

DIOSCORIDIS.

Servus ego, ſanè Servus, liberali autem me in tumulo,
Here Timanthe, tuum poſuiſti nutritorem.
Felicem, innoxiam producas vitam. ſin præ ſenectute
Ad me veneris, tuus ego, Here, & in orco.

143. *In Hectorem & Ajacem.*

LEONTII.

Hector Ajaci enſem dedit, Hectori verò Ajax
Balteum: utriuſque gratia fatalis.

144. *In Alexandrum Macedonem.*

ARCHIÆ.

Cum Hectore quidem Troja ſimul occidit, nec amplius manus
Sublatas oppoſuit Danais irruentibus.
Pella autem cum Alexandro ſimul periit, patriæ itaque
Viris, non patriis viri inſignimur.

145. *In Hippocratem.*

Incerti.

Theſſalus Hippocrates, Cous genere, hic jacet,
Phœbi à ſtirpe immortalis genitus,
Plurima tropæa morborum qui erexit, armis ſalutis,
Famam nactus magnam, non forte, ſed arte.

146. *In Aucupem.*

ISIDORI.

Viſco & calamis ab aere ipſum *ſe* pavit
Eumelus, tenuiter, at cum libertate :
Nunquam vero alienam oſculatus eſt manum ventris gratiâ.
Hoc delicias illi, hoc attulit lætitiam.
Ter autem triceſimum cum vixiſſet *ad* annum, hic dormit,
Liberis poſtquam reliquiſſet viſcum, & pinnas, & calamos.

147. *In Naufragos.*

PLATONIS.

Naufragi ſepulcrum ſum, quod verò è regione eſt Agricolæ,
Adeo mari & terræ communis ſubeſt Orcus.

148. CALLIMACHI.

Utinam ne extitiſſent quidem celeres naves : non enim nos
Filium Dioclidis Sopolin gemibundi plorâſſemus.
Nunc verò ille quidem in mari alicubi fertur mortuus,
Ioco autem illius
Nomen & inane monumentum præterimus.

149. Ejuſdem.

Naxius non in terra occidit Lycus, at in ponto
Navem ſimul & animam vidit pereuntem
Mercator ab Ægina quando navigabat : & ille ſanè in mari
Mortuus ; ego verò fruſtra nomen tumulus habens

Pronuncio veriſſimum hocce verbum, Fuge cum mari
Rem habere Hœdis, navita, occidentibus.

150. ALCÆI.

Inviſa ſub Arcturo nautis navigatio : per gravem vero
Procellam Aſpaſio acerbam molita eſt mortem,
Cujus vadis præter tumulum, Viator. corpus autem
pontus
Cooperuit, Ægæo quod perfunditur mari.
Juvenum deflenda omnis mors; in mari verò
Plurimi lacrymoſæ luctus navigationis.

151. Incerti.

Navita, ne ſciſcitare cujus hîc tumulus ſum,
At *tu* ipſe pontum ſortire benigniorem.

152. CALLIMACHI.

Duodecennem filium pater depoſuit Philippus
Hîc, magnam ſpem, Nicotelem.

153. Ejuſdem.

Matutini Melanippum ſepeliebamus, ſole autem
Occidente Baſilo mortua eſt virgo
Suâ manu; vivere enim, fratrem in ignem ubi poſuerat,
Non ſuſtinuit. duplex vero domus conſpexit malum
Patris Ariſtippi: mœſto vultu erat autem Cyrene
Tota, prole-felicium orbam conſpicata domum.

154. *In Orphea.*

ANTIPATRI.

Non amplius delinitas, Orpheu, quercus, non amplius ſaxa
Duces, non ferarum liberos greges;

Non

Non amplius ſopies ventorum fremitum, non grandinem,
Non nivis tractus, non ſtrepens mare.
Periiſti enim : te autem multùm defleverunt filiæ
Mnemoſynes, mater verò præ aliis Calliope.
Quid defunctis ingemimus natis, cum defendere
Liberis orcum ne quidem diis poteſtas *ſit ?*

155. *In Archilochum.*

JULIANI.

Monumentum hoc Archilochi maritimum, qui olim amaram
Muſam viperino primus tinxit felle,
Sanguine-fœdato Helicone illo miti : novit Lycambes,
Lugens trium nexos laqueos filiarum.
Tacitè agè præteri viator, ne forte hujus
Commôris in tumulo erabrones nidulantes.

156. *In Eundem.*

THEOCRITI.

Archilochum, & ſiſte, & intuere veterem Poetam
Illum Iambicum, cujus infinita Gloria
Penetravit, & ad Heſperum, & ad Auroram.
Certe quidèm illum Muſæ & Delius amabant Apollo ;
Adeo numeroſuſque erat & dexter
Carminibuſque componendis, ad lyramque cantandis.

157. *In Euripidem.*

IONIS.

Non hoc tuum eſt monumentum, Euripide, at tu hujus ;
Tuâ enim gloriâ monumentum hoc ornatur.

158. *In Sophoclem.*

SIMONIDIS.

Placidè ſuper tumulum Sophoclis, placidè hedera
Serpas, virides effundens comas;
Et folium undique floreat roſæ, atque amans
acinorum
Vitis, teneros circum palmites fundens,
Ob doctrinam ſapientem: quam mellitus ille
Elaboravit Muſas inter & Gratias.

159. *In Anacreontem.*

ANTIPATRI *Sidonii.*

Floreat quatuor corymbis ornata, Anacreon, circum te
hedera,
Molliaque pratorum purpureorum folia;
Fontes autem candidi ſurſùm exprimantur lactis;
Suave-olenſque è terrâ dulce fundatur vinum.
Ut etiam tibi ciniſque & oſſa voluptatem percipiant;
Si quidem ulla ad mortuos accedit lætitia.

160. *In ſuum Patrem.*

CALLIMACHI.

Quicunque meum præter tumulum fers pedem, Callimachi me
Scito Cyrenæi filiumque & genitorem.
Nôris autem ambos utique: hic quidem olim patriæ armorum
Dux fuit, ille verò cecinit majora invidiâ.

Nec invidia: Muſæ enim quoſcunque viderunt lumine pueros,
Uſque dum vita manet, canos non abjecerunt amicos.

161. *In Hermocrateam.*

ANTIPATRI.

Viginti *ego* Hermocratea & novem liberos nixa
Nec unius *filii*, nec unius *filiæ* vidi mortem.
Non enim telis-percuſſit meos natos Apollo.
Non graviter deflendas Diana ſuſtulit virgines,
Contrà autem illa quidem ſolvit mearum partûs-dolores præſens,
Phœbus verò ad juventutem mares perduxit
Illæſos morbis. Vide quàm meritò præſto
Liberiſque & linguâ modeſtâ *Nioben* Tantali filiam.

162. *In Imaginem Thyrſidos paſtoris, cujus oves dormientis ipſe Amor paſcebat.*

MYRINI.

Thyrſis paganus, qui Nympharum oves paſcit,
Thyrſis, qui modulatur Panis par fiſtulæ.
Meridianus Vini-potor umbroſa ſub hac pinu dormit.
Servat autem ipſe ſumpto greges pedo Amor.
O Nymphæ, Nymphæ excitate in-lupos-audacem
Paſtorem, ne ferarum præda fiat Amor.

163. *In Pauperem.*

CALLIMACHI.

Habui è tenui *re* modicum victum, nec quicquam mali
Faciens, nec injuriâ afficiens quenquam, tellus alma,

Micylus:

Micylus: Siquid pravum approbavi, neque tu levis
Sis, neque alii Dii, qui me habetis.

164. *In Thaletem.*

ANTIPATRI.

Certè quidèm parvum monumentum, gloriam vero ad
cœlum usque extensam
Studiosissimi hujus Thaletis vide.

165. *In Miltiadem.*

Omnes, O Miltiade, *tua* laboriosa facinora nôrunt,
Persæ *præsertim* & Marathon, tuæ virtutis sacrata
Regio.

166. Incerti.

Filio pater hoc sepulcrum *erexit*, contra v. fuisset æquum,
Erat verò justitiâ invidia velocior.

167. *In Heraclitum.*

DIOGENIS *Laertii.*

Heraclitus ego *sum*: quid me deorsùm trahitis, ô indocti?
Non vobis laboravi, at me intelligentibus.
Unus mihi vir, sexcenti. Innumeri autem,
Nemo: hæc eloquor etiam apud Proserpinam.

168. *In Diogenem.*

ANTIPATRI.

Baculus, & pera, & duplex pannus Philoſophi
Diogenis, vitæ onus leviſſimum.

169. *In Heraclitum.*

CALLIMACHI.

Nunciavit quiſpiam, Heraclite, tuam mortem, & ad lacrymas me
Adegit: recordatus autem ſum quoties uterque
Solem in confabulatione condidimus. at tu quidem alicubi,
Hoſpes Halicarnaſſenſis, pridèm pridèm cinis:
Tuæ vero vivunt Luſciniæ, quibus ille omnium
Raptor Pluto non manum injiciet.

170. *In Epictetum.*

LEONIDÆ.

Servus Epictetus fui, & corpore mancus;
Et paupertate Irus, & amicus immortalibus *Diis*.

171. *In Cleombrotum.*

CALLIMACHI.

Effatus, Phœbe vale, Cleombrotus ille Ambraciota
Deſiluit ab alto muro in orcum,
Nullum morte dignum cum vidiſſet malum, ſed Platonis
Uno de Anima ſcripto perlecto.

172. *In Obtrectatores.*

Incerti.

Non inſcitus ſcripſit Cimon hæc : omni *imminet* operi
Momus, quem nequidem Heros Dædalus aufugit.

173. *In Myronis Bovem.*

JULIANI.

Bubulce, quo procurrere me cogis ? deſine pungere ;
Non enim mihi ars etiam hoc dedit habendum.

174. *In Poculum ſigillo Tantali ornatum.*

GALLI.

Hic priſtinus beatorum conviva ; hic qui ventrem
Sæpe nectareo impleverat potu,
Jam guttam mortalem deſiderat : invidus verò
Humor ſemper labio eſt inferior.
Bibe, dicit ſigillum, & myſteria diſce ſilentii ;
Nos linguâ præcipites hæc luimus ſupplicia.

175. *In Echo.*

LUCIANI, *hi verò*, ARCHIÆ.

Echo ſcopulos habitantem vides, amice, Panis comitem,
Repercuſſum ſonum recenturam,
Omnigeni oris loquacem imaginem, paſtoribus dulce
Ludicrum. Quæcunque dicis, totidem audiens abi.

176. *In*

176. *In Statuam Veneris Cnidiæ.*

Ejuſdem.

Tibi formæ ſuſpendi tuæ perpulchram imaginem,
Cypri, tuâ formâ potius nihil habens.

177. *In Armatam Venerem Spartæ.*

JULIANI.

Pallas Cytheream armatam dixit conſpicata,
Cypri, vin' ita ad judicium eamus?
Illa verò molle cum riſiſſet, quo mihi ſcutum adverſum tollere?
Si nuda vinco, quid cum arma ſumpſero.

178. *In Statuam Mercurii.*

XENOCRATIS.

Mercurio ligneo quidam ſupplicavit, & lignum erat.
Dein ipſum ſublatum humi jecit: ab hoc vero aurum
Effluxit fracto, contumelia præbuit ſæpe lucrum.

179. *In Statuam Junonis Herculi mammam admovcntis.*

Ipſam Novercam finxit: quapropter mammam
In notham faber non addidit lac.

180. *In Statuam Nemeſis.*

Nemeſis prædicit cubito frænoque,
Neque immoderatum quid facere, neque effrænia loqui.

181. *In Templum Æſculapii.*

Caſtum oportet *illum*, qui templum thure redolens introit,
Apparere. Caſtimonia autem eſt caſto eſſe animo.

182. *In Statuam Temporis.*

POSSIDIPPI.

Quis, unde faber? Sicyonius. nomen agè quis?
Lyſippus. Tu autem, quis? Tempus omnia domans.
Quare vero ſummis *pedibus* incedis? ſemper rotor, quid v. alas
Pedibus habes geminas? volo ventis ſublatum.
Manu verò dextra quid fers novaculam? viris documentum
Acie omni me acutius eſſe.
Coma verò, quid in fronte? obvio quam prehendat.
Per Jovem partes *capitis* averſæ quapropter calvæ ſunt?
Semel enim alatis prætermiſſum me pedibus
Nemo jam *quantumvis* cupidus reprehendet.
Tale me Artifex formavit veſtrî gratiâ,
Hoſpes, & in veſtibulis poſuit documentum.

183. *In Lavacrum.*

PLATONIS.

Aut talis Cytheream peperit aqua, aut Cytherea
Talem reddidit aquam, ſuam cutem lavando.

184. *In*

184. *In alterum Balneum parvum.*

Ne faſtidias parva. Gratia ſequitur parva.
Parvus & Veneris fuit puer Amor.

185. CYRI.

Cypris cum Gratiis & filio aureis-inſtructo-jaculis
Cum hîc laviſſet, mercedem dedit gratiam.

186. *A Naufragis.*

LUCIANI.

Glauco, & Nereo, & Inô, & Melicertæ,
Et profundo Saturni filio, & Samothracibus Diis,
Servatus è Pelago Lucillius hîc tonſus ſum,
Crines capitis aliud enim nihil habeo.

187. *In Zenophilam.*

MELEAGRI.

Dulce melos per Pana Arcadem fiſtulâ canis,
Zenophila canora, dulce quiddam ſonas melos.
Quo te fugiam? undique me circumeunt Amores,
Et ne tantillum reſpirare quidem ſinunt tempus.
Aut enim mihi forma incutit amorem, aut rurſus Muſa
Aut Gratia, aut, quid dicam? omninò igne uror.

188. LUCILLII.

Aut amare, dele, Cupido, prorſus, aut amari
Adjunge: ut vel ſolvas amorem vel miſceas.

189. RUFINI.

Nonne dixi, Prodice, ſeneſcimus? non prædixi,
Aderunt citò diſſolutrices amoris?
Nunc rugæ, & capilli cani, & corpus lacerum,
Et os priores non ampliùs gerens gratias.
Numquis te, ſuperba, accedit, aut adulans
Supplicat? ut ſepulchrum verò, jam te præterimus.

190. PHILODEMI.

Ars fidium, & arguta loquacitas, & laſcivus oculus, & cantus
Xanthippes, & ignis jam incipiens
O anime, incendent te; hoc vero, quâ ex parte, aut quando, & quî,
Non novi. ſcies, infelix, inter ardendum.

191. Ejuſdem.

Amaſti, dives cum eſſes, Soſicrates; ſed pauper factus
Non ampliùs amas: fames remedium quippe tale habet.
Illa autem, quæ priùs te vocabant unguentum & dulcem Adonin,
Menophila, nunc tibi nomen quærit.
Quis? unde es virorum? ubi tibi urbs? ægrè ſanè cognôſti
Iſtud verbum, neminem nihil habenti *eſſe* amicum.

192. Ejuſdem.

Mitto tibi Rhodoclea hanc corollam, floribus plexam
Meis ipſius decerptis manibus.
Eſt Lilium, Roſaque clauſa, roſcidaque Anemone,
Et Narciſſus mollis, & purpurea Viola.
His redimita, deſine ſuperba eſſe.
Flores, & defloreſcis, & tu, & corolla.

193. CALLIMACHI.

Juravit Callignotus Ionidi nunquam illâ
Se habiturum nec amicum potiorem, nec amicam.
Juravit; atqui vera dicunt, quæ in amore *fiunt*
Juramenta non penetrare aures ad immortalium:
Nunc verò ille quidem alius planè accenditur igne, miseræ autem
Nymphæ, ut Megarenſium, nec ratio nec numerus.

194. JULIANI *Ægyptii.*

Coronam nectens aliquando inveni
Inter roſas Amorem;
Et alis prehenſum
Demerſi in vinum.
Sumptum autem ebibi illum;
Et nunc intra meos artus
Alis titillat.

195. RUFI *Domeſtici.*

Omnia tui amo, ſolum verò tuum judicio caſſum oculum
Odi, odioſis hominibus ſe oblectantem.

196. *In Donarium Laidis.*

PLATONIS.

Quæ inſolenter riſi ſuper Græciâ, quæ amantium
Examen ad fores Lais habui juvenum,
Paphiæ ſpeculum *ſuſpendo*. quoniam talis quidem ſpectari
Non volo, qualis verò eram olim, non poſſum.

197. HESIODI.

Ille quidem omnium optimus *est*, qui ipse omnia viderit,
Sed & ille bonus est, qui benè monenti paruerit.
Qui verò nec ipse videat, nec alii parere
In animum inducat, ille contrà Homo *est* inutilis.

198. *In Virtutem.*

Quæ dixerit verba Juno Hercule inter Dives relato.

Tuæ virtutis sudori pulcram retulit remunerationem
Tuus pater, Hercules: scilicet labor immensam gloriam
Viris novit afferre, post infinitum circulum certaminum.

199. *Ad Hermiam.*

ARISTOTELIS.

Virtus laboriosa,
Humano generi
Pulcherrimum aucupium vitæ;
Tuam propter; O Virgo, formam
Et mori æmulatione-dignum Græciæ fatum,
Et labores ferre tabificos & indefessos:
Tale menti injicis
Semenque immortale,
Auroque potius & parentibus,
Somnoque dolores-sedante
Te autem propter Jove *natus* Hercules
Ledæque filii
Multa sustinuere,

Factis

Factis prædicantes tuam potentiam.
Tuo verò præ amore Achilles
Ajaxque Orci domos adiêre.
Tuamque propter amabilem formam
Atarnei Alumnus
Solis viduavit Lumina.
Quapropter decantatus gestis *est* ;
Immortalesque ipsum ornabunt Musæ
Mnemosynes filiæ,
Jovis Hospitalis reverentiam celebrantes,
Amicitiæque honorem fidæ.

200. *Decerpta ex Theognide.*

Nemo hominum persuaserit *te* malum virum amicum habere,
Cyrne : quid prodest iste vir amicus factus ?
Neque te è molesto labore eripuerit & damno,
Neque sanè boni *quicquam* habens, hujus *te* participem vult.
Improbis verò benefacienti vanissima gratia est :
Idem ac serere pontum maris cani.
Neque enim pontum serens densam segetem metas licet,
Neque malis benefaciens, beneficium viciſſim receperis.
Inexpletam enim habent improbi mentem : si verò unum deliqueris,
Superiorum omnium effusa est gratia.
At probi plurimùm fruuntur *beneficio* accepto,
Memoriamque habent bonorum, & gratiam postea.
Nunquam malum virum amicum fac sodalem,
Sed semper fuge tanquam malum portum.
Multi sanè potûs & cibi sunt amici ;
In seria autem re pauciores.

201.

Malis autem piè paucis cum facultatibus vivere,
Quàm dives esse, injustè opes adeptus.
In justitia autem comprehensim omnis virtus ineſt:
Omnisque vir bonus *est*, Cyrne, justus qui est.
Divitias quidem numen etiam improbissimo viro dat:
Sed virtus paucos viros, Cyrne, comitatur.
Insolentiam, Cyrne, Deus primum malum dedit viro,
Cujus est locum nullum positurus.
Parit sanè satietas insolentiam, cùm improbum opes comitentur
Hominem, & cui non mens integra sit.
Nunquam utique paupertatem animo pestiferam viro iratus,
Neque egestatem, Cyrne, malam objice:
Jupiter enim sanè libram inclinat aliàs alii;
Aliàs quidem ditescere, aliàs verò nihil habere.
Nunquam, Cyrne, eloquere verbum magnum: novit enim nemo
Hominum, quid nox & dies viro perficit.

202.

Arietes quidem & asinos quærimus, Cyrne, & equos
Generosos, & quivis vult ex bonis
Admittere: ducere autem malam mali *filiam* non gravatur
Generosus vir, si ei pecunias multas det.
Nulla *fœmina* mali viri recusat esse uxor
Divitis; sed divitem vult pro bono.
Opes quidem æstimant; & ex malo *natam* bonus duxit,
Et malus ex bono *ortam*: divitiæ miscuerunt genus.

203.

Opes verò cui à Jove & cum juſtitia viro fuerint,
Et purè ſemper ac ſtabiliter permanent:
Si verò injuſtè præter tempus vir lucri-cupido animo
Acquiret, ſive jurejurando, præter juſtum captas,
Statim quidem ferre lucrum videtur, in fine verò
Rurſum eſt damnum. Deorum enim ſuperior eſt mens.

204.

Divitiarum autem nullus *eſt* finis certus hominibus:
Qui enim nunc ex nobis plurimas habent facultates,
Ad duplum properant. Quiſnam ſaturaverit omnes?
Opes quidem mortalibus ſunt amentia.

205.

Mali, non prorſus mali ex utero nati ſunt;
Sed cum viris malis junctâ amicitiâ,
Factáque improba didicerunt, & verba maledica, & contumeliam,
Sperantes illos omnia dicere vera.

206.

Multi quidem mali ſunt divites, boni autem ſunt pauperes:
Sed nos cum illis non commutabimus
Virtutem divitiis: quoniam illud quidem ſtabile *eſt* ſemper;
Opes verò hominum nunc hic nunc ille habet.
Cyrne, bonus quidem vir animum habet firmum ſemper,
Bonóque eſt animo ínque bonis poſitus, ínque malis.

Si verò Deus malo viro facultates & divitias dabit,
Insipiens malitiam non poteſt continere.

207.

Nil nimis feſtina : tempus enim in omnibus optimum
Factis hominum. Sæpe vero ad virtutem
Feſtinat vir lucrum quærens ; quem fortuna
Propenſa in magnum delictum tranſverſum agit :
Et eum fecit putare, quæ quidem ſint mala, ea bona eſſe,
Facile ; quæ vero ſint utilia, ea mala *eſſe*.

208.

O improba Paupertas ! cur ceſſas *me* derelicto ad alium
Virum ire ? cúrque dic dum me non volentem amas ?
Quin abi, & domum aliam obito, neque nobiſcum
Semper miſeræ hujuſce vitæ ſis particeps.

209.

Opinio quidem hominibus malum magnum *eſt*, experientia autem optimum :
Multi inexpertam opinionem habent bonorum.

210.

Neque malis laborans triſtare mentem, neque bonis
Oblectatus ſis repentè, antequam finem extremum videris.
Multos ſanè ſatietas viros perdidit dementes ;
Nôſſe enim arduum *eſt* modum, cum bona adſint.

211.

Ignavis verò benefacienti duo *ſunt* mala: nam & *ſe* ſuis
Privabit multis, & gratia nulla *habebitur*.

212.

Ne unquam laudaveris priuſquam noveris virum clarè,
Ingenium, & modum, & mores qualis ſit.
Multi ſanè fucatos ſubdolos mores habentes,
Occultant, induti animum diurnum:
Horum vero indicat omnium tempus mores cujuſque.
Nam & ego rectam animi ſententiam longè jam extra perrexi;
Prævenique laudans, priuſquam tuos per omnia didiciſſem
Mores: nunc autem jam, navis velut, longè diſcedo.

213.

Timagora, multorum ingenium à longè inſpicienti
Cognoſcere difficile, etiamſi ſis ſapiens:
Alii quidem enim vitium tectum habent
Opibus; alii verò virtutem perniciosâ paupertate.

214.

Spes inter homines ſola dea bona eſt:
Alii vero *dii* ad Olympum, *nobis* derelictis, abierunt.
Abiit quidem Fides magna dea, abiitque virorum
Temperantia; Charitéſque, ô amice, terram reliquerunt,

Juramentáque non ampliùs fida inter homines *sunt*
juſta,
Neque deos ullus veneratur immortales.
Priorum verò virorum genus periit, neque jura
Ampliùs cognoſcunt, neque ſanè pietatem:
Sed donec quis vivat & videat lumen ſolis,
Piè ſe gerens erga deos, Spem expectet:
Precetur verò deos, & ſplendidas coxas adolens,
Speique primæ & ultimæ ſacrificet:
Conſideretque injuſtorum virorum obliquam rationem
ſemper,
Qui deos immortales nihil reverentes,
Semper alienis opibus intendunt cogitationem,
Turpibus ad mala facinora pactis initis.

215.

Nullus pretium redemptionis dans mortem fugerit, neque
grave
Infortunium, niſi fatum finem impoſuerit:
Neque triſtitiam, quando nempe Deus mœrores mittit,
Mortalis vir donis, ſi velit, effugerit.

216. *Solonis quædam.*

Mnemoſynes & Jovis Olympii inclytæ filiæ,
Muſæ Pierides, audite me precantem.
Felicitatem mihi à Diis beatis date, & ab omnibus
Hominibus ſemper exiſtimationem habere bonam:
Eſſe verò jucundum ſic amicis, inimicis autèm aſperum,
Illis quidem venerandum, his verò formidabilem
aſpectu.
Pecunias autem cupio quidem habere; at injuſtè poſſi-
dere
Nolo: poſt omnia conſequitur Pœna.
Opes verò quas quidem Dii dederint, adſunt homini
Stabiles ex imo fundo ad verticem *uſque*.

Quas

Quas verò homines colunt, ab injuriâ non ritè
Proveniunt, ſed injuſtis operibus inductæ,
Invitæ ſequuntur, ſtatimque immiſcentur calamitati:
Non enim diu mortalibus injuriæ opera durant.

217. MENANDRI.

Per Minervam, eximium probitas *eſt bonum*
Ad omnia, & mirificum viaticum vitæ,

218. MENANDRI.

Si lacrymæ nobis malorum erant medicina,
Semperque qui flevit ab ægritudine ceſſabat,
Mutaremus lacrymas, dato auro:
Nunc autem non advertunt res, neque reſpiciunt
Ad has, Domine, ſed eadem via,
Sive plores, ſive non, ibunt,
Quid igitur proficimus? nihil: dolor tamen
Habet, ut arbores fructum, lacrymas.

219. Ejuſdem.

Siquidem natus eras tu, Trophime, omnium *mortalium* ſolus,
Cum peperit mater te, eâ lege ut perfres
Facere quæ lubet, & fortunâ perfrui bonâ ſemper,
Idque Deorum aliquis recepit tibi,
Meritò indignaris: nam fefellit te,
Improbumque fecit. Sin iiſdem legibus,
Quibus nos, hauſiſti auram *hanc*
Communem, (ut tecum magnificentius quid loquar)
Ferenda meliùs hæc, & reputanda ſunt;
Summa verò rationum *huc redit*. Homo es,
Quo mutationem citiùs in ſublime, & denuò
Humilitatem nullum animal ſuſtinet:
Et valdè meritò: infirmius enim cum ſit
Naturâ, maximis verſatur in adminiſtrandis rebus;

Cum

Cum vero deciderit, multa conterit egregia.
Tu verò neque eximia, Trophime, amisisti
Bona, nunc autem sunt modica etiam quæ tibi *contigerunt* mala.
Quare moderatione quâdam, &, quod nunc te dolet, fer,

220. *In Morosо.*

MENANDRI.

De divitiis crepas, re instabili:
Siquidem enim nôsti has mansuras tecum
In omne tempus, custodias *velim* nemini
Alii impertiens. Ipse es vero dominus
Si ne tui quidem, fortunæ autem *propria* omnia habes,
Quid invideas, O pater, horum cuiquam?
Ipsa enim alii forsan indigno cuidam,
Adempta tibi omnia superaddet rursus.
Quapropter ego te dico oportere, quamdiu
Sis dominus, uti liberaliter, Pater
Ipsum succurrere omnibus, opulentos reddere,
Quam plurimos potes per te; Hoc enim
Immortale est; & si unquam impegeris,
Inde erit idem ipsum tibi *denuo*.

221. PHILEMONIS.

Quicunque dicit eorum prorsus, quæ ad rem pertinent, nihil,
Prolixum judica, licet duas *tantum* dixerit syllabas;
At benè dicentem, ne judices esse prolixum,
Ne quidem quantumvis dixerit multa, & multo tempore.
Argumentum verò hujus rei Homerum sume;
Is enim nobis myriadas versuum scribit
Tamen ne unus quidem Homerum dixit prolixum.

222. SIMYLI.

Nec natura ſufficit ſine arte
Ad quodvis ſtudium omnino cuiquam ;
Nec rurſus ars naturâ deſtituta.
Sed & his pariter duobus conſociatis
In unum, inſuper oportet adſciſcas ſumptum,
Amorem, uſum, tempus-opportunum, diem-longum, aptum-a- naturâ
Judicem, dicta qui valet contracta dare.
In quocunque enim horum quis defecerit,
Non attingit finem propoſiti.
Natura, voluntas, induſtria, diſciplina,
Sapientes reddunt bonoſque : annorum autem ſanè
Numerus nihil aliud præter ſenectutem fert.

223. EVENI.

Multis contradicere quidem mos *eſt* de omni pariter *re*,
Rectè autem contradicere, non jam Hoc in uſu *eſt*.
Et ad hos ſanè ſatis eſt verbum illud unum,
Tibi quidem Hæc videntur, mihi verò illa.
Prudentes verò quis perſuaſerit celerrimè dicendo benè :
Qui quidem & facillimè docilis ſunt ingenii.

224. *In Jovem.*

CALLIMACHI.

Ultimi verſus primi Hymni.

Salve plurimùm, Saturnie omnium-ſupreme, dator bonorum,
Dator incolumitatis. tua verò opera quis canat ?
Non fuit, non erit. Quis utique Jovis opera canet ?
Salve, Pater, ſalve iterum. da verò virtutemque opeſque.

Neque

Neque *enim* ſine virtute opulentia novit homines amplos facere,
Nec virtus *ſine* opibus. *Tu* verò da virtutemque & opulentiam.

225. *In Lavacrum Palladis.*

Ex Hymno.

Ne unguenta lotrices Palladi, neve alabaſtros
(Neque enim Minerva unguenta mixta amat.)
Attuleritis: nec ſpeculum. ſemper venuſtus eſt oculus illius.
Ne quidem, cum Idæ Phryx *Paris* dijudicabat litem,
Vel in Orichalcum Magna Dea, vel Simoentis
Inſpexit vorticem in perlucentem:
Nec Juno: Cypris verò, pellucido ære ſumpto,
Sæpe eandem bis tranſpoſuit comam.

226. *De Agro.*

PHILEMONIS.

Jure optimo tenenda poſſeſſio eſt mortalibus ager,
Quorum natura eget enim, diligenter fert,
Frumenta, oleum, vinum, caricas, mel.
Vaſa autem argentea ſunt, & purpura,
Tragœdis *quidèm* accommoda, non *autem* vitæ.

227. *De Superbiâ.*

MENANDRI.

Argentum, Juvenis, tibi videtur
Non neceſſariorum indies modò
Æſtimationem præſtare poſſe, panium, opſoniorum,
Aceti, olei, ſed & majoris alius cujuſpiam.

Immor-

Immortalitatis verò non poteſt, ne quidem ſi congeſſeris
Tantali talenta illa celebrata.
Verùm ubi morieris, hæc relinques aliis.
Quorſum igitur *hæc* dico? neque ipſe, ſi abunde opum tibi ſit,
Confidas iſti, neque pauperes contrà
Nos deſpicias; verum felicitatis perpetuo tenore
Præbeas teipſum aſpectantibus dignum.

228. *In Lyram.*

ANACREONTIS TEII Odæ quædam.

Lubet dicere Atridas,
Lubet autem Cadmum canere:
Barbitus verò chordis
Amorem ſolum ſonat.
Mutavi nervos nuper,
Et lyram omnem.
Et ego quidem canebam labores
Herculis: Lyra verò
Amores reſonabat.
Valete deinceps nobis,
Heroes: Lyra enim
Solos Amores canit.

229. *In Amorem.*

Medio noctis olim tempore,
Vertitur ubi Urſa jam
Ad manum Bootæ,
Hominumque genus omne
Jacet labore domitum,
Tunc Amor ſuperveniens mihi
Forium pulſabat vectes.
Quis, dixi, fores frangit?

Mea interturbabis ſomnia.
Amor verò, Aperi, inquit,
Infans ſum, ne formida.
Madeo autem, & illunem
Per noctem deerravi.
Miſertus ſum, his auditis;
Statimque accenſa lucerna,
Aperui, & puerum quidem
Conſpicio, geſtantem arcum,
Alaſque, & pharetram.
Ad focum verò cum collocâſſem,
Palmis manus illius
Refovebam, è capillis autem
Exprimebam manantem aquam.
Ille verò, ſimul frigus remiſit,
Age, inquit, experiamur
Hunc arcum, ſiquid mihi jam
Læditur madefactus nervus.
Tendit verò, & me ferit
Medio jecore, ut œſtrum,
Subſilit autem cachinnans,
Hoſpes, verò, dixit, unà gratulare,
Cornu illæſum quidem eſt,
Tu verò cor dolebis.

230. *Ad Se.*

Dicunt feminæ,
Anacreon, ſenex es.
Sumpto ſpeculo, cerne
Comas quidem non ſupereſſe,
Nudam verò tibi frontem.
Ego autem comas quidem,
Sive ſuperſunt, ſeu abierunt,
Non novi: hoc verò novi,
Senem *eò* magis
Decere jocoſe ludere,
Quò propiùs fatalia.

231. *In Amorem.*

Lubet, lubet amare.
Suadebat Amor me amare;
At ego habens animum
Inconsultum, non parui.
Ille autem protinus, arcu sublato
Et aureâ pharetrâ,
Ad pugnam me provocabat.
Et ego, sumpto in humeris
Thorace, ut Achilles,
Et hastilibus & scuto,
Pugnabam cum Amore.
Mittebat, ego verò fugiebam.
Ut autem non amplius habuit sagittas,
Indignabatur, dein ipsum se
Emisit pro sagitta.
Medius autem cordis mihi
Subiit, & me solvit.
Frustrà verò teneo scutum;
Quid enim objicerem extra
Pugnâ intus me occupante?

232. *In Amorem.*

Musæ Amorem
Vinctum corollis
Pulchritudini tradiderunt.
Et nunc Cytherea
Quærit, redemptionis pretium ferens,
Quò liberaret Amorem.
Si vero liberârit quis illum,
Non exit; manebit vero:
Servire edoctus est.

233. *In Amorem.*

Amor olim inter roſas
Cubantem apem
Non advertit, ſed vulneratus eſt.
Digitum verò morſus
Manûs, ululavit.
Curſu autem & pennis allatus.
Ad formoſam Cythéream,
Perii, Mater, dixit,
Perii, & emorior.
Serpens me percuſſit parvus,
Alatus, quem vocant
Apem agricolæ.
Illa verò dixit, ſi aculeus
Dolet ille apis,
Quantum, videtur tibi, dolet iis,
Amor, quotquot tu feris?

234. *In Ver.*

En ut veris adventu
Gratiæ roſis abundant!
En ut fluctus maris
Mollitur ſerenitate!
En ut anas urinatur!
En ut grus remeat!
Purè autem enituit Titan.
Nubium umbræ agitantur.
Mortalium vero nituerunt labores *ruſtici*,
Frugibus terra proſpectat,
Fructus olivæ exſerit ſe.
Bromii coronatur latex.
Perque folia ſingula, perque ramos
Depreſſos floruit fructus.

235. *In Cicadam.*

Beatum prædicamus te, Cicada,
Quod ſummis in arboribus.
Exiguum rorem potus,
Rex tanquam, canis.
Tua enim ſunt illa omnia,
Quotcunque ſpectas in agris,
Et quotcunque afferunt Horæ.
Tu verò cum agricolis pacem colens;
Nullâ ex re quicquam lædens:
Tu verò honorata mortalibus,
Æſtatis dulcis propheta.
Amant quidem te Muſæ,
Amat quoque Phœbus ipſe,
Canorámque dedit cantilenam.
Senectus autem non te terit,
Prudens, terrigena, cantûs amans,
Doloris expers, ſanguinis & carnis expers.
Propè es diis ſimilis.

236. *In Amorem.*

Moleſtum non amare,
Moleſtum verò & amare:
Moleſtius verò omnium
Fruſtrà eſſe amantem.
Genus nihil ad amorem:
Sapientia, mores calcantur.
Solum argentum ſpectant.
Pereat primus ille,
Qui argentum adamavit.
Ob hoc non frater,
Ob hoc non parentes.
Bella, cædes ob iſtud.
Quodque pejus, perimus
Ob hoc amatores.

237. *Amor Fugitivus.*

MOSCHI.

Venus amorem filium altùm inclamabat, i. *alta clamans, dicebat,*
Si quis in triviis vagantem vidit amorem,
Fugitivus meus est: index munus habebit.
Est autem puer ille insignis: inter viginti alios cognoveris ipsum.
Corpore non albus, verùm igni similis: oculi ipsius
Acres & flammei, mala mens, dulcia verba:
Non enim idem sentit & loquitur. ut mel, vox est:
Sed cum irascitur, mens est immitis, fraudulenta,
Nihil veri dicens: dolosus puer, crudelia ludit.
Pulchrè capillatum *est illi* caput, habet autem protervam faciem.
Exiguæ quidem illius sunt manus, sed procul jaculatur:
Jaculatur usque ad Acherontem, & inferni regem.
Corpore quidem nudus, at mens illi tecta est:
Et volucris sicut avis circumvolat nunc ad hos, nunc ad illos,
Viros & mulieres, visceribus autem insidet.
Arcum habet valdè exiguum, super arcu verò sagittam:
Exigua illi sagitta, at in cœlum usque fertur.
Et aurea in humeris pharetra: in ea autem sunt
Amarulentæ arundines, quibus sæpe etiam me sauciat.
Omnia sunt crudelia, omnia: multo verò magis quæ ipsi est
Parva fax, Solem ipsum perurit.
Si tu ceperis illum, vinctum duc, neque miserearis.
Et si quando flentem videris, cave ne te fallat:
Etiam si riserit, tu attrahe ipsum: atque si voluerit te osculari,
Fuge: malum est osculum, ipsa labra sunt venenum.
Si verò dixerit, cape hæc, dono tibi quæcunque mihi sunt arma,
Ne quicquam attigeris: fallacia dona *sunt*; igne enim omnia tincta sunt.

238. *Aurea Carmina* PYTHAGORÆ.

Primùm deos immortales, ut lege ordinatum eſt,
Cole, & jusjurandum obſerva, deinde heroas præclaros:
Et inferos dæmonas venerare, legitima *eis ſacra* faciens:
Parenteſque honora, & qui genere tibi proximi ſunt.
Cæterorum verò tibi amicum virtute fac quiſquis *eſt* optimus.
Lenibus autem cede verbis factíſque utilibus.
Nec oderis amicum tuum exigui peccati causâ.
Hæc quidem ſic teneas. Cæterum his ſuperior eſſe aſſueſce,
Ventre quidem primum, & ſomno, & libidine,
Et iracundiâ. Turpe verò quippiam nunquam feceris nec cum alio,
Nec tecum: ſed omnium maximè teipſum reverere;
Deinde juſtitiam exerce, & verbis & factis.
Neque inconſideratè te in ulla re gerere aſſueſce;
Sed nôris quòd omnibus fato deſtinatum ſit mori:
Pecuniæ verò aliàs acquiri volunt, aliàs perdi.
Quáſque divinâ ſorte homines calamitates habent,
Earum quamcunque portionem habeas, leniter fer, nec indignare:
Mederi tamen *illis* decet, quantum potes. Sic verò cogita;
Non admodum multum bonis *viris* Parca de illis tribuit.
Multi verò ad homines tam mali quàm boni ſermones
Accidunt: quibus neque exterrearis, neque ſinas
Te dimoveri *ab inſtituto*. Mendacii verò ſi quid dicatur,
Leniter ſuſtine. Quod autem *nunc* dicam, per omnia perficiatur:
Nemo nec verbis te deceptum adegerit neque omnino factis,
Ut facias dicáſve quod tuo animo melius eſt.
Conſulta ante opus, ut ne ſtulta *indè* exiſtant.
Stolido utique eſt & facere & dicere inconſiderata à viro.

Verùm ea perage, quæ te poſtea non moleſtent.
Nihil autem illorum age quæ ignoras; ſed diſce
Quæcunque opus eſt: atque ita jucundiſſimam vitam tranſiges.
Neque ſanitatem corpoream neglectui habere oportet,
Sed modum in potu, cibo & exercitiis
Adhibere: modum autem voco id, quod tibi dolorem non creaverit.
Sed aſſueſce victum habere purum, non delicatum.
Et cave ea facere quæcunque invidiam habent.
Ne ſumptus importune facias, velut honeſti ignarus;
Nec illiberalis ſis, modus quippe in omnibus optimus.
Fac autem ea quæ tibi non nocuerint: & rationes ſubduxeris ante opus.
Neque ſomnum languentibus oculis admiſeris,
Priuſquam diurnorum operum ſingula ter *animo* obieris:
Quò tranſilii? quid autem feci? quid mihi, cum oportuit, non peractum eſt?
Exorſus autem à primo percenſe: & deinde
Turpibus quidem perpetratis, increpare; bonis verò, delectare.
Hæc elabora, hæc meditare; hæc opus eſt te adamare:
Hæc te in divinæ virtutis veſtigia conſtituent.

239. PHILISCI.

Vir juſtus eſt, non quivis injuriam non inferens,
Sed qui, inferre injuriam cum valet, nonvult:
Neque, qui parva accipere abſtinuit,
Sed qui magna perdurat non accipere,
Cum habere poſſit & poſſidere impune.
Nec quiſquis hæc omnia præſtat quovis modo,
Sed qui doli-neſciam ſinceramque habens naturam
Eſſe juſtus, & non videri eſſe ſtudet.

240. *Bionis.*

IDYLLIUM 3.

Auguſta mihi Venus adhuc dormienti aſtabat.
Infantulum Amorem pulchrâ manu ducens,
Ad terram nutantem; talique me affata eſt modo,
Canere mihi chare paſtor acceptum Cupidinem doce.
Sic dixit, & illa quidem abiit; ego vero, quæ paſtoritia carmina modulatus eram,
Stultus utpote volentem diſcere Amorem docebam,
Ut invenit obliquam tibiam Pan, ut tibiam Minerva,
Ut teſtudinem Mercurius, citharamque ut dulcis Apollo.
Hæc ipſum edocebam: Ille vero non curavit *meas* fabulas,
Sed mihi ipſe canebat amatoria, & me docebat,
Mortalium, immortaliumque amores, & matris opera.
Et ego oblitus ſum quidem eorum, quæ Amorem docebam;
Quæ verò me Amor docuit amatoria, omnia didici.

241. PHILEMONIS.

Graviora mala reddunt plerique, Here,
Ipſi ſuâ culpâ, quàm ſunt ea ſuâpte naturâ.
Nempe, mortuus eſt filius, vel mater cuipiam,
Vel per Jovem aliorum neceſſitudine conjunctorum quis,
Siquidem hoc *ſic* acceperit; mortuus eſt, mortalis enim erat,
Tantundem fit malum, quantum reverà fuit.
Si verò; Vita non vitalis, non amplius tuebor,
Deperiit, ſi *inquam* ſecum iſta conſideret,
Ad mala is alia conſarcinat mala.
At qui ratione rectè ſubductâ omnia ſecum conſiderat,
Quod dolet deducit, quod juvat verò aſſumit.

Verùm ea perage, quæ te poſtea non moleſtent.
Nihil autem illorum age quæ ignoras; ſed diſce
Quæcunque opus eſt: atque ita jucundiſſimam vitam tranſiges.
Neque ſanitatem corpoream neglectui habere oportet,
Sed modum in potu, cibo & exercitiis
Adhibere: modum autem voco id, quod tibi dolorem non creaverit.
Sed aſſueſce victum habere purum, non delicatum.
Et cave ea facere quæcunque invidiam habent.
Ne ſumptus importune facias, velut honeſti ignarus;
Nec illiberalis ſis, modus quippe in omnibus optimus.
Fac autem ea quæ tibi non nocuerint: & rationes ſubduxeris ante opus.
Neque ſomnum languentibus oculis admiſeris,
Priuſquam diurnorum operum ſingula ter *animo* obieris:
Quò tranſilii? quid autem feci? quid mihi, cum oportuit, non peractum eſt?
Exorſus autem à primo percenſe: & deinde
Turpibus quidem perpetratis, increpare; bonis verò, delectare.
Hæc elabora, hæc meditare; hæc opus eſt te adamare:
Hæc te in divinæ virtutis veſtigia conſtituent.

239. PHILISCI.

Vir juſtus eſt, non quivis injuriam non inferens,
Sed qui, inferre injuriam cum valet, nonvult:
Neque, qui parva accipere abſtinuit,
Sed qui magna perdurat non accipere,
Cum habere poſſit & poſſidere impune.
Nec quiſquis hæc omnia præſtat quovis modo,
Sed qui doli-neſciam ſinceramque habens naturam
Eſſe juſtus, & non videri eſſe ſtudet.

240. *Bionis.*

240. *Bionis.*

IDYLLIUM 3.

Auguſta mihi Venus adhuc dormienti aſtabat.
Infantulum Amorem pulchrâ manu ducens,
Ad terram nutantem; talique me affata eſt modo,
Canere mihi chare paſtor acceptum Cupidinem doce.
Sic dixit, & illa quidem abiit; ego vero, quæ paſtoritia carmina modulatus eram,
Stultus utpote volentem diſcere Amorem docebam,
Ut invenit obliquam tibiam Pan, ut tibiam Minerva,
Ut teſtudinem Mercurius, citharamque ut dulcis Apollo.
Hæc ipſum edocebam: Ille vero non curavit *meas* fabulas,
Sed mihi ipſe canebat amatoria, & me docebat,
Mortalium, immortaliumque amores, & matris opera.
Et ego oblitus ſum quidem eorum, quæ Amorem docebam;
Quæ verò me Amor docuit amatoria, omnia didici.

241. PHILEMONIS.

Graviora mala reddunt plerique, Here,
Ipſi ſuâ culpâ, quàm ſunt ea ſuâpte naturâ.
Nempe, mortuus eſt filius, vel mater cuipiam,
Vel per Jovem aliorum neceſſitudine conjunctorum quis,
Siquidem hoc *ſic* acceperit; mortuus eſt, mortalis enim erat,
Tantundem fit malum, quantum reverà fuit.
Si verò; Vita non vitalis, non amplius tuebor,
Deperiit, ſi *inquam* ſecum iſta conſideret,
Ad mala is alia conſarcinat mala.
At qui ratione rectè ſubductâ omnia ſecum conſiderat,
Quod dolet deducit, quod juvat verò aſſumit.

242. *Euripides.*

CTESIPHONTE.

Pax profundis-*florens*-opibus
Et pulcherrima beatarum Dearum,
Desiderium mihi tui *creſcit*, quum adeò moraris.
Veritus ſum verò, ne priùs laboribus
Superaverit me Senectus,
Quàm tuum venuſtum *detur* tueri florem,
Et decentibus-junctos-choreis cantus,
Corolliſque gaudentes comeſſationes.
Adventa mihi Venerabilis hanc urbem,
Inviſam ſeditionem arce ab ædibus,
Inſanientemque Diſcordiam
Acuto gaudentem ferro.

FINIS.

Catalogus Librorum domi foríſque impreſſorum; qui proſtant venales apud *Sam. Smith* & *Benj. Walford*, ad inſignia Principis in Cœmeterio D. *Pauli*, 1699.

Libri in Folio.

ÆSchyli Tragœd. cum Scholiis.
Ariſtophanes cum Scholiis gr. lat. 1607.
Brodæi Epigrammata græca.
Baudrandi Geographia, 2 vol. *Pariſiis.*
Ciceronis opera, 2 vol. *Londini.* Notis Gruteri.
Catullus Tibullus & Propertius, cum Commentariis.
Conſtantini Lexicon gr. lat. cum Porti Addit.
Calepini Diction. octav. Ling. Paſſeratii 2 vol.
Chauvini Lexicon Rat. Philoſoph. cum figuris.
Du-Freſne Gloſſar. mediæ ac infimæ græcitatis, 2 vol.
——— Gloſſar. mediæ ac infimæ latinitatis, 3 vol.
Eraſmi Adagia.
Euripidis Tragœdiæ cum Scholiis, per J. Barnes.
Ferrarii Lexicon Geographicum.
Grævii Theſaurus Antiquit. Romanor. 12 vol. cum figuris.
Gronovii Antiq. græcæ, cum figuris, 5 vol.
Holy-Oake Diction. Anglo-Lat. &c.
Herodoti Hiſtoria gr. lat. cum notis Gale.
Hoffmanni Lexicon univerſale, 4 vol
Hornii Geographia vetus, cum chartis.
Homeri opera Spondani.
Junius de Pictura veterum.
Labbæi Gloſſaria, gr. lat.
Luciani opera, gr. lat. Bourdelotii.
Livii Hiſtoria Gruteri.
Lloyd Diction. Hiſtor. Geograph. Poet.
Lipſii opera omnia, 4 vol.
Lycophron gr. lat. cum Scholiis Oxon.
Martinii Lexicon Philolog. 2 vol.
Nicoloſii Studium geographicum.
Nizolii Theſaurus Ciceronianus, 2 vol.
Pindari opera gr. lat. cum Scholiis Oxon.
Plautus. *Lambini.*

Plutarchi opera gr. lat. *Paris.*
Polybii Hiſt. Cauſaboni.
Stephanus Byzantinus de Urbibus, Berkælii, &c.
Scapulæ Lexicon gr. lat. cum Indicibus. 1652.
Suidæ Lexicon gr. lat. 2 vol.
Stephani Theſaurus Linguæ Græcæ, 5 vol.
Skinneri Etymolog. Linguæ. *Amſt.*
Senecæ opera, cum notis Lipſii.
——— Idem, cum notis Gruteri, &c.
Thucydidis Hiſt. gr. lat. *Oxon.*
Tacitus & Vell. Paterculus Lipſii.
Virgilii opera, cum notis De la Cerda, 3 vol.
——— Idem cum notis Servii
Voſſii Etymolog. Linguæ Lat.
——— Ariſtarchus.
Zenophontis opera gr. lat. Leunclavii, &c.

Libri in Quarto.

AMmianus Marcellinus, Valeſii, Gronovii, &c.
M. Antonini Meditat. Gatakeri, &c. gr. lat.
Borrichius de variis Ling. Lat. ætat.
Cluverii Geographia, Edit. noviſſ. cum 46. Chartis.
——— Epitome Hiſtoriæ.
Catullus Tibullus Voſſii.
Caſimiri Lyrica.
Coleberti Philoſ. Vet. & Nov. 2 vol.
Ciceronis opera, 2 vol. Gruteri & Gronovii.
Cauſinus de Eloquentia.
Cæſaris Comment. Jungermanni.
Callimachi Hymni, gr. lat. Fabri
Carteſii opera Philoſophica, &c.
Criſpini Lexicon gr. lat. cum Indic.
Cole Dictionarium Linguæ Latinæ.
Diogenes Laertius de Vitis Philoſoph. gr. lat. 2 vol.
Du Choul veterum Romanorum Religio Caſtramentat. &c.
Dictionarium Linguæ Lat. *Cantabrigiæ.*
Donati Roma vetus, cum figuris.
Derodonis Philoſophia, 2 vol.
Erpenii Grammatica Arabica.
Frienſhemii Supplement. Liviani
Gibſons Chronicon Saxonicum. *Oxon.*
Le Grand Philoſophia.
Homeri Ilias, gr. lat. cum Scholiis. *Cantabr.*
——— Idem Odyſſ. ſub Prelo, per J. Barnes.
Horatius cum notis Cruquii.

Horatius

Horatius. Lambini
Harpocrationis Lexicon, gr. lat.
Herebordi Meletemata Philoſ.
Juvenal Henninii, notis.
D. Longinus de Sublimitate, gr. lat. Toſſii
Lucretius de Rerum Nat. Fabri.
Luyts Aſtronomiæ Inſtitutio.
——— ad Geographiam novam introduct.
Morinus de Lingua primæva.
Merulæ Antiq. Romanæ.
Palmerii Græciæ Antiq. deſcriptio.
——— Exercit. in Authores Græcos.
Pindar Benedicti, Notis.
Plautus Lambini.
Pfeiferi Antiq. Græciæ.
Quintiliani Inſtitut. Orat.
——— Declamationes.
Roſini Antiq. Romanæ. Demſteri.
Robertſoni Theſaurus Linguæ Sanctæ.
Robinſoni Theſaurus Linguæ Græcæ.
Rubenius de Re veſtiaria Veterum.
Suiceri Lexicon, græc. lat.
Suetonius cum Numiſmat. Patini.
——— Idem notis Torentii.
——— Idem ex Recenſione Grævii.
Seberi Index in Homerum.
Pap. Statius cum comment. 2 vol.
Terentius Donati, &c.
Veni Emblemata Horatiana, cum Imaginibus.
Voſſii Obſervat. variæ de Menſura Mœniorum Romæ, 2 vol.

Authores in Uſum Sereniſſimi Delphini, Quarto. Pariſiis *impreſſi.*

A Ulus Gellius.
Aurelius Victor.
Apuleius.
M. Sev. Boethius.
Ciceronis Epiſtolæ ad Famil.
---- Orationes, 3. vol.
---- de Oratore.
Cæſaris Comment.
Claudianus.
Catullus, Tibullus, Propertius.
Corn. Nepos.
Q. Curtius.
Eutropius.
Florus.
Horatius.
Juvenalis.
Juſtinus.
Lucretius.
Livius, 6. vol.
Martialis.
Manilius.
Ovidius, 4 vol.
Prudentius.
Phædrus.

Plautus

Plautus, 2 vol.
Plinii Hiſt. 5 vol.
Sex. Pomp. Feſtus.
Panegyrici veteres.
Pap. Statius.
Suetonius.
Salluſtius.
Terentius.
Tacitus, 4 vol.
Virgilius.
Valerius Maximus.
Velleius Paterculus.

Authores in Uſum Delphini, Lond. *impreſſi, in* 8vo.

JUl. Cæſaris Comment.
Corn. Nepos.
M. T. Ciceronis Orationes Select. Edit. 2. aucta & emendata. 1699.
L. Florus.
Q. Horatius, Edit. 2. 1699.
Juvenal & Perſius.
Lucretius.
Phædri Fab.
Ovidii Metamorph.
C. Salluſtius.
P. Terentius.
P. Virgilius.

Authores Claſſici, cum Notis Variorum. in 8vo.

AUrelius Victor.
Alexander ab Alex. 2. vol.
Auſonius.
Appianus Alexand. gr. lat. 2. vol.
Arrianus, gr. lat. 2. vol.
Aulus Gellius.
Barclaii Argenis, 2. vol.
---- Satyricon.
Boethius de Conſolat. Philoſ.
Curtius, Frienſhemii.
---- Idem Pitiſci.
Callimachus, 2. vol.
Cicero de Officiis.
Cicero Epiſt. ad Famil. 2 vol.
---- Epiſt. ad Atticum, 2 vol.
---- Orationes, Grævii.
Cæſaris Comment. Voſſii & Celſi.
Corn. Nepos.
Catullus, Tibullus, Propertius.
Epictetus, gr. lat.
Eraſmi Colloquia.
Florus, Salmaſii.
---- Idem Grævii.
Hiſt. Auguſt. Scriptores, 2 vol.
Horatius.
Juſtinus.
Juvenalis & Perſius.
Livius, 3 vol.
Lactantius de mortibus. Perfect.
Lucanus.
Lucianus, gr. lat. 2 vol.
Mythographi Latini, 2 vol.
Minucius Felix.
Martialis.
Macrobius.
Ovidius, 3. vol.
Opuſcula Mythologica, gr. lat.
Plautus, 2 vol.
Plinii Hiſt. 3. vol.
---- Epiſtolæ.
---- Panegyricus.
Polybius, gr. lat. 3 vol.
Phædri Fab. Barmanni, &c.
Petronius Arbiter.
Polyænus, gr. lat.
P. Statius.
Salluſtius.
Suetonius.
---- Idem Pitiſci, 2 vol.
Seneca Philoſoph. opera, 3. vol.
---- Tragœdiæ.
Sulp. Severus.
Terentius.
Tacitus, 2 vol.
Valerius Maximus.
Vegetius, 2 vol.
Virgilius, 3 vol.

Libri in Octavo.

ARistophanis Comœd. duæ, gr. l
Alcinois in Platonicam Philosophicam.
Aristotelis de Poetica Liber, gr. lat.
Apollodorus, gr. lat. Fabri.
Alvarez, Grammatica Lat. 4. part.
Andronicus Rhodius, gr. lat.
Ars Cogitandi.
Æliani Variæ Hist. Schefferi.
---- Idem notis Fabri.
Ars Sciendi, sive Logica nova.
Archimed. Arenar. cum not Wallisii.
Busbeii Grammatica Græca.
Bleau de Usu Globorum.
Buxtorfii Lexicon Hebraicum.
——— Thesaurus Grammat.
——— Grammat. Chald. & Syriac.
——— de Conscribend. Epist Hebr.
——— Florilegium Hebraicum.
Biblia Sacra, Vulgatæ Edit.
——— Idem Junii & Tremelii.
Bibl. Hebr. per Leusd. Typ. Athiæ
——— Idem, per Nisselium.
——— Idem sine punctis.
Barlæi Epistolæ, 2 vol.
Burgersdicii & Heerebordi Logica.
Buchanani Historia Scotiæ.
Corderii Colloquia.
Colei Dictionar. Lat. & Angl. 1699.
Censorinus de Die Natali.
Corn. Nepos, Boecleri.
——— Idem, cum notis Loccenii.
Cebetis Tabulæ, Gronovii.
Comenii Janua Linguarum.
——— Idem 4 Linguarum.
Camdeni Grammatica Græca.
Cunæi Orationes, argumentis variis.
Jo. Clerici Physicæ.
——— Orationes.
——— Ars Critica, 2 vol.
——— Philosophia. 4. tom.
——— Compendium Historicum.
Coetii Arithmetica.
——— Euclidis Elementa.
Ciceronis opera om. cum not. Gruteri & emendat. Gronovii, 11. vol
Ciceronis Orationes, Fregii, 3 vol.
——— de Officiis, cum not. Rachelii.
——— de Oratore. *Oxon.*
Clementis Epist. gr. lat. Colomesii.
Centum fabulæ, cum figuris.
Craigius de Republ. Lacedæmonior.
Creinii Fasciculus Dissertationum.
Demosth. & Æschin. Orat. gr. lat. *Oxon.*
Devarius de Particulis Linguæ Græc.
Decerpta ex Ovidio, Tibullo, &c.
Dinneri Epitheta, gr. lat.
Dionysius de Situ Orbis, gr. lat. *Oxon.* cum Chartis.
Diaconi Logica Aristotel. gr. lat.
Erasmi Colloquia.
Epictetus Arriani, gr. lat..
Elingii Hist. Linguæ Græcæ.
Epigramm. Delect. ex Poetis decerpt. in usum Scholæ Eton.
Epigrammatum Græcorum Delectus, in usum Scholæ Etonensis.
——— Idem in us. Schol. Westmonast.
Flaviæ Poeticæ.
Francii Orationes.
——— Poemata.
Flosculi Historiarum.
Fida Pastora, Comœdia Pastoralis.
Fleetwood Inscriptiones Antiq.
Fearni Centum Fabulæ.
Gretseri Institutiones Linguæ Græc.
Goveani Logica Elenchtica.
Gale Opuscula Mythologica, gr. lat.
——— Historiæ Poeticæ, gr. lat.
——— Rhetores Selecti, gr. lat.
——— Psalterium Græcum.
Gassendi Astronomica.
——— Metaphysica.
Gualtrucchii Mathemat.
Grotius de Veritate Christianæ Relig.
Grotius de Jure Belli, Edit. opt.
——— Annales Belgiæ.
——— Institutiones Baptizandi.
Grut. Lampas, sive Fax Artium, 7 vol.
Hierocles in Pythagorum.
Hygini Fabulæ Schefferi & Munkeri.
Heinsii Poemata.

Hugenii

Hugenii Poemata.
Herodian. gr. lat. *Oxon.* 1699.
Heſiod. gr. lat. Grævii.
——— Idem, Schrevelii.
Homeri Ilias & Odyſſ. 2 vol.
Homeri Liber primus notis Sylvani.
Herminius de Ling. Græc. Pronunciat.
Hool Orbis Pictus.
——— Accidence and Termination.
——— Corderius, Lat. Engl.
Juvenal & Perſius, Lubini.
Indiculus Univerſalis.
Iſſendorii Logica.
——— Effata Philoſophica.
Hocratis Orationes.
Juſtin. Hiſt. Grævii.
Leuſdeni Compend. Græc. N. Teſt.
——— Compend. Biblicum Hebr.
——— Lexicon Hebraicum.
——— Schola Syriaca.
——— Clavis Linguæ Græcæ.
——— Onomaſticon Sacrum.
Lilly's Grammar.
Lipſii opera omnia, 4 vol.
——— Antiquitates Romanæ.
Livii Hiſt. 2 vol. *Cantabrigiæ.*
Lycoſthenis Apothegmata.
Meddei Tabellæ Dialect. in Gr. Decl.
Mayr Inſtitut. Linguæ Hebraicæ.
Muſarum Anglicanarum Analecta, 2 vol. Edit. 2. *Oxon.* 1699.
Miltoni Paradiſus Amiſſus.
Mercatoris Aſtronomia.
Muncherus de Intercalatione Gentium Roman.
Maſonis Elogia varia, *Pariſiis.*
Meneſtrerii Philoſ. Imagin. cum fig.
Miltoni Epiſt. ad Familiares.
Martini Hiſtoria Synica.
Natalis Comitis Mythologia.
Nicii Erythræi Pinacotheca.
Nemeſius de Natura hominis.
Niewentiit Analyſis infinitorum.
Novelle Methode pour la Lang. Lat.
——— pour la Langue Grec.
Oratorum Græciæ Orationes, gr. lat.
Ozenam Tabulæ Sinuum, &c.
Orbis Imperantis Tabellæ Geograph. Hiſtor. Geneolog. & Chronol. &c.
Petitus de Amazonibus.
Perroniana, ſive Excerpta ex ore Cardinalis Perronii.
Plato de Rebus Divinis, gr. lat.
Puffendorfi Introduct. ad Hiſt.
——— de Officio Hominis.
——— Diſſertationes Academicæ.
Plutarch. de audiendis Poetis, gr. l. *Ox.*
Pomp. Mela de ſitu orb. Gronov. 1698
Petavii Orationes & Epiſtolæ.
——— Opera Poetica.
Polydor. Virgil. Hiſtor. Angl.
Poetæ Minores Græci. gr. lat.
Phædri Fab. per Hoadly.
——— Idem Fabri.
——— Idem Schefferi.
Poemata ſeptem illuſtrium Virorum.
Plinii Epiſtolæ. *Oxon.*
Petavii Rationale Temporum.
Piinii Epiſt. & Paneg. *Oxon.*
Poiret de Chriſt. Liberor. education.
Phalaridis Epiſtolæ, gr. lat. *Oxon.*
Paſſoris Grammatica Græca.
——— Lexicon Græco-Latinum.
Pueriles Confabulatiunculæ. gr. lat.
Quintil. Inſtitutiones Oratoriæ. *Gen.*
——— Declamationes. *Oxon.*
Raii Dictionarium Trilingue.
Rohault Tractatus Phyſicus.
Ravennatti Geographia. *Pariſ.*
Rapin de Hortis Poem.
Rohault. Tractat. Phyſ. cum figuris.
Reineccii Fabelli Æſop.
Rulandi Synonymiæ Ling. græc.
Raadt de Punctis Hebr.
Robinſon Phraſes Lat. & Engl.
Sanctii Minerva Perizonii.
Stewechius de Particulis Ling. Lat.
Strumii Matheſis Eneucleata.
Suetonius. *Oxon.*
Sophoclis Tragœd. cum Schol. gr. lat.
Scaligeran. ſive Excerpt. ex Ore Scal.
Schrevelii Lexicon, gr. lat. 1699.
Sanderſon de Obligat. Conſcientiæ.
——— de Juramento.
——— Judicium Oxonienſis.
Starkii Specimen Sapientiæ Indor.

Tacqueti

Tacqueti Arithmetica.
——Elementa Geometriæ.
Theocritus, gr. lat. cum Scholiis & Annotationibus Scaligeri, Causaboni, Heinsii *Oxon.*
Textoris Epitheca.
Theophr. Notationes Morum Causab.
Ulac Tabulæ Sinuum & Tangent.
Varenii Geographia illustrat.
——Descript. Reg. Japoniæ & Siam
Vitalis Lexicon Mathemat.
Vossius de Poematum Cantu.
Vossii Grammatica Lat.
——Linguæ Græc. Rudimenta.
——Elementa Rhetoricæ.
Verwey nova via docendi græcã.
Vallæ de Linguæ Latinæ Elegantia.
Veni Emblemata Horatiana cum fig.
Walkers Idioms, Phrases, Particles. Examples, &c.
Wheare Methodus legendi Historias.
Zenophon de Cyri Institut. gr. lat.
——Idem græcæ. *Oxon.*
Zosimi Hist. nova, gr. lat.

Libri in Duodecimo.

Anacreon, gr. lat. Fabri.
——Id. Stephani.
——Id. Baxteri, gr. lat.
Antiquæ Histor. Synopsis.
Apulei opera omnia.
Æmilii Orationes.
Acontii Stratagemata.
Angliæ Notitia.
Aristophanis Comœd. gr. lat.
Apthonii Progymnasmata.
Æsopi Fab. in usum Schol. Eton. g. l.
——Id. Westmonast.
Artis Logicæ Compendium.
Anthologia seu Poemata Italorum.
Andrews Preces gr. lat.
Augustini Confess.
——Medit.
Auli Gellii noctes Atticæ.
Acuta Dicta Poetarum.
Agrippa de Vanitate Scient.
Admiranda rerum admirabili.
Bartholinus de Armillis Veterum.
Buchanani Poemata.
Biblia Septuaginta. *Amst.*
——Idem. *Cantabr.*
——Latina Junii & Tremelii.
Baconi opera omnia.
Barlæi Poemata, 2 vol.
Bissetii Argonauticon Americ.
Baldæ Sylva Lyrica.
Barclai Argenis.
——Euphormio.
Billii Locutiones græcæ.
Bongarsi Epistolæ.
Baudii Epistolæ.
——Poemata.
Buchleri Thesaurus Poet.
Buffier Flosculi Histor.
Baronii Metaphysica.
Boethius de Consolat. Philos.
M. T. Ciceronis opera omnia, Graevii & Gronovii, vol. XI.
——Epist. ad Famil. ibid.
——Idem, cum Notis Grævii.
——Idem de Officiis Grævii.
——Idem sine Notis. Gronovii.
——Idem Orat. selectæ.
Corn. Nepos, per Hermanid. Lud.
——Idem. *Oxon.*
——Idem Cellarii Notis.
——Idem Boecleri.
Cæsaris Comment. Scaligeri.
J. Celsi Vita Cæsaris.
Crucii Orationes.
Crucii Epistolæ.
——Medulla Logicæ.
Cluverii Introd. ad Geogr. cum fig.
Cellarii Hist. Antiq. & Nov.
——Geographia Antiq. & Nov.
——Nucleus Hist.
Cantelius de Republ. Romana.
Cosarcii Orationes & Carmina.
Comenii Lexicon Atriale.
——Pansophiæ Prodromus.
Q. Curtius Notis Loccenii.
——Idem Frienshemii.
——Idem Cellarii.
——Idem Vaugelus, gr. lat.

Colberti

Coleberti Philoſophia, 6 vol.
Cowlæi Poemata Latina.
Deckerrus de ſcriptis Adeſpot.
Demoſthenis Orationes, gr. lat.
Diatericus de conſcribendis Orat.
——Præceptorum Dialecticæ.
Democritus Ridens.
Du Hamel de mente Humana.
——de Concenſu vet. ac nov. Philoſ
——de Corpore animato.
Emanuel Theſaurus Inſcript.
Eraſmi Colloquia.
——Apothegmata.
——Epit. Adagiorum
——Enchiridion Milit. Chriſt.
——Motiæ Encomium.
——de conſcribendis Epiſt.
——Vita & Epiſtolæ.
——de Pronunciatione.
——Inſtitut. princip. Chriſtiani.
——de copia Verborum.
Epicteti Enchiridion, gr. lat.
Epigrammatum Delectus, ex omnibus Poetis accuratè decerptus, in uſum Scholæ Eton 1699.
Engliſh Examp. to Lilly's Grammar Rules, for Childrens Lat. Exerciſe, with an Explanat. to each Rule: for the uſe of *Eton* School. 1699.
Finckleri Manuduct. in Geog. & Hiſt.
L. Florus Minelii.
——ex Edit. Salmaſii
——idem Notis Tan. Fabri.
——idem Notis Stadii.
Val. Flaccii Argonautica Heinſii.
Francii Poemata.
Fethii Antiq. Homericæ.
Farnabii notæ in Terentium.
—in Juvenalem.
—in Ovidii Metamorph.
—in Martialem.
—in Lucanum.
—in Senecam.
—in Virgilium.
Forſtneri Notæ in Tacitum.
Sex. Frontini Stratagemata.
Flores illuſtrium Poetarum.
Frontonis Epiſtolæ Selectæ.
Gradus ad Parnaſſum. 1698.
Gentiis de Modis ac Ceremoniis.
—Roſarium Politicum.
Gatherkethi Poemata.
Gierus de Luctu Hebreorum.
Guicherdus de Antiq. Triumph.
Gronovii Obſervat. in Livium.
Geulinx Logica.
—Ethica.
Gualtruchii Matth. 5 vol.
Gardineri Specimen Orat.
Grotii Poemata.
—Annales Belg.
—Epiſtolæ ad Gallos.
—de Veritate Relig.
—Florum Sparſio.
Grammatica Rationis.
Geuſii Victimæ humanæ.
Grobianus & Grobiana.
Galateus de moribus.
Golnetzii Itinerarium Gal. Belg.
Hermannidæ Britannia, cum Chartis.
Horatius notis Rodelii.
—idem Tan. Fabri.
—idem Bond.
—idem Minelii.
—id. per M. Dacier Lat. & Fr. 10 vol.
Heinſii Poemata Latina.
—Orationes
Hoffmanni Epigrammata.
Hygini Fabulæ.
Hobbs de Cive.
Heginetii Itinerarium.
Hornii Orbis politicus.
—idem Hiſt. Natural. & Civ.
—Arca Noë.
—Ulyſſea.
—Orbis Imperan.
—Hiſt. Eccleſiaſtica, per Leideker.
Hulſii Syſtema Logicæ.
Hogertii Poemata.
Huetii Cenſura Philoſ. Cartes.
Herbert de Veritate.
—de cauſis Errorum.
Henr. Navarri Regis Epiſt.
Juſtini Hiſt. Grævii.
—idem Tan. Fabri.
—idem Boxhornii.
—idem Oxoniæ Edit.
Juvenal & Perſius.

Iter

Iter per Mundum Carteſii.
Iſſendorrn. Medulla Phyſ.
Jacchæi prima Philoſ.
Juelli Apologia Eccleſ. Angl.
Kirchmajeri medulla Orat.
Kirchmannus de Annulis.
—de Funeribus Roman.
Keucheni vita Antonini Pii.
Kempis de Chriſto imitando.
Leuſdeni Manuale Ebraicum.
—Compend. Biblicum Vet. Teſt.
—Compend gr. Nov. Teſtam.
—Paſſoris Syllabus.
—Pſalterium Hebr.
Lipſii Politica.
Luciani Dialogi gr. lat.
Livii Hiſt. Rom. *Elz.*
—Conciones & Orat.
Lucretius. Fabri.
Luciani Dialogi, gr. lat.
Ant. Liberalis Metamorph.
Lubin Clavis Ling. græc.
Lyſimachi Epiſtolæ.
Laus Ululæ & Aſini.
Liturgia Eccleſiæ Angl. Græc.
—idem Latin.
Lavater de ſpectris.
Loon de Manumiſſ Servor. ap. Rom.
Logica ſive Ars dirigendi Cogitat.
Machiavelli Hiſt Florent.
Magius de Tintinabulis.
Magneni vita Democritis.
Miltoni Literæ Cromwell.
—Ars Logica.
—pro Populo Angl.
Molinæi morum Exemplar.
Macovii Metaphyſica.
Menagii Poemata.
Magiri Enchiridion Hiſt.
Maii Suppliment. Lucani.
Minucius Felix. *Oxon.*
Mori Enchiridion Ethicum.
Nicolai Romanorum Triumph.
—de Græcorum Luctu.
Niphus de Amore Liber.
Neuhuſii Poemata.
—Epiſtolar. Cent.
—Suada Alcmariana.
—Florilegium Philolog.
Neuhuſii Exercitatio Eloquentiæ.
—Tyrocinium Eloquentiæ.
—Gymnaſium Eloquentiæ.
Nouelli Catechefis gr. lat.
Nugæ Venales de Ridend. & Jocund.
Neyendallii Poemata.
Novum Teſtamentum græc. *Oxon.*
—idem Curcellæi.
—idem Leuſdeni.
—idem, per Hool.
Nov. Teſtament. Lat. Beza.
—idem à Caſtalione.
Oxford Latin *Grammar*, *with Notes.*
Orphei Argonautica, gr. lat.
Ovidii Metam. Minelii.
—de Triſtibus, Minelii.
—Opera omnia, 3 vol. Bleau.
Orationes Rhetorum Lovan.
Organi Philoſ. Rudament.
Oeuvres de Sr. Boileau.
Olai Magni Hiſt. Septentrion.
Plinii Epiſt. *Oxon.*
—Panegyrici Fabri.
Perſius Notis Bond.
Prioli Hiſt. Galliæ.
Phœdri Fabulæ Æſop.
Petavii Ratioale Temp.
Philoſophia Vetus & Nova.
Poiret de Erudit. Solida.
Pol. Virgil. de Rerum Invent.
Paſſoris Manuale Nov. Teſt.
Pardies Elementa Geomet.
Petronius Arbitrer cum Fragment.
—idem French. Lat. cum figur.
Puffendorf de Officio Hominis.
—de habitu Religionis.
Platonis ac Lyſiæ Orat.
Pomey Panth. Mythecum, cum fig.
Prudentius Heinſii.
Pfeifferi Antiq. Ebraicæ.
Prætorii Theatrum Ethicum.
Platina de Vitis Pontif.
Principia Philoſoph. antiq. & recenſ.
Roma Illuſtrata cum fig.
Rutilii Itinerarium.
Radau Orator Extemporaneus.
Saluſtius Minelii.
—idem Grafiwinkel.
—idem ſine Notis. *Amſt.*

Senecæ

Senecæ Tragœdiæ.
Syræ præstant. Viror. 2 vol.
Sponius Boxhornii.
—id. Causaboni.
—id. Grævii.
Solerius de Pileo, cum fig.
Stradæ Prolusiones.
—de Bello Belgic.
Sande Hist. Belgica.
Sanazarii Poemata.
Secundi Poemata.
Synopsis Geographiæ.
Savilis in Tacitum.
Schotti Itinerarium Ital.
Sleidan de quatuor Imperiis.
Suiceri Compend. Phy sicæ.
Scaligerana prima.
Strauchii Breviarium Chronolog.
Sennerti Epit. Nat. Scientiæ.
Symbola Christiana.
Schorani contin. Hist. Sulp. Severi.
Smith aditus ad Logicam.
Spenseri pia Desideria.
Statuta Universitat. Oxon.
Schwertferi notitia Poetarum.
Terentius Minelii.
—idem, par M. Dacier, fr. lat.
—idem sine Notis.
Theognidis Poemat. gr. lat.
Textoris Epitheta.
Tacitus Notis Ryckii, 2 vol.
—id. Boxhornii.
—id. Edit. Bleau.
Turselinus de Particulis Lat. Orat.
—Epit. Hist. Mundi.
Thuani Poemata.
Thomassinus de Tesseris Hospital.
Toppeltini Origines Transylvan.
Tertulliani Apologeticus.
Thesaurus Phrasium Poeticar.
Vossius de Studiorum Ratione.
Val. Maximus Minelii.
Vigerii Idiotisma Ling. Gr.
Virgilius Heinsii.
—id. Minelii.
—id. Fabri.
Veneronis Ital. Gramm.
Valerii Flacci Argonautica.
Velleius Paterculus Vossii. *Elz.*
Vivis introduct. ad Sapient.
Vincentius Lyrinensis Baluzii.
Walkeri Idiomata.
—Rhetorica.
Walæi Compend. Ethicæ Aristoteli.
Zevecotii Poemata.

Libri in 24.

APuleius. Ausonius. Amoris Effig. Alciati Emblemata. Augustin. Meditat. —Confessiones. Busbequii Epist. Buchanan. Poemata. Britii Charact. Literat. Boeth. de Consolat. Philos. Bellarm. Opuscula. Biblia vulg. Edit. 6 vol. Causini Tragœd. sacr. Q. Curtii Hist. Claudian Heinsii. Catull. Tibull. Propert. Casimiri Lyrica. Cæsar. Comment. Scalig. Compend. Vitar. Divor. cum Imagin. Cunæus de Republ. Hebr. Cluverii introd. ad Geogr. Corn. Nepos. Dictys Cretens. Drexell. Aurefodin. —Deliciæ gent. human. Epitom. Rom. Hist. Erasmi Colloqu. Epict. Enchyrid. L. Florus Hist. Rom. Fournier Eucl. Elem. Ferrar. Orat. Grot. de Mare lib. Gyllii Respubl. Const. Horat. Flacc. Jonston Poem. Juven. & Pers. Justin. Voss. Kemp. de Christ. imitand. Lucret. de rer. Nat. Lipsi de Constant. —Monita. —Politica. Lucan. Martial. Epigr. Ovidius, Heins. 3 vol. Oweni Epigr. Pap. Statius Prudent. Plautus Petron. Arbitr. Pindar gr. l. Respubl. var. diversor. Gent. Salust. Crisp. Suet. Tanaq. Senec. Trag. —id. Not. Farnab. —Opusc. Sleidan. de 4or Imper. Stratii Sect. Epigr. Testam. N. gr. Leusd. —id. gr. lat. Tacitus. Terentius. Theophrast. Charact. Virg. Heinsii. Val. Maximus.

FINIS.